www.e-rara.ch

Thēsauros. Keraz amaldeiaz, kai kēpoi adōnidos

Bolzanio, Urbano

Venetiis, [Aug. 1496]

Universitätsbibliothek Basel

Persistent Link: https://doi.org/10.3931/e-rara-152037

[Ex Commentarius Eustathii, acaliorum grammaticorum electa per ordinem litterarum]

www.e-rara.ch
Die Plattform e-rara.ch macht die in Schweizer Bibliotheken vorhandenen Drucke online verfügbar. Das Spektrum reicht von Büchern über Karten bis zu illustrierten Materialien – von den Anfängen des Buchdrucks bis ins 20. Jahrhundert.

e-rara.ch provides online access to rare books available in Swiss libraries. The holdings extend from books and maps to illustrated material – from the beginnings of printing to the 20th century.

e-rara.ch met en ligne des reproductions numériques d'imprimés conservés dans les bibliothèques de Suisse. L'éventail va des livres aux documents iconographiques en passant par les cartes – des débuts de l'imprimerie jusqu'au 20e siècle.

e-rara.ch mette a disposizione in rete le edizioni antiche conservate nelle biblioteche svizzere. La collezione comprende libri, carte geografiche e materiale illustrato che risalgono agli inizi della tipografia fino ad arrivare al XX secolo.

Nutzungsbedingungen Dieses Digitalisat kann kostenfrei heruntergeladen werden. Die Lizenzierungsart und die Nutzungsbedingungen sind individuell zu jedem Dokument in den Titelinformationen angegeben. Für weitere Informationen siehe auch [Link]

Terms of Use This digital copy can be downloaded free of charge. The type of licensing and the terms of use are indicated in the title information for each document individually. For further information please refer to the terms of use on [Link]

Conditions d'utilisation Ce document numérique peut être téléchargé gratuitement. Son statut juridique et ses conditions d'utilisation sont précisés dans sa notice détaillée. Pour de plus amples informations, voir [Link]

Condizioni di utilizzo Questo documento può essere scaricato gratuitamente. Il tipo di licenza e le condizioni di utilizzo sono indicate nella notizia bibliografica del singolo documento. Per ulteriori informazioni vedi anche [Link]

Visual Library

ἐξ ὧν εἰλήφθησαν τάδε, γραμματικοί.

Μεθόδιος.
Ὧρος.
Ζηνόβιος.
Ἀρίσταρχος.
Χοιροβοσκός.
Ἰωάννης χάραξ.
Φιλόξενος.
Παυσανίας.
Ἀθηναῖος.
Τρύφων.
Δειπνοσοφιστής.
Ξηνόδοτος.

Ἡρακλείδης.
Ἀπολλώνιος.
Σέλευκος.
Ἄμβρων.
Αἴλιος Διονύσιος.
Χοῖος.
Ἀσκαλονίτης.
Εὔλογος σχολαστικός.
Δίδυμος.
Θεόγνωστος.
Φίλων.

Ἡρωδιανός.
Πορφύριος.
Θεοδόσιος.
Τεχνικὸς Γεώργιος.
Ὠρίων.
Σιδώνιος Διονύσιος.
Βησαντῖνος.
Ἀλκμαῖος.
Ἀριστόνικος.
Ῥωμανός.
Τυραννίων.

GRAMMATICI EXQVIBVS ELECTA, QVAE IN HOC LIBRO.

Methodius.
Horus.
Zenobius
Ariſtarchus.
Chœroboſcus.
Ioannes charax.
Philoxenus.
Pauſanias.
Athenæus.
Tryphon.
Dipnoſophiſta.
Xenodotus.

Heraclides.
Apollonius.
Seleucus.
Ambron.
Aelius Dionyſius
Choeus,
Aſcalonites.
Eulogus Scholaſticus.
Didymus.
Theognoſtus.
Philon.

Herodianus.
Porphyrius.
Theodoſius.
Technicus Georgius.
Orion.
Sidonius Dionyſius
Biſantinus.
Alcmæus.
Ariſtonicus.
Rhomanus.
Tyrannion.

ἘΚ ΤΩΝ ἙΥΣΤΑΘΙΟΥ ΚΑΙ ἌΛΛΩΝ ἘΝΔΟΞΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΩΝ, ΒΑΡΙΝΟΥ ΚΑ ΜΗΡΤΟΣ ἙΚΛΟΓΑΙ ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ.

ΑΤΩ. Ἄνω ἄτης, ὅθεν ἀβλαβής· δῶμα δὲ ἡ οἰκία· ἀλλ' ἡ χαλεπὸς ἐπὶ βλαβερὸς ἀκούεσθαι· ἴσως καὶ αὐτὸ ἀπὸ τοῦ ἄτου, ὃ ἐστὶ πάσει τοῦ ᾱ· ὁ δὲ ΜΕΘΟΔΙΩ οὕτως· ἀπὸ τοῦ ἄω τὸ βλάπτω, ἄσω· ἄγος· καὶ ἄασε „ τος, „ ἄχθος δή μοι ὅμοσον ἀάστον συγὸς ὕδωρ·

Ἄασα μὴ ἐβλάβην, ἀπὸ τοῦ ἄω τὸ βλάπτω· ὁ μέλλων, ἄσω, ὁ ἀ- „ όριστος, ἆσαι, „ ἆσαί με δαίμονα ἴσα κακὴ, ἢ ἀθέσφατος οἴνῳ· ἀσάμην· ἐπὶ πλεονασμῷ τοῦ δευτέρου ᾱ, ἀασάμην·

„ Ἄ ἄχελον, „ μηδὲ ὁ στομὲν αἰὲν ἀάχελον ἦκε πικρόν· ἀπὸ τοῦ ἀλιτὲ ἄχελον, ἀλιτοπακράτητον· μέτα· ἀπὸ τοῦ χῶ· χῶμι, ἔχμεναι, ἔχεμι· ἔχουσι, ἔχετον, χητὸς ἢ ἄχητος, μὴ πλεονασμῷ τοῦ ᾱ, ἀάχητος·

Ἄατος, ὅτε μὴ μόνοι χεῖρ ἀάτους ἐφείω, παρὰ τὸ ἄπτω, ἅπτω· ἀάτους· ἤγουν τὰς ἄγαν ἀπομένας, ἢ ὧν ἦκε μόνος τις ἅψαιτο, οἷον νεὶ ἀπροσίτους· ἀπροσπελάστους· ὁδὲ Ἡρῳδιανὸς τὰς μὴ δυναμένας Φθαρῆναι λέγει σημαίνειν τὸ ὄνομα, κατασκευάζων οὕτω· ὅπλιτόδεὶ ζῶον ἐαθὲν τὰ ξύλα, καὶ λελίνεται ἰσοδυνάμως· ἐκ τούτου γίνεται ξήμα ἰάπτω, ὅθεν ὄνομα ξηματικὸν ἰάπτους, καὶ κατ' „ στέρησιν ἀϊάπτους, ἢ κατὰ μέμψιν δὲ ἰάπτους, τὸ ὑ „ καθαπτοὺς ἐν πέυκῃσι ἆσυλον ὡς Εὐριπίδης, ἐλιτὸν καθάπτω γέγονε καθαπτὸς, οὕτω Φίλων·

Ἄβάλησαν ἀντὶ τοῦ ἠγνόησαν, ὅτι δὲ ἡ λέξις ξητουμένη, οἷον, „ πρὸ „ ων κατέδυ πόλιν, οἱ δ' ἄβάλησαν, ἀντὶ τοῦ ἠγνόησαν· σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἠσυνέτησαν· παρ' ἄλλοις δὲ, τὸ ἠσύχασαν, ὅτι βάζω τὸ λέγω· ὅπερ ἀπὸ τοῦ βοάζω κατὰ συγκοπὴν γίνεται· οἷον, οὐ μὴ βαύζουσι, τοῦτο δὲ παθητικὸς ἀόριστος ἀκείμην βέβακται· οἷος „ ἵπερ δεῦτέρῳ βέβακται, καὶ ὥσπερ παρὰ τὸ φυλάσσω, πε- φύλακται, φυλακτὸς, φυλακτίω φυλακτῶ· καὶ τὸ πακ-

ται, ταικτὸς. ὃ δ' ἢ τὸ ἀτακτος ἀτακτέω ἀτακτῶ. οὕτως ἀτα-
γὰ τὸ βέβακται, ἀβακτὸς, ἀβακτέω ἀβακτῶ, καὶ ἀφαιρέσει
του τ, ἄβακφ. ὅθεν τὸ ἀβακῆσαι, σημαίνῃ δὲ τὸ ἀζημιῶσαι, οἱ δ'
ἀγνοοῦντες, οὐκ ἴσχυσιν, ὅτι λέγῃσιν, ὅσιν ὃν τὸ τοιοῦτον, ὅτι ἄ-
φωνοι, δὴ ἀγνοιαν ἐτίνοντο.

Ἀβέλτερος, ἀνόητος, ὁ τὸ βέλτιον μὴ γινώσκων, πίνεται δ' ἐκτου
βέλτερος, ἢ μεταθέτου τὸ στερητικοῦ α ἀβέλτερος. ἀβελτερία,
καὶ ἀβελτηρία τὸ θηλυκόν. τὸ βέλτερος ἀπὸ του βάλλω τύπου
συγκριτικοῦ, ὑφ' οὗ δὲ συγκριτικὸν. ὥσπερ δὲ παρὰ τὸ φέρω, φό-
τερος. οὕτω δὲ καὶ τὸ βάλλω, βέλτερος.

Ἀβλῆτα, καινὰ, ἢ τὰ κακόμιλητα. δὲ καὶ τὸ βέβλημαι. ἢ τὰ καινὰ, ἢ μήπω
βεβλημένα. αἰγαίνεται παρὰ τὸ ἀκέραιον τὰ ἰὸν ἐν αὐτῷ ἔχοντα, κλί
νεται δὲ διὰ του τος, οἷον ἀβλὴς ἀβλῆτος, τὰ γὰρ εἰς ς λήγοντα
ὀξύτονα σωθέντα, ἢ ἀπὸ ῥημάτων συνόμματα μίαν συλλαβὴν
φυλάττοντα του παθητικοῦ δὲ ακφμμύ, διὰ καθαρᾶ δὲ τος
κλίνονται, εἴτε εἰς ως εἰσὶν, εἴτε εἰς ης, εἴτε εἰς ας· οἷον κέκρα-
χαλκοκρὰς χαλκοκράτος, ὁ χαλκῷ κεκραμμένος· νεοκρὰς νε
οκράτος ὁ νεοστὶ κεκραμμένος. βέβληται, ἀβλὴς ἀβλῆτος, τίξω
ται, ἀξωὸς ἀπρωτος ὁ μὴ πρωθείς.

Ἀβροτάζομαι κυρίως ἐπὶ τῶν προτῶν τὸ βροτὸν ἀπὸ του χεῖρ.
ὡς ἐν πολέμῳ. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἀπωλῶς ἀπὸ του χ καὶ μβροτὸς δὲ τὸ τυ-
χὸν. τὸ θέμα ἀβροτάζω, ὁ μέλλ ἀβροτάξω ἢ τὰ λοιπὰ δῆλα.

Ἀγρεύω. βασκαίνω. ὀργίζω. χολᾶν. ὧν δὲ τὸ ζηλὸ αὐτὸς ἀπαντᾷ. τὸ
θεῖον ἢ λέξις, ἢ ἐπὶ τὸ φθονεῖν πολλάκις, ἢ ἐπὶ τὸ θαυμάζειν.

Ἀπαιπώην· ῥῆμα δυϊκὸν ἐκ του ἀπαιτέω, ἀπαιτέων, ἀγοράζων· ἀπαι
τέοντε, ἀπαιτέωντε, ἀγοραίοιμι, ἀπαιτῷμι, ἀπαιτέοι, ἀπαιτῷ·
μὴ οἵων ἐν τῷ τρίτῳ προσώπῳ τῷ δυϊκῷ, εἰώθασι προστιθέναι τὸ η. ἢ
ὡς ἀλόη παλαιὸν πρῶτον γένεσι ἀπαιπώην. Καινὸν γὰρ ὅτι ὁ λέγων
παν τρίτον προσωπον εἰς η λῆγον προσθέσει του σ, ποιεῖ τὸ δυϊ-
κὸν. καὶ προπαροξύνει του σ εἰς ν, ποιεῖ τὸ πρῶτον.

Ἀπαθέμβροι θαυμάσαντες· ὃ δὲ ἀπὸ ἀγρέζω τὸ θαυμάζω.

Ἄπηρα τὰ σωθροισμένοι ἦσαν ἑκτὸς ἀείρω, ὁ μέλλων ἀγερῶ, ὁ παρακείμενος ἄπηρκα, ὁ παθητικὸς ἤγερμαι· τὸ ξίφος, ἤπερδε· ἢ ἀπὸ τοῦ ἀ στερητικοῦ, ἀγήγερδε· διὸ ἀνιὼν ἐπὶ τὸ ᾱ, ἀπηγέρατο, ὡς ἐπαείρω· ἰστέον δὲ ὅτι ἐπὶ τὸ ρ̄ σοι χεῖον γίνεται τὰ μιταβόλως· λέγει δὲ ὁ κανὼν, ὅτι εἰ ξίφος τῇ φωνῇ, ἔχει πρὸ τοῦ τ̄ φιλόν, ἔστω πῆρυ φιλὸν εἰς δασὺ ποιοῦσιν οἱ Ἴωνες τὸ ξίφος τῇ πληθυντικῷ, εἰ φήσειέ τις διὰ τὸν κανόνα μὴ δεῖν λέγεσθαι ἀπηγέρατο γενέσθαι, ἐγράφθη τὸ πρὸ τοῦ τ̄ ρ̄ φιλόν, μανθανέτω ὡς καὶ νοήθη ὁ λέξ̄, ρ̄ μετὰ τ̄ δασέων, δασύνθη, ἐπὶ μετὰ τ̄ φιλ̄, φιλ̄ῶν· εἰκότως δ̄ν ἀπηγέρατο γέγονεν ὡς ἐπαείρατο· ἐδεήθη δὲ τὸ ρ̄ φιλόν.

Ἄγη σημαίνει τὴν ἔκπληξιν ἢ τὸ θαῦμα· γέγονε δὲ ὃ ἀπὸ τοῦ ἄζω ἢ ἀγῶ τὸ θαυμάζω· οἱ γὰρ ἐκπλησσόμενοι, εἰς τὸ ὑπερέχον ἄγονται· ἔστι δὲ ἄκλιτον· ἐπειδὴ τὰ εἰς γη ἰαμβικὰ, τὰ δέ ποτε ἀπὸ φωνήεντος ἄρχοντα· οἷον στέγη· ταφή· φυγή· πρόσκεινται ἰαμβικὰ, διὰ τὸ ἄπη ὁ σημαίνει τὴν ἀφήκλασιν τοῦ κύματος· τοῦτο γὰρ ἀπὸ φωνήεντος ἄρχεται· ἐστὶν ἰαμβικὸν, αἰολικὰ ωονδάκτ̄λ· τὸ δ̄ μακρὸν ἔχει· ἐπεὶ δ̄ν τὸ ἄγη· εἰς γη ἔστὶ ωονδάκτ̄λ, ἢ ἀπὸ φωνήεντος ἄρχεται· εἰκότως μὴ ἔχον τὸ μιμήσασθαι, ἄκλιτον ἔμφυεν.

Ἄγη λάτῳ εἰ μὴ δασείως τῷ τ̄ δύσβεβῆς ἐλαύνοντι, ἐὰν φιλ̄ῶ τῷ ἄγαν δύλωνο μῷ· λέγει δὲ τῷ κορωνῷ.

Ἀήσυχα· ὃ δὲ ἀπὸ τοῦ ἄγω ἄζω, ἤχα· καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ ἄπη χα· ἢ ἐν πλεονασμῷ τοῦ ō, ἀήσυχα.

Ἀγρεύσασθαι ἐκ τοῦ ἀγορῶ, ἢ πειρατικὸν τὸ ᾱ εἰς ρῶ λήγοντα ἐξ ἑνὸς τῷ ō ὃ δὲ ἀληθές μῶς πρὸς ἀνῆ, οἷον δημηγορῶ, αἰγηγορῶ· ἐγρηγορῶ, σωηγορῶ, καπηγορῶ, μαιρηγορῶ.

Ἄγχι ὃ δὲ ἀπὸ τοῦ ἀγχόθι, ἢ κῑ συγκοπὴν ἄγχι.

Ἄγχιν παρὰ τὸ ἄγω ἄγχιν τὸ τὸν λαρύγγα σωάγχιν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ᾱ ἄγχιν· οὕτως Ὡρείων.

Ἀγέραγον ἀπὸ τοῦ γέρασι ἢ τὴν μὴ· ἀγόρακον καὶ ἀγείρακον κατὰ

πλιονασμὸν ῥῦ τ̄.

Ἀγλῥέθω, ἐκ τ̃ ἀγείρ̃ τὸ σωναθροίζω γίνε ἀγλῥέθω, ἡ δ᾽ χὴ ἀγλῥ-
ῥάθω· ἐπειδὴ πὲ εἰς θῶ λήγοντα ξήματα βαρύτονα, εἰ μ̀ μα-
κρᾶ ϖ̃ξ αλήγοιδ διὰ ῥῦ ᾱθω πριῶσι τ̃ παραλήπουσ̃, οἷον κίω,
κιάθω· εἴκω, εἰκάθω· ἀμυώω, ἀμυνάθω· εἴργω, εἰργάθω· εἰ ἢ βρα
χέα, διὰ τοῦ ἐθω, οἷον φλέγω, φλεγέθω· νέμω, νεμέθω· ὅθεν τὸ
ἀδρέθω ἢ ἀδρέθω γδιό μ̀ χ̃ παραγωγὴν ἀ πέβαλε τὸ τ̄· ἵνα
μὴ βῥεθῇ διὰ ῥῦ ᾱθω ῥηόμ̀ μακρᾶς ὅσης τ̃ ϖ̃ξ αλιγδύσης.
Ἄγλῥά φὼ τὸ τοῦ ἀγε. Ὅμηρ. Ἄγρει δή μοι ὁμοσσον.
Ἀπεμόντων φὼ τὸ τοῦ ἀγιελέτωσαν οἱ ἀττικοί φασιν· οἱ ϖ̃ῶ
τῶν προσακτικῶν, τῶν ἀπὸ ὁριστικῶν γνομφώων, τῶν μὴ ἐχόντ̃
τὸ μ̄ ἰλικτικὸν, τὸ τρίτον πρόσωπον τ̃ πληθυντικῶν ὁμόφω-
νον ποιοῦσι τῷ τρίτῳ τ̃ δυϊκῶν· τύπτεσθον· τυπτέσθων· ἀντὶ οὗ
τυπτέσθωσαν, λέγετον· λεγέτων· ἀντὶ τοῦ λεγέτωσαν, ἡ ὀφειλό
μενος γνησόεὶ Θ· αἰγὰ ταῦτα μὲν ϖαιζόντων ἑλλήνων παῖδες· φὼ
τὸ τοῦ ϖαιζέτωσαν·
Ἀγλρόντων ἀπὸ τοῦ ἀγλρέτωσαν κ̃ συσκοτὴν ἀγλρέτων, ὡσ
ἀπὸ ἀφαιρεθέντων, ἀφαιρεθέντων, εἶτα ἐπεὶ τὰ ξίτα τ̃ πλη
θυντικῶν μακρᾷ θέλουσι παραλήγεσθαι ἀγλρόντων γίνε κ̃ προς
θήκη τοῦ ν̄, καὶ ξοπὴ τοῦ ε̄ εἰσ ō· καὶ αἴγωσ·
Ἀγλρόντων φὼ τὸ τοῦ ἀγλρέτωσαν ἤτοι σωναθροιζέτωσαν· ἀπὸ
κοῦσ, ὡσ τὸ τυπόντων ἢ λεόντων φὼ τὸ τοῦ τυπέτωσαν μὴ λε
γέτωσαν· ὅπερ δοκεῖ μὲν βάρβαρον· διὰ τὸ ἀσυμβίβασον τ̃
πληθυντικῆσ γενικῆς τ̃ μετοχῶν πρὸσ τὰ πληθυντικὰ ξίτα
προσακτικά· θεραπεύε κ̃ ἢ διὰ ἐλλείψεως· ὑπαρκτικὸ ξή-
ματοσ τοῦ ἔσωσαν· ἵνα λέξῃ ἔσωσαν τῶν ἀγλρόντων· ἔσωσαν τ̃
τυπόντων· ἔσωσαν τῶν λεγόντων· ἃ πξ σωαλφέντα ἢ σε-
νωθέντα ἐλφτικῶσ, ἐγένοντο ἀγλρόντων· τυπόντων· ἀντὶ
τοῦ ἀγλρέτωσαν· τυπέτωσαν· λεγέτωσαν· σημείωσαι δὲ ὅτι ἐκ
δηλοτάτη ἡ ἐθεῖσα λέξισ καὶ ἔλφτισ ἐν τῷ μελόντων τὸ

λώϊον ἐν φρεσὶν, ὁ πληθυντικῶς λεχθέν· αἰγὰ ἐνικῶς, ἀφ' οὗ τὰ ἑαθησόμενα μελόντων· ἤτοι μελέτω·

Ἀπαμέλγειν ἢ ἀπλαίζεσθαι παρὰ τὸ ἄπλαιστον· αἰγὰ τὸ ἀπλαίζεσθαι ἐκ τοῦ αἴγω παραγωγὴν, ἢ ὑπέρθεσιν τοῦ α μεταβολῆς·

Ἄγημα παρὰ μακεδόσι τάγμα ἀπόλεκτον ἱππέων καὶ ὁπλιτῶν· τοῦτο δέ ἴσως οὐδὲ ἀπὸ τοῦ ἄγω· ἀλλὰ διὰ τὸ ἀθρόον εἶναι· δῆλον δὲ ὅτι ἄγω λέγεται· καὶ τὸ ἀλαλάγμ· ὅθεν καὶ ἄγμα τὸ σωρισμα καὶ διατεταραγμένον εἶδος τὸ παρὰ Σοφοκλεῖ·

Ἀγχίνους διαφέρει ἐχέφρονος, ὡς ἀγχίνοια φρονήσεως· ἡ μὲν γὰρ συνέσις ὅτι τοῦ δέοντος ἐν βραχεῖ χρόνῳ ἀγχινοοῦσα τὸ τέλος ἐστὶν ἐπὶ τοῦ καὶ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ· ἡ δὲ φρόνησις ὁ τοιαύτη, ἀλλ' ἔχει πρᾶξιν·

Ἀδίκασος, δίκαιος παρὰ τὸ δέχω δέδεγμαι δικασὸς, καὶ ἀδίκασος· ὁ μὴ δεχόμενος πρόσωπον ἢ δόξαν·

Ἀδαήμων ἄπειρος ἀπὸ τοῦ δαίω τὸ μανθάνω δαῶ δαήσω· δαήμων ἢ ἀδαήμων, καὶ συσταλὲν δὲ τοῦτο, καὶ μεταθέσιν τοῦ ι, γέγονε τὸ δαίω δαῶ·

Ἀδεῖν ἀρέσαι, ἀπὸ τοῦ ἄδω τὸ ἀρέσκω ἢ ἥδω, ἥσω, ἆδον ὁ δὲ τύρος ἀοίδιμος· ὅθεν καὶ τὸ ᾆδε δ' ἕκηβολε μῦθος· ὁ δὲ τύρος μέλλων ἀδῶ, ἢ τὸ ἀπαρέμφατον ἀδεῖν·

Ἀδηκότες ἐκμηκότες· δαμαθέντες· ἀδημονοῦντες· τοῦτ' ἔστιν ὑπὸ κόπου ἀηδῶς διακείμενοι, ἀηδῶ οὖν ἀηδήσω σωνκοπῇ τοῦ η ἀδήσω· ἥδηκα· ἡ μετοχὴ· ὁ ἀδηκώς·

Ἀδήωτον ἀθρόηστον παρὰ τὸ δηῶ τὸ σημαῖνον τὸ πρᾶθω, τοῦ τὸ παρὰ τὸ δαίω τὸ λάπτω, προπῇ τοῦ α εἰς η μετὰ πεπιεσμένης δηῶ· τοῦ ι ἀνεκφωνήτου·

Ἀδρασταίων ἄδραστος· ἀδραστίδης· ἀδραστίδων· μὴ πλεονασμῷ τοῦ ε ἀδραστείδων· οἷον ἀδραστείδων θάλος· οὕτως ὁ Ἡρωδιανὸς περὶ παθητικῶν·

Ἄδοι δὲ τὸ ἀρέσκοι, ἔοικεν ἰωνικὸς δύτερος εἶναι τοῦ

ἥδω διὸ συσέλμῳ μὴν ὡσ δεύτερῳ ἀόριστοι τὴν παραλήγουσαν. ψιλοῦται δὲ ἰωνικῶσ.

Ἀεθλεύειν ἀγωνίζεσθαι, ἀπὸ τοῦ ἄεθλον, ὅπερ ἀπὸ τοῦ ἄθλον. τοῦτο βαρύνεται ἀπὸ τοῦ τλῶ τὸ κάρτος, τλὸν ἢ ἄτλον, ἡ βοπῇ τοῦ τ εἰς θ ἄθλον. τὸ δὲ ἄεθλος αὐτοσυνικῶσ μὴν λεγόμενον, σημαίνει τὸν πόνον. δηλονότι ἢ, ἢ τὸ ἀγώνισμα. ὅτου μὴν δὴ ἄεθλος ἄεθλοσ, δεύτερος ἢ τὸ ἐπὶ ἀγῶνι διδόμενον νηῶν δὲ ἔφορος ἄεθλα λέβητάς τε τρίποδάς τε.

Ἄημι βαρύνεται τὸ ἄω τὸ πνέω βαρύτονον εἰς μι, ἄημι. ὅ τὸ βίαιον ἄημι. ἀπὸ δηλητικὸν, ἄετον. ἄερον. ἀπὸ κατὰ πίπασιν ἄημον. Ὅμηρος. Βορέης ἀπὸ ζέφυρος τώτε θρήικηθεν ἄητον. τὸ γ τ πληθωτικὸν, ἄησιν αἰωλικώτερον, ἐχὴν ἀεῖσιν εἶναι, ὥσπερ ἰεῖσιν, αὔρῃ τε δαΐῃ ἀεῖσιν. οὕτω Φίλων ἱστορεῖ αὐτός.

Ἀφρόμηνος, ἐλαύνω. τοῦτο βαρύνεται τὸ αἴρω. ἢ παρὰ τὸ ἀὴρ ἀέρος, ἀέρω. ἐπὶ πλεονασμῷ τοῦ ι. ἀείρω.

Ἀελπέοντες ἀνελπιστοῦντες, ἢ ἐλπίζοντες, ἀπὸ τοῦ ἔλπω, ἔλπω. ἀέλπω.

Ἄεντες, ὅτιν αὐτῶ πνεύσωμεν. ὅ τὸ δέ ὅτιν πνεύσωμεν, δηλον ἐκ τοῦ ἄησις, ἐπὶ ἄημι. ἐπὶ οἱ αἰολεῖς. τ ἀέων μετοχὴν, καθὰ πρῶν ἢ φιλῶν, ἀεὶς λέγουσιν ὡσ φιλεὶς. ἐπὶ πρι εἰσ, ἐπὶ πληθωτικὴ ὑθεῖα, ἀέντεσ. ἡγενικὴ ἀέντων. ὡς πριέντων. οἷον, ἢ ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων, εἰδὲ ἰῶ βαρύτονον ἄεντες ἀὼ ἐρρέθη πνοιῇ σι δασκιδνᾶσιν ἀέντες.

Ἄεξῃ αὔξῃ, ἀπὸ τοῦ ἔχω τοῦ σημαίνοντος τὸ ἐλαύνω, ὁ μέλλ ἕξω. ἐπὶ ἀέξω ὡσ τὸ, ἀὼ δρὶ δὲ μεκμηότι, μᾶλλον μέγα οἶνος ἀέξῃ.

Ἄορθεν ἀείρω ἀερῶ, ἀέρμαι, ὁ ἀόριστος ἄερθην. τῶν πλειθωτικῶν τὸ πρῶτον, ἀέρθη μὴν, καὶ ἐκβολῇ τοῦ η ἡ μ, μετάγεται εἰς τρίτον τῶν πληθωτικῶν ἀὼ τὸ τοῦ ἀόρθησαν. ὡσ τὸ ἐκοσμήθη μὴν, ἡ ἰωνικῶς κοσμήθη μὴν, κόσμηθεν. ἀὼ τὸ τῶ ἐκοσμήθησαν. ὡσ τὸ αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν ἀχαιοί.

Ἀφικίσωσιν ὡς Διγενὴς Διηνίζω. ὅτως ἀφικὴς ἀφικίζω. ὅωερ ἀπὸ δ̄
εἴκω. ἡ δ̄ ἀ τὸ αἰκίζω ἀφκείζω κ̄ τ̄ πλεοναςμοῦ τοῦ ε̄.

Ἀέλκητι ἀεικάζω, δ̄ ἡ μετοχὴ πρ̀ ΜἈεικαζομβώ. ὃ ξ αὐφ̄ τὸ ἐπίρ
ρημα ἀεικαστί. ὡς δωρίζω δωριστί. καὶ κ̄ τ̄ ἀποβολὴν τοῦ σ̄, ἀεί
κατὶ. ἢ ξοπῇ ἰωνικῇ, ἢ ἀμαβιβάσει τοῦ τόνου, ἀείκητι. αἱ ἀ
ποβολαὶ πολλάκις ἀμαειβάζουσι καὶ τοὺς τόμους.

Ἄελλα ἀπὸ τοῦ ἄημι τὸ πνέω. καὶ τοῦ εἰλέω τὸ συσπάφω. δηλοῖ
τὴν ἀνεμοζάλην.

Ἄελπία ἡ ὀρθὴ ἀελπτία. ἢ ὅτι σημαίνει. εἴτε τὸ μβ̀, ἀ πλοῦς
ἐλπὶς ἐλπίδος. τὸ δ̀, σωτήριον ἀελπτὶς ἀελπτέος. ὅτι δὲ πρὸ
αὐτοῦ εἰπεῖν, ὅτι ἐκ μβ̀ τοῦ ἐλπὶς ὁ ΔΥ̓ελπτος γίνεται ἢ ὁδὺς-
ελπις. ἐκ δ̀ τοῦ ἔλπω ῥήμαρος, ὁ ἀέλπτος ἢ ὁ ἀελπτὶς. ὡς ἢ
ἐκ γ̀ ξέω ἡ παρ' Ὅμήρῳ ἄτερπος οἰζύς. ἢ ὁ ἀτερπτὶς χῶρος.

Ἄη ὥωτερ παρὰ τὸ φιλῶ γίνεται ἐφίλη δια φ̄ ΔἸΦΘόγγου, κα-
τὰ δὲ αἰολεῖς ἐφίλη διὰ τοῦ η̄. οὕτως καὶ παρὰ τὸ ἄω, ἄ̓ῃ.
καὶ κατὰ αἰολεῖς. ἄη, μῆνας δὲ πάντας, ἄ̓ληκτος ἄη νότος.

Ἄη ὁ βαθὺς δὲ Ἠρᾳ κλείθης, οὕτω βούλεται ἵνα ὥωτερ ἐκ τοῦ
φιλῶ φίλημι αἰολικῶς. οὕτως εἴη καὶ ἀπὸ τοῦ ἀῶ, ἄημι.
ἢ ἀκολούθως ὡς φίλη, τρίτον ἐνικὸν καὶ δηλητήριον ἐξ αὐτοῦ
φίλητον. οὕτω καὶ ἄη. ἄητον, συλλαλεῖ δὲ τῇ εἰρημβένῃ καὶ τοῦ
η̄ γραφῇ, καὶ ὁ ἀήτης ὃς δηλοῖ ἄνεμον, ὡσεὶ οὖ λέγῃ ἡρα-
κλείθης ποιοῦντα. ὡσεποίητα ὁ ἀήτης, ὡς ἀπὸ ὡσελαω με
νου ῥῦ ἀῶ, ἀήσω. δηλονότι μαρτήσεται κατὰ τόνον. τὰ γὰρ τοῖς εἰς
ῶ ὡσελαωμβένοις ῥήμασι παραχηματιζόμβενα εἰς της ἀρ-
σενικὰ, ζῷ ἢ παραληγόμενα, ὀξύνονται. οἷον, ὡσιῶ, ὡσιή-
σω, ὡσιητής. ὁμοίως ἡ χητής. μιμητής. οὐκοῦν ἐπὶ τὸ ἀῶ ἀή
σω τοιοῦτον γενῇ. ὁ δὲ ἀήτης οὐχ οὕτως, ἀλλὰ βαρύνεται. λέ
γῃ γὰρ τοιοῦτον ἁμάρτημα εἶναι μὴ ἐν τῷ χωρῆσαι, τὰ γὰρ ῥήματ'
ὄντ' ὡσελαωμβένῳ χωρῶ, τόμομα γὰρ ὀξυτονεῖται, ἄμαρτον δὲ τόνο ἐπὶ ὡσε-
λασὸν ἔχῃ τὸ σ̄. ἐπὶ σημείωσαι τὸ τρίτον καινῶς ἐξ ἀδυθὲν ὑπὸ δ̄

ἡραακλήδου, ἡ δ ἰλιὰς διορθωθεῖσα ὡς ἔοικ' ὕστερον, ὑγρά φῃ χρῶσαι προσπειασω μῆ, αἰγὸξώῃ, οἷον χρῶσαι ἢ διακτῆσιν δεῖ τέον). πρὶ ἢ ὃ ἐάτι βαρυτόνως ἄω, ἐάτι πρειασω μῃώς ἀῶ προδηλώῃ ἐν τῷ, νᾶον δ' ὄρῳ ἅπασα πάντα, ἢ ὅτω μὴ ταῦτα.

Ἀηδίζον· ἰστέον ὅτι τὰ ἀπὸ φωνήεντος αὐξόμενα ξήματα, χρονικῶς αὐξάνονται ἐν τῷ παρατατικῷ, οἷον, ἄγω ἤγον, αἴρω, ἦρον· αἰτῶ, ἤτουν· δεῖ δὲ προσθῆναι χωρὶς τῶν ἰωνικῶν ἢ τῶν ποιητικῶν· οἱ γὰρ ποιηταὶ καὶ οἱ ἴωνες, σωζόμενους πολλάκις ποιοῦσι τοὺς παρῳχημένους τοῖς ἰδίοις χρόνοις, οἷον ἄγω ἄγον „ αἴρω δὲ εἷμοῖρα βαρεῖα, καὶ ἄψατο δ' ἀμείρων „ ἀπὸ τοῦ ἤψατο· καὶ χωρὶς τῶν ἀπὸ προθέσεως αὐξομένων· οἷον, ἀναπνώσκω, ἀνεπίνωσκων· ἢ ἀορίζομαι ἀμηρχόμην· ὧν τούτων ἡ ἀρχὴ τοῦ ἐνεστῶτος ἐφυλάχθη καὶ ἐν τῷ παρατατικῷ, ἢ χωρὶς τοῦ ἀηθέασω, ἀήθεσον· ἀηθέασω δὲ ὅτι τὸ ἀήθης ὑπάρχω, καὶ χωρὶς τῶν ἐν τῇ συνηθείᾳ λεγομένων, ἀηδίζομαι· ἀηδίζόμην· λέγεται ὅτι ᾳ τὸ ἀΐω τὸ ἀκούω· ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ, οἷον ὄκ ἀΐῃσ· καὶ τὸ ἄω τὸ πνέω, ὃ τρέπει τὸ ᾱ εἰς η ἐν τῷ παρατατικῷ· μὴ ἐπὶ μὲν τοῦ ἀΐω διὰ τοῦτο δ' ζρέπεται τὸ ᾱ εἰς η, ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τῷ ἤια τῷ γινομένῳ ἀπὸ τοῦ ἰέω τοῦ σημαίνοντος τὸ ὑπάρχω· τὸ δὲ ἀηθέασω, μὴ ἀηδίζομαι, ἵνα μὴ ὑγρευθῇ αἰὲ τὸ πάλιν τὸ η· ἰστέον ὅτι ἡ οὖ δίφθογγος ὡς μὴ ἔχουσα γνήσιον μέγεθος· τὸ γὰρ ῡ ὄκ ἔστι γνήσιον μέγεθος τοῦ ε, αἰεὶ τὸ ῐ· τὸ δὲ ῡ, ὅστιν ἴσον τοῦ ο· ὀφείλῃ ζρέπειν τὸ ε εἰς η, ὡς ἐν παρατατικῷ· ἡυφραίνθην γὰρ λέγουσιν καὶ ἡυχόμην, ἀλλ' ἐπεκράτησε κοινὸν διάλεκτον ἡ οὖ δίφθογγος μὴ ζρέπεσθαι, οὐφρενόμην, οὐχόμην, οὐχαείσω· ἴσως χάειν οὐφωνεῖ· ἰστέον ὅτι τοῖς παρατατικοῖς ἐπὶ τὰ ἀπὸ προθέσεως ἐρχομένων, ὅστιν ὅτε ἐξωθεῖται γίνεται κλίσις, οἷον ἀπεδίωκεν, ἀντεδίωκεν· ἐδιακόνουν δεδιακόνηκα· ἀντιβόλουν, ἀμφιγνυόμην, ἀμφιεζόμην· ὅστι δὲ, ὅτε μὴ ἐξωθεῖται καὶ ἐντὸς πίνεται ἡ κλίσις· ἐμολόω, ἠμώλουν, ἠνώρθουν

ἐπαρήνων, ἠνείχόμην. Ἄῆναι τὸ θέμα οὐκ ἄν χησον, ἀάίνω γὰρ ὡς τὸ φοραίνω ἢ ὑδραίνω, καὶ τὰ τοιαῦτα.

Ἀθήνησι. θήβησι ἔχουσι τὸ ῑ προσγεγραμμένον. ὅτι γὰρ ἡδυτικὴ τῆ πληθωτικῆ, ἀθήναις ἢ θήβαις καὶ κατὰ πάντησιν γίνεται ἀθήναισι ἢ θήβαισι, ἢ κατὰ προσωδίαν ἰωνικὴν ἄεισι ἢ ἀθήνησι ἢ θήβησι. καὶ μαρτυρεῖ τὸ ῑ προσγεγραμμένον.

Ἀθρεῖν τὸ μετὰ πτώσεως θεωρεῖν. θεωρῶ γὰρ κατὰ συγκοπὴν, ἢ ἐπάτασιν, ἀθρῶ. ἢ ἀπὸ τοῦ ὁράω τὸ βλέπω καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ ᾶ ἀθράω, ἢ χρῶνται τῷ Δεῖσθ ἀθράω.

Ἀθροίζω, ἐκ τοῦ θροῦς ἢ θρόος, ὃ σημαίνει τὸν θόρυβον, γίνεται θροίζω. ᾳ κῑ σωαίρεσιν, ᾳ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ ᾶ ἀθροίζω.

Ἀθῶος ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ζάω ζωὴ χωρὶς τοῦ ῑ ᾳ ἀπὸ τοῦ ἴω, ἰωὴ. σημαίνει δὲ τὴν ἐκπεμπομένην φωνὴν, τὸν αὐτὸν χρόνον. ἢ ἀπὸ τοῦ θῶ τοῦ σημαίνοντος τὸ καταβάλλω. γίνεται θωὴ. ὁ γὰρ βλημίου μοῦ, καταβάλλει, ὃν ὀφείλει ἔχειν τὸ ῑ ὥστε λόγος γὰρ ἔχει αὐτὸ, ἐπειδὴ βρῆθωὴ ὡς ὥστε ἀρχὴ λόγου, τούτου χάριν τὸ ἀθῶος ἀπὸ τοῦ θωὴ γίνεται μοῦ, ἔχει τὸ ῑ. ὠφελεῖ προσῳδίαν ὀξυτόνου. ἐπειδὴ καὶ ἀπὸ τοῦ εἰς ᾶ καὶ εἰς ῆ θηλυκὰ, εἰς ῶς γίνεται μαπασωθεῖσα προσῳδίαν ὀξυτόνου, χωρὶς εἰμὴ χαρακτὴρ κωλύσει οἷον κιφαλὴ, ἀκέφαλος. ψυχὴ, ἄψυχος. ὀδμὴ, ἄοδμος. σοφία, ἄσοφος. ὅτως δὲ εἰ καὶ τοῦ θωὴ γεγονὼς ὁ ἄθως, ὠφελεῖ προσῳδίαν ὀξυτόνου. προσκεῖται ἐν τῷ κανόνι εἰμὴ χαρακτὴρ κωλύσει διὰ τὸ κάρη ἀκάρης ὀξύτονον ὁμοίως τῷ μαδαρὸς. προπερισπᾶται δὲ τὸ ἀθῶος, διὰ τὸν χαρακτῆρα τοῦτον. τὰ διὰ τοῦ ως ἔχοντα τὸ τὺ πρὸ δύο συμφώνων προπερισπῶνται, χωρὶς τοῦ κολοβὸς ὃ σημαίνει τὸν θόρυβον. οἷον παχὺς, ἀχελῷος, αἰδῷος, ἠῷος. ὅτι ἦν ἢ ἀθῷος, προσκεῖται ἔχοντα τὸ ῑ. διὰ τὸ λαιῷ ᾳ παχῷ. σημαίνει ὃ τὸν ἐν τῇ σωμηθεῖσα λεγόμενα παχοῖ. ταῦτα ὀξύνονται. ὅτι χρέφεται σωτῷ ῑ. προσκεῖται ὑπὲρ δύο συμφώνων, διὰ τὸ λεωὸς. σημαίνει τὰ σίδηρα. ἀφορροῦσιν οἱ καπήλικοι, ὥσπερ

ἐν τῇ σωσηθείᾳ, κλοιὰ λέγεται· ὅπως ὁ Χοῖος.

Ἀθέριζον, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀθέρων τῶν μὴ δωαμβώνων θερίζεσθαι καρπῶν, οἱ δὲ λιχμῶντες ἐκρίπτουσι τοὺς ἀθέρας, οὗ τὸ ἄχυρα· ἐκ τοῦ θέρω, θερίζω· ἢ μετὰ τοῦ στερητικοῦ ἀθερίζω, ὅπερ τὸ μοι δοκεῖ θέριζον, ἀντὶ τοῦ ἀπέρριπτον· ὁ δὲ θέρος ὡς ἀπὸ τοῦ θέρω τὸ θερμαίνω, ὅθεν ὁ μὴ θερῶν· ἢ θέρσος αἰολικῶς· ἰστέον δὲ ὅτι οἱ αἰολεῖς ἐπὶ φθείρων λυμαινούσης πέμπτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων ποιοῦσιν ἰδίους μέλλοντας προσῳδίαν τοῦ σ· οἷον ἀναβιβάσεις τοῦ τόνου· οἷον ἀτείρω· ἀτερῶ· ἀτέρσω· λειρίω· λιερῶ· λιέρσω· ὄρσω τὸ διεπείρω, ὀρῶ ὄρσω· ὅθεν τὸ ὠῤῥησο· θέρω θερῶ θέρσω.

Αἰδέσασι) αἰδεσθῆ· ἀπὸ τοῦ αἰδέω αἰδῶ· αἰδέομαι· ὡς τὸ, αἰδέομαι πρῶας, καὶ ὡς μετὰ τοῦ αἰδέσασι)· ὁ μέλλ, αἰδέσω· ὁ μέσ μέλλ πρῶτος αἰδέσομαι, καὶ αἰδέσει)· ἐπλεονασμῷ τοῦ ε στ αἰολικῶς αἰδέασι)· οἱ γὰρ αἰολεῖς διπλασιάζουσι τὰ σύμφωνα· οἷον ὁππόττι, κέσφε οἵζυς ἔχθ λυγιεροῖο λιμοῖο· μὴ πόσον, πόασσι.

Ἄϊθω τὸ καίω ὡς τὸ δαΐω τὸ καίω, ὑπερβιβασμῷ, αἴδω· μὴ προπαροξυτόνου τοῦ Δεὶς θ, αἴθω· ἀφ' οὗ αἴθος ὁ μέτρος ἢ μέλας· ἐπὶ αἴθωνι ἀνδρεῖος καὶ πολεμικός.

Αἰολοπώλους, ταχυπώλους, ἢ ποικίλως ἱππαζομένους, γίνεται δὲ ἐκ τοῦ αἰόλλω ὁ σημαίνω τὸ κινῶ, ἐπὶ τοῦ πῶλ· οὗτος ὡς τὸ ἐγὼ τῇ πόᾳ, ἁμιῶμαι, πόλ ἐπὶ πῶλ· ἐπὶ προσωπείων τάττει· ἐπειδὴ καὶ εἰς ος δισύλλαβα προπερισπῶνται· ἐν ᾗ λῃ σωσθήσει προπαροξύνονται, οἷον οἶκ, οἰκ· κῦρ, ἐπίκυρος· ὅτω μὴ πῶλ αἰολόπωλ.

Αἴρ ὡς εἶδ τὸν μέλλοντα αἴραμαι ἀχαιὸς· ὅθεν αἴρω ὁ μέσ αἴρω· ὁ ἄορ ἥφρα· ἡ μετοχὴ ὁ ἀείρας ἐπὶ κρεάσει τῶν ᾱ ἐπὶ ε εἰς ᾱ μακρ, αἴρας ἢ μόνῳ τῷ μὴ ἐκφωνεῖσθαι μόνον διὰ τὸ μέγεθος τοῦ ᾱ.

Ἀιρύμενοι λαμβάνοντες· αἴρονται· Ἡσίοδος ἐν ἔργοις ἢ ἡμέραις „περὶ φθειρασίας προτρέπων, ἐκδ' ἀγρέων, ἐλάσειας ἁρά„χνια καίσειν ἔολπας, γυθήσειν· βιότοιο ἐρύμενον ἐν δόμοις ἐόντ· ὡς τὸ αἴρω ὁ σημαίνω τὸ λαμβάνω· αἴρω οὖν αἴρομαι, αἰρού-

μᾶν, ἐν ξοωῖ δωρικῇ, αἱρύμαν. τοσαῦτα γὰρ φησι πρὸς ἡσιόδειον γλωσσήματα ὡς τὸ μὴ δύρεθῆναι ἐν τοῖς ἀρχαίοις σου ἀράχνια. ὅλας δ' πληρώσειας, τὰς δ' ἀράχνια, ἐν τοῖς γένοιτ' ἂν κρόκοις.

Αἱρήσειν ἀπὸ τοῦ ἀλῶ τὸ πορθῶ, ὥλεσα μὲν τοῦτ', ἐν ξοωῖ τοῦ ἀμεταβόλου, αἱρῶ ὁ μέλλων αἱρήσω. ἢ τὸ ἀπαρέμφατον αἱρήσειν. σωτάσσεται αἰτιατικῇ καὶ σημαίνει τὸ διαχωρίζω, ὅθεν οὖν τὸ διαιρῶ, σωτάσσεται μετὰ γενικῆς καὶ αἰτιατικῆς, αἱρῶ τὸ καταλαμβάνω. ὅθεν ἐν ἀΐρω τὸ κουφίζω, καὶ αἴρω τὸ προσφέρω. ὅθεν οὖν καὶ ἄρτος.

Αἰχμάλωτος, ὡσαύτως τῷ αἰχμὴν τοῦτέστι τὸ ξίφος, ἐν τῷ ἀλῶ τὸ πορθῶ, ἢ ἄλωμι, τὸ δὲ αἰχμή, ὥθεν καὶ τὸ αἴσσω, ὡς δράσσω, δραχμή· τὸ λεπτὸν νόμισμα.

Αἴσσῶσαι ἀπὸ τοῦ αἴσσω τοῦ σημαίνοντος τὸ ἀφανίζω. τοῦτο ὥθεν καὶ τὸ ἰσῶ· ἢ μετὰ τοῦ στερητικοῦ ἄ, ἀΐσσω, ἢ ἀΐσσῶσαι· ἢ ἀΐσσώσειαν. ὥστε ρ τύφειαν· τὰ γὰρ μὴ ἰσάμβλα, ἀφανῆ εἰσιν.

Αἴσθων ἐκ τοῦ ἀΐσω· ὁ μέλλων, ἀΐσω· ἢ πλεοναστικῷ ρῦ θ, ἀΐσθω· ἡμιτονικὴ ἀΐσθω μ, ἢ κατὰ συναίρεσιν ἄσθων, ἢ μετάγεται εἰς ἐρεσσῶτας, τὸ ἀΐσθω,

Ἄϊσος ἄγνωστος ἢ ἀφανὴς· ἐὰν μὲν σημαίνῃ τὸν ἀφανῆ, ὅστις ἀπὸ τοῦ εἴδω τὸ βλέπω, ὁ μέλλων εἴσω, ὁ παθητικὸς εἶσμαι καὶ ἐκ τοῦ τρίτου προσώπου ἴσος· καὶ ἄϊσος· εἰ δὲ ἄγνωστον ἀπὸ τοῦ εἴδω τὸ γινώσκω.

„ Ἀὶ σημαίνει τὸ εἴθε, οἷον αἰὲν δὲ ὅτως εἴη φίλῳ ὧδε μενέλαε· ἰστέον ὅτι τὸ αἰὲν ἐκ τοῦ εἰ γένοιτο εὐκτικοῦ ἐπιρρήματος· ζαπὲν „ τος τοῦ ῑ εἰς α· ὅστις γὰρ εἰ ὁ σημαίνει τὸ εἴθε, οἷον ὅτος ὁ πα- „ τὴρ φίλ παιδὸς, εἰ γὰρ ὤφελεν· ἀντὶ τοῦ εἴθε· ἢ πάλιν, εἴμοι γε „ νοι τοφθόγγος ἐν βραχίοσι ἢ χερσὶ καὶ κόμησι ἢ ποσὶν βά- „ σεις· ἀντὶ τοῦ εἴθε· ἢ πάλ, εἴμοι γύοιτο ξὺν θεῷ καλήτην Τέρψναν.

Αἰδοῖος· ἀπὸ τοῦ αἰδῶς τινὶ αἰδῷος· ἢ κατὰ τὸ ξοωῖ βοιωτικὸν φῶ ἀφθόγγεις τὸ οἰ ἀφθογγοῖ, αἰδοῖος ἢ οἷος ἔχει τὸ ῑ· τὰ δὲ ἀπὸ

τῶν εἰς ως βραίνω γὰρ σοὶ τῷ γράφεται, ἢ προσειλαῶν παι
μίνως μινῴος. ἥρως, ἡρῷος. πάτρως, πατρῷος. ἀδὸς ἀῷος. ἢ αἰ
δὼς, αἰδῷος. ἢ κτῆ ξοσθὴν βοιωτικῶς τῆσ ῳ ἀφθόγγου εἰς τῷ οῖ
ἄφθογγον, αἰδοῖος. ἠοῖος. ὅτως ὁ χρυσοβῶσκός.

Αἰδοιέσατον, ἰστέον ὅτι τὸ αὐρχέσατον, ὡς βραδὺ χύλῳ ἐν τῇ πα
νελόπῃ, οἷον ἐγὼ γὰρ μὴ εἰμὶ μικρῆς ἀρχέσατον. ἢ τὸ αἰ
δοιέσατον, καὶ ἀφθονέσατον. πρωτικόν ὅτι καθ' ἕθος γινόμε
νον ἰώνων. τὰ δὲ διὰ τοῦ ο συγκριτικὰ, οὗτοι διὰ τοῦ ἐσ προσφέ
ρουσιν. οἷον δικαιέστερος. ἀρχέστερος. ἢ ἀφθονέστερος. ὡφελε
γὴς τὰ τοιαῦτα δικαιότερος, αἰδοιότερος, ἀφθονότερος ἢ ἀρ
χαιότερος εἶναι. οὕτως φιλόξενος.

Αἴνυμι. τὸ ἀφαιρῶμαι ἢ τὸ λαμβάνω Ὅμηρος ὅδ' ὀξαίνυτο καμ
πύλα τόξα. καὶ αἰνύμενος βραδὺ τὸ αἴρω, ἀρ
νῶ. ὡς βραδὺ τὸ πτερῶ, πτερνῶ. ἀφ' οὗ πτερνὰς νήσων ἐπὶ τὴν λιθα
πέων. ἀμνυμι βράζουσιν, καὶ ἀρνυμι. ἀποβολῇ τοῦ ξ ἢ πλεο
νασμῷ τοῦ ι αἴνυμαι. οὕτω Μεθόδιος.

Αἴδι Σίλλυκός φησι ἀπὸ τῆς αἴις εὐθείας, ἀλλὰ τὰς εἰς δῦς λή
γοντας ὀνόματα ἀπροβάλλοντας ὑρίσκομεν βράζουσιν τὸ Δ. οἷον
μήνιδος, μήνιος. πάτριδος, πάτριος. τὴν δὲ αἴδος γυνικὴν οὐδεὶς
ἰόντων αἴιος εἶπεν. ὁ καὶ ἀραὶ εὐθεῖα αἴις. ἀλλὰ γέγονεν ἀπὸ τοῦ
εἴδω ἴδης. ἢ κατὰ στέρησιν, ἀΐδης. ὁ ἀγνώσας πιῶν. ἡ γυναικὶ
αἰΐδου. ἢ δοτικὴ αἰΐδῃ καὶ αἴδι. ὥσπερ ἀπὸ φρὴ φρενὶ φρενῆς
καὶ μετάπλασμον φρενί. ἢ λήτῳ Χ, λήτι. τὸ δὲ αἰδὴς ἐπεν
θετικὸν οὐ τὸ δέτερον, αἰδέος. ὅτι δοῦρον ἐν ἐπιμερισμοῖς.

ζήτει φύλλον 268. ~~Αἰδῶ ὅτι ὀξὺν δίθεῖαν, ὀξύνεται· ὡς λητῶ σαπφῶ, ὅτι δὲ ὀξύν καὶ~~
~~πατρικὴ, περισπᾶται οἷον αἰδῶ, λητῶ.~~

Αἰδεσθεὶς κανόνιον αἰδέζω, ὁ μέλ αἰδέσω. ὁ βραχυπείμενον, ἔδεκα, ὁ
βαθητικὸς, ἔδεσμαι, ὁ ἀόριστος ἐδέσθην, ἡ μετοχὴ ὁ αἰδεσθείς.

Αἰθάδης κανόνιον αἰθῶ, ὁ μέλλον αἰθήσω. ὁ δεύτερος ἀόρι
στος ἤθησα. ὁ μέσος, ἠθόμην. παθητικὸν ἠθάνθην. ἢ τὸ βραχυπέμφατον αἰθάδω.

Αἰρεί̓θωσαν ἐκ τοῦ αἱρέω αἱρῶ, ἢ τὸ παθητικὸν αἱροῦμαι. καὶ ὁ παρατατικὸς ἡρούμην, ἡρού̓μ̂ην. ἡρέ̓ῡ, ἡρῦ̓. ἢ τὸ προστακτικὸν αἱρεί̓θω, αἱρεί̓θω. αἱρεί̓θωσαμ. αἱρεί̓θωσαν.

Αἴρω ἐνεργ. ἐμετρώεἰζον παρατατικοὶ. αἱρῶ̓μαι μέλλων, ἀντὶ τοῦ λήψομαι, ἀρθήσομαι δὲ ἀντὶ τοῦ μετρωεθήσομαι. ἠράμην ἀόριστος. ἀντὶ τοῦ ἔλαβον. ἤρθην ἢ ἀντὶ τοῦ ἐμετρωεί̓θην. λέγεται καὶ ἐπαρμοῦ ἀπὸ τοῦ ἐνοργανικοῦ παραλήμματος, καὶ ἐπαρμός ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ.

Αἰκέτηθι. ποῦ καὶ τῆ κοινῶς. τὸ μὲν, ἐπὶ χάσεως. τὸ δὲ, ἐπὶ κινήσεως, τόθι καὶ πότε ποιητικῶς. λέγεται δὲ τὸ μὲν ἐνίοτε μὲν ἐπὶ τόπου. ἐνίοτε δὲ ἀντὶ τοῦ ἵαθι. ὅτι δ̓ ὅτε καὶ πέρασιν κεῖται. ὁ̓τε δὲ ἐπὶ χρόνου λέγεται. ἐνίοτε μὲν κατ̓ ἔρωτησιν προφέρεται. ἐνίοτε δὲ χωρὶς ἐρωτήσεως. ἐπὶ μὲν οὖν τ̃ ἄλλων πάντων ἐγκλίνεται. ὅτε δὲ κατ̓ ἐρώτησιν λέγεται, οὐδαμῶς ἐγκλίνεται.

Αἰνίζομαι ὁμοίως παρῆκται τῷ πολεμίζω. προκαλίζω. νεμεσίζω.

Αἴ̓ς ὁ ἄ̓ως ὁ τὸν τελείως ἀφανῆ σημαίνων περὶ ὃν μηδὲν εἴσηται.

Αἰ̓ω, ἀκούω. καὶ ὁ παρατατικὸς, ἄ̓ιον ἄ̓ιεν, ἠ̓άκουεν.

Ἀκαχίζεο ἄ̓χθου, λυποῦ, ἀπὸ τοῦ ἄ̓χος, ἀχίζω. καὶ ἀκαχίζω. ἀκαχίζομαι ἀκαχίζου ἀκαχίζεο.

Ἄκαχέατο ἀπὸ τοῦ ἀκαχῶ, ἀκαχήσω, ἤκαχα, ἠκαχήμην ἰωνικῶς ἀκαχέατο. ἢ πλεονασμῷ τοῦ τ̃ ἀκαχέατο. οὕτω Ζηνόβιος.

Ἀκαχήμενος, ἰστέον ὅτι τὸ ἀκαχήμενος, ὅτε μὲν παρακείμενος, ἐπεὶ ὡφέλει παροξύνεσθαι ὡς τὸ πεποιημένος, ἀλλ̓ ὅτε μὲν ἀκαχῶ, ἀκαχήμι. ὁ παθητικὸς ἐνεργ. ἀκαχήμ̃αι. οἱ δὲ αἰολεῖς λὴν παρὰ λήγουσαν τὸ συστέλλουσι, καὶ μετοχὴ ὁ ἀκαχήμενος. ἰστέον ὅτι ἡ τοῦ παρακειμένου μετοχὴ ἀεὶ παροξύνεται, τ̃ ἄλλων ἁπασῶν προπαροξυνομένων, οἷον τυπτόμενος, τυφθησόμενος, δεῖ προαθῆναι χωρὶς εἰ μὴ πάθωσιν, ἐὰν γὰρ πάθωσι λαι εἰς μενος μετοχὴ τοῦ παρακειμένου, οὖσαι ὑπὸ πρίλην συλλαβὴ. ἐπειδὴ

ἐὰν ὦσιν ὑπὸ τρίλην συλλαβὴν καὶ πάθωσι τὸν αὐτὸν τόνον φυλάκουσι πλὴς αἴγαισμερχαῖσ. οἷον ἀκαχῶ ἀκαχήσω. ἠκάχημαι, ἠκάχμαι ἠμαχμένος. ἢ κατὰ πάθος ἠκάχμαι. τὸ γὰρ οὐτάμαι καὶ ἐλήλαμαι, ὁ Ἡρωδιανὸς οὐ δοξάζει κατὰ πάθος, ἀπὸ τοῦ οὐτασμαι, καὶ ἐληλασμαι. ἐπεὶ δὲ ὡς ὄντας ὑπὸ τρίτην συλλαβὴν ἢ πάθωσι, τὸν αὐτὸν τόνον φυλάττειν. ἀλλ' ἀπὸ τῶν εἰσμὶ λέγει ταῦτα, ἀπὸ ἵστημι καὶ ἐλήλαμαι ἵνα ὦσιν ψιλωτικοὶ ὡς τὸ ἵστημι ἵσαμαι. ἵσάμενος.

Ἀκηχέδαι λυποῦνται, παρὰ νηυσὶν ἀκηχέδαι, παρὰ τὸ ἀχῶ, ἀχάζω. ὡς ἀνιῶ, ἀνιάζω. ἤχακα. ὁ μέσος παρακείμενος, ἤχασμαι ἤχασαι. ἢ ἰωνικῶς, ἠχάδαι. ἢ μετὰ ἀναδιπλασιασμοῦ ἀττικοῦ, ἢ ξοπῇ τοῦ ᾱ εἰς ε̄, ἀκηχέδασι. ὡς πέφρασαι, πεφράδαι. ὁ κανὼν εἰ μὴ τοιεῖ ἢ τὸ κοινὸν ξήτει πρόσωπον τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου διὰ τοῦ σ̄τ̄ βαρυτόνως, ὅτι τὸ ἰωνικὸν ἔχει πρὸ τοῦ ᾱσι, τὸ χαρακτηριστικὸν σύμφωνον τοῦ μέσου παρακειμένου. οἷον, πέφρασαι πεφράδαι, ὅτι πέφραδαι ὁ μέσος παρακείμενος, ἤχασαι ἠχάδαι. ὅτι ἤχαδαι ὁ μέσος παρακείμενος. καὶ ἀκηχέδασι. ὅτω Μεθόδιος.

Ἀκκίζεσθαι ἐπὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς ἀκκίζει. ἔστι τῆς ὑμρεως ἔχει, ἐπαείρει, γυναικίζει, θρύπτεται, ἢ μωραίνει. σημαίνει δὲ καὶ τὸν θέλοντα μὴ, προσωποιούμενον δὲ μὴ θέλειν, ἀκκισμοὶ γὰρ πρόσκρισεις εἰσὶ καὶ ὑποκρίσεις. ἀπὸ Ἀκκοῦστινος σαμίας, ἥτις ἱστορεῖται μωροπαθῆσαι. ὡς καὶ τὸ καρπῶ διαλείπειν.

Ἀλιέρτο, ἀπὸ τοῦ ἀκῶ τὸ θρασύνω. ἰδρῶ ἀπενύχοντο πάκεόν τι δύψαν, καὶ ὄνομα ἀκεσὶς παρὰ τὸ ἄχος ἀχοῦμαι καὶ ἀκοῦμαι, ἵν' ᾖ τὸ ἄχος ἰῶμαι. ἢ παρὰ τὸ ἀλυὴν τὸ δι' ὀξυνομένου διήκουθραπεύειν, ὃ δὲ τὰς δι' ὀξυτάτων ἐαφίδων ἰωμένους τὰς λαβίδας τῶν ἰματίων ἀλιέρσιάς φασι μὴ ἀκέσωρ οἷα πρὸς καὶ ἀκεσορίδης καὶ ἀκεσορικῶς. ὅτω μεθόδιος.

Ἀκραάντους, ἀτελεύτους, ἀτελήρωτους. κραίνω δὲ τὸ ἐπιτελῶ, κρανῶ

ὁ μὴ κέκραγκαὸ ᾧδακείμθ κέκραμμαι, κέκραναται, κραντὸ
ἐπ ἀλκράαντος, τοῦτο παρὰ τὸ καραίνω ἢ ψὶ συγκοπῇ κραίνω,
πλεοναςμῷ τῷ ᾰ ποιητικοῦ.

Ἄκρυτ ἐκ τοῦ κερῶ τὸ ἐπιχέω. ὁ μὴ κιράσω κῇ συγκοῷ κράσω
κρητὴρ ἐπ κρατὴρ. ἐκδὲ τοῦ κιράσω, γίνεται κρατὸς. ἄκρατος
καὶ ἄκρητος.

Ἄκραγρνὄστ ξῆμα κιράω κρῶ κιράσω ὁ μέλλων, κῇ συγκο-
πῷ κράσω. ὁ ᾧδακείμθος, κέκραμαι. ὁ παθητικὸς, κέκρα-
μαι. κέκρασαι. κέκραται. ἢ ἀφ αὐτοῦ ὄνομα ξήματος, κρα
τὸς. ἐπ μετὰ τοῦ στερητικοῦ ᾰ ἄκρατος. ἀφ οὗ ἐπ κρατὴρ. ἐφ' οὗ ὁ οἶ
νος κιρνᾶται.

Ἀκτάζων, ἀπὸ τοῦ ἀξανισάθμ. ἀπὸ τοῦ ἄπω. ἀπάζω. ἢ προπῇ
τοῦ τ εἰς κ. ἀκτάζων. ὡς ἀπικὴ, ἀκτικὴ γίνε) παρὰ τὴν ἀκτήν.

Ἀκταίν' τὸ μετωρίζεσθαι. ἢ ἐπαίρεσθαι. ἐπ γαυριᾶν. ᾧδακὸ τοῦ ἤκταται
ξίν' προσωπ\γίνε) ἀκτ', ἀφ' οὗ ἦν ξῆμα ἀκτῶ. ἀφ' οὗ ἀκταίνω, ἢ
μετοχὴ ἀκταίν. ἢ ἀκταίρ\μθος τὸ ἀναίρ\ἢ δωρικῶς μθ\ἀορθῦν.

Ἀκαχμένον ἀπὸ τοῦ ἀκὴ γίνε) ἀκάζω τὸ ἀκονῶ, ὁ μὴ ἀκάσω, ὁ
παρακείμθος ἤκαχα, ὁ παθητικὸς ἤκασμαι ἠκασμένον καὶ
προωπῇ τοῦ σ εἰς χ, ἠκαχμένον ἢ κατ' ἴωνας ἀλκαχμθόν.

Ἀκνυμθόν ἀλκῶ τὸ θέρος πνύω ἀκέομαι ἀκοῦμαι ἀλκέομθ ἀκά
μθος ἢ κράσει δωρικῇ τοῦ ε εἰς τὸ ῡ δίφθογγον ἀκυμθός.

Ἀκερσεκόμης, ᾧδακὸ τὸ κείρω ὁ μέλλ κερῶ, αἰολικῶς κέρσω. ἀπὸ
τοῦ κέρσω γίνε) κερσοκόμης διὰ τοῦ ο μικροῦ. ὡς
ἐνιεσὼς ἢ μέλλων ἐν πρώϊῳ προσώπῳ λαμὸν σιώθερν, πρέ
πει τὸ ω εἰς ο, λείω, λφποτάκτης. μίξω, μιξοῷόλιος.

Ἀκέων ἡσύχως, βῆ δ' ἀκέων ᾧδακὸ θῖνα, πολυφλοίσβοιο θαλάσσης.
παρὰ τὸ μὴ χαίν' γίνε) ἀχ ἢ ἀκ, οἷον ὡσέντ' ἀκὴν δ' ἐγκύονται
σιωπῇ. ἐπ ἀφ' οὗ τὸ ἀλκέων. ἀλλ' ἀκέων δὴν ἦσο. ἀπὸ μεταφορᾶς
φησὶ ὀξύτητ τοῦ σιδήρου, ἀκὴ ἢ ἀκύτ. ὅτ ὡρ. ἢ παρὰ τὸ κέω τὸ
κοιμῶμαι κέων ἡ μετοχὴ κέων ὡξένης, πλεοναςμῷ τοῦ ᾰ. ἀκέων.

Ἀκλεὲς ἀκράας ἡσυχίας. οἷον ὡς ἔφαθ' οἱ δ' ἀρ' ἄπαντες ἀκλεὲς ἐγέ-
νοντο σιωπῇ. ἀπὸ τοῦ ἀκήν ὁ σημαίνει τὴν ἔκπληξιν, ἡ δὲ ἔκπλη
ξις, ἀφωνίαν οἵ δὲ πρεῖαν, γίνεται ἀκὴρ κατὰ ξοφὴν τοῦ γ εἰς
κ. ἢ παρὰ τὸ μὴ χαίρειν γέγονεν ἀχὴν ἡ ἀκήν, ἀχήτις οὖσα.
Ἀκορητὶ. ἀπὸ τοῦ κόνις κονιτὶ ἡ ἀκονιτὶ, ἄνευ ἀγῶνος ἢ μάχης. ἢ ἀ
κονητὶ ἀνευ πόνου. ὅ ἐστὶ ἐναντίον. ἐγκονητὶ μετὰ πόνου. κῆ προσῶ
τῦ πεῖς κ ἀφαιρεθέντος, ἢ ἰωνικῶς ἀκονητὶ, ὡς τὸ ἀσῶς κῶς. πότε, κότε.
„ Ἄκοσμήσας κριθιάσας. Ὅμηρος, ὡς δ' ὅτε τὸς ἵππους κατ' ἀκοσμή
σας ἐπὶ φάτνης ἀκοσμήσας. τὸ τίς ἐπὶ τῇ σάσει δυσχεράνας
ὅθεν ἐπὶ φέρει στόμα διαρρήξασθείη ἀσελήνοις κροαίνων, ἢ ἀπὸ
τοῦ ἀκοσαὶ αἱ κριθαὶ ἀσὲ τὸ ἀκ' ἐμποιεῖν τοῖς ὀστέοις, ἵν' ἢ κρι
θιάσας καὶ ἀπὸ τῆς ξοφῆς ἀκρατῆς ὢν ἢ ὑψαυχενήσας, ἢ ἀ
πομεθυσμένως ἀσὲ τὸ ἄγχω, ἄγος. ἀσχὴς καὶ ἀλοσχὴς πρὸ
πῆ τοῦ γ εἰς κ. ὁ ἐμπροσθεν θέλων εἶναι καὶ προηγεῖσθαι.
Ἀλιρρόμυθε. ἄκριτε τοὺς λόγους ἡ ἅπαντε. ἀσὲ τὸ λιρίνω κεί
νῳ. κέκριμαι. κέκειμαι. κέκελμαι. κριτὸς. ὁ τοῦ μῦθος γίνεται ἀκεί
τόμυθος. καὶ ἀναβιβάζει τὸν τόνον, τὰ γὰρ εἰς ος δισύλλαβα. ἐν
τῇ σωθέσει ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον.
Ἀκρῳῶ. ἀσὲ τὸ ἀκούω, ἀλοῶ, καὶ ἀλροῶ. ὡσαύτως σύρω, συρῶ. κύ
ρω, κυρῶ.
Ἀκραιφνὴς ὁ καθαρὸς. κυρίως δὲ ὁ περιφανὴς ἀσὲ τὸ ἀκέραι
ον καὶ τὸ φαίνω, ἀκραιοφανὴς. ἡ συγκοπῇ ἀκραιφνὴς Ἡρῳ
διανός φησι, μὴ γίνεσθαι συλλαβῆς συγκοπὴν. ἢ ἀκροφανὴς, ἢ
ἀκραιφνὴς ἴσον ἐστὶ καὶ ξαστέντως ἐπὶ ἴσον μεσοπόλιος, μεσαιπόλις.
Ἄκνην γίνεται ἀπὸ τοῦ σερητικοῦ μορίου καὶ τοῦ χαίνω, ὁ γὰρ
λαλῶν χαίνει, τὸ δὲ ἄλεκτον ἐγκύμονα σιωπῇ πρόπος ἐτυμο-
λογίας.
Ἀκνδεῖν θέμαι ἔχει τὸ ἀκνδῶ, ὅθεν ἢ τὸ ἀκνδές ἐπίρρημα. καὶ τὸ
ἀκνδεσὸς. ἢ ὀκνδεμὸν. ἀπ' αὐτοῦ ἡ ἡ τὸ ἀκνδᾶν. ὡς ἢ ἐκ τοῦ
μνδῶ ἡ κατηφῶ, τὸ μνδᾶν καὶ κατηφιᾶν.

Ἀλκάμας

Ἀλεάμας ἀκαάμαντ° ἡ ἡκλητικὴ ὧ ἀκαάμαδ' χατοῦ ῑ. ὅτων ἡ λαοδάμας λαοδάμαντος ὦ λαοδάμα. οἷον λαοδάμαντα μά-
„ λαγρῦγο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔφπας.

Ἀλαζὼν ὁ ἀπατεὼν, ἢ κομπαστὴς, ὁ ἐν ἀλιῃ πλανήζων, ὁ ἐκ τοῦ ἀλᾶν ζῶν ὅκ ὢξ ἐπιτηδεύματος, ἀλλ' ὢξ ἀτυχίας.

Ἀλαλύκτη μ. τὸ ἀδημονῶν πεπλάνημ, ἡ οἱ μ' ὢξ ἀχείμθη. οἱ ἢ ἐνεςῶτα φασ. ὁ δέ μοι ἡ ψυχὴ ἔμπεδ, ἀλλ' ἀλαλύκλημ. ὅςτιν ἧν ἀλῶ. ἀφ' ἧ ἀλύω, ὡς ἀνῶ, ἀνύω. ἀφ' ἧ ἀλύαστω, ὡς ὀρύαστω, ἡ ὥσ ὡς ὀρύαστω, ὀρυκτ°. ὅτ ἀλύαστω, ἀλυκτ°. ἡ ὡς ἀτακτ° ἀτακτῶ. ὅτως ἀλυκτ°, ἀλυκτῶ. ὅ ὢξ ἀχείμθος, ἡ λύκτημ. ἐ ἀπὶ κῷ ἀμ ἀδ πλαδιασμῷ, ἀλαλύκτημαι συδολῇ τοῦ ῆεἰς ᾱ. ἔθος ἢ τῷ πρικτῇ πρεῖσθαι ἐπὶ τῷ ἔμματος τούτου ἀπὶκώτερον. ὡς τὸ ἀλαλῆσθαι ἢ ὅτως μθὶ ὢξ ἀχείμθος. εἰς ςῶτα ἢ ὅτως λαμβάνεται, ὅςτιν ὡς δέδηκται, ἀλυκτῶ, ὅ ὢξ ἄγωγον εἰς μῑ ἀλύκτημι, ὅ ὁ παθητικὸς ἐνεςὼς ἀλύκλημαι αἰολικῶς. ἐκεῖνοι δ' ὅτως κλίνουσιν, πρίημαι λέγοντες ἢ νόημαι, ἡ ἐνδ πλασιασμῷ ἀπὶκῷ ἀλαλύκτημαι, ἐπειδὴ ὁ πρικτὴς πλοῖος χῆται αἰολικοῖς, ἐ μάλιστα ἐν μεσοχῇ ἀλιαχήμθος ἀκάχμθος. δύνανται δέ καὶ αὐτὸ ἀπὸ τοῦ θορυβεῖσθαι παρὰ τὴν ἀλάλην ἢ σημαίνῃ τὸν θόρυβον, ἀλαλῶ. ἀφ' οὗ ἀλαλύσω. ἀφ' ἧ ὄνομα ςῆμα πικὸν ἀλαλυκὸς. ἐ ἀλαλυκτῶ. ἡ ἀλαλύλημαι συδολῇ τοῦ τι θορύκημ. ὅτω Μῑ θόδος.

Ἀλαπάξαι ἐκ πορθῆσαι, κυρίως ἢ τὸ κενῶσαι. ἀλαπάζω, ἀλαπάξω, ὢξ ἀπὸ τὴν λαπάθην σοπάνην, ἡ ὅτι κενωτικὴ ταῦρος. ἡ δημόκειτος τοὺς σόθργας τοὺς παρὰ τῶν λυνηγετῶν γινομένους, λαπάθας καλεῖ διὰ τὸ κεκενῶσθαι, ὢξ ἀπὸ τοῦ λᾶ ἐστιν ὁ λίθος μόριον, καὶ τὸ πάθος, ἐτυμολογεῖται ἢ παρὰ τὸ λίαν ἀπὸ θερμαίνων ποιεῖν τὰ πάθη.

Ἀλαῶσαι τυφλῶσαι παρὰ τὸ ἀλήν ἢ σουν τὴν πλάνην. οἱ δὲ τυφλώποντες ἀλῶνται κατὰ στέρησιν τοῦ λάειν ὅ ὅτι βλέπειν.

οὕτως Ὡρίων.

Ἀλαλκεῖν ἡ ψιεσὼς ἡ μέλλων δευτερ. ὅθεν καὶ ἀλάλκωβα ρύτο
ν\. οὗ ὁ μέλλ ἀλάλξω, ὁ δ᾽ δεύτερ ἀόριστος ἤλαλκ\, ἀφ᾽ οὗ ἀλαλ
κὼν, ὁ ἐπαμύνας ἐπὶ βοηθήσας μετοχὴ δ᾽ευτέρου ἀορίστου, ὁ
μέλλων δεύτερ ἀλαλκῶ. τὸ πρίγον ἀλαλκεῖ, καὶ ἀλαλκεῖβ.
ὅθεν ἡ κὴ περισπώμενος ἀλαλκέω ἀλαλκῶ. τὸ ἀπαρέμφατον
ἀλαλκεῖν, ὡς ποιεῖν. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἀλκὴ, ἀλκῶ. κζ\ ἀνα
δασμὸν, ἀλαλκῶ καὶ ἀλάλκω.

„ Ἀλδήσκω „ ὡσεὶ τὸ πελὶ σαχύεσιν, εἴρηται λείβ ἀλδήσκοντ. ἡ
ἀναλδήσκοντες ἀπὸ χθονὸς, ἀντὶ δ᾽ ἀναδδόμενοι αὐξόμενοι.
εἴρηται παρὰ τὸ ἀλῶ ἀλήσω ἀλδήσκω κζ\ πλεονασμὸν τοῦ
δ. ἡ κ. κατὰ μετάθεσιν τοῦ γδ ἀληλεσμένον αὐξάνω, ἢ παρὰ
τὸ ἅλεσθαι βλαστάνειν καὶ αὐξάνεσθαι Ἀλδαίνω τὸ αὐξάνω
παρὰ τὸ αἴγεσθαι τοῦ ἔστιν πανδαῖν κζ\ τὸν αὔξειν.

Ἀλέγω τὸ φροντίζω, παρὰ τὸ λέγω Φροντίζω, ἀφ᾽ οὗ λόγος ἡ
Φροντὶς, καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ ᾱ ἀλέγω. ἡ οὐκ ἀλέγω τὸ δ᾽
Φροντίζω, ἡ ἐπὶ κυρίου ὀνόματος, ὡς τὸ, Ἀλεγοντι καὶ Ἀντῖ
νωρ. ἀλέγω ἀλεγίζω παράγωγον ἀλεγώω.

Ἀλεώμεθα ἐκκλίνωμεν φεύγωμεν ἀπὸ ἀλεώμεθα μᾶνιν. ἀπὸ
τὸ ἀλῶ τὸ πλανῶμαι. οἱ δὲ φεύγοντες, πλανῶνται, ὅτω Μεθ᾽ ὅιος.

Ἀλύατο καὶ ἄλδατο πολλῶν ὁμίλου τὸ ἀλύατο, ἀντὶ τοῦ ἐ
φυλάξατο. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ χύω χεύατο. καὶ ξοπῇ ἡ σε
ρήσει, ἀλύατο μεταφορικῶς.

Ἀλιπίζω, σθένει δὲ ἐγὼ ὁ κ ἀλεγίζω. ἀπὸ τὸ ἀλέγω, ἀλιπίζω.

Ἀλειόνων. ἐκκλίνων. ἐκφεύγων. ὅθεν ἀλέα, ἡ θερμασία. ἐκγούρυ
νέ, ἀλειόνω οἱονεὶ ἀπὸ ἡύχους εἰς τὸ θερμασίαν ἐκφύγον.
τὰ δὲ διὰ τοῦ εἶνω ὑπὸ δύο συλλαβὰς, διὰ φλ εἶ δίφθογγος γρά
φεται. ἀλειόνω, ἐρειόμω, φαείνω. πλὴν τοῦ οἰόνω ἕως τοῦ
ἀπαστικὸν κλίνομαι. Ἀλύω σημαίνει ἀποφύγω, ἀπὸ τὸ ἀλέ
αν τὴν θερμασίαν, γίνεται ἀλέω ἡ ἀλύω, κυρίως ἀπὸ ἡύχεις θερμα

„σίαν ἀπ φλύγω· ἡσίοδος ἐν ἔργοις ἢ ἡμέραις, δφυλὼ δὲ βροτῶν
„ὑπαλύεο φήμιλω, φημὴ γὰρ κακή, πέλει κόφη μὲν ἀεῖραι.
„ῥεῖα μάλ' ἄρται λέη φορέμεν· χαλεπὴ δ' ἄπο θέσθαι.

Ἀλύας μετοχὴ ἀλέω ἀλύω· τὸ δὲ ἀλέω παρὰ τὸ ἀλῶ· οἱ δὲ φλύοντες πλανῶνται, ἡ μετοχὴ ἀλύας, καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν, οὕτως ἡρωδιανὸς περὶ παθητικῶν.

Ἀλήθω τὸ ἐπὶ φλ μύλου σῖτον ἢ κριθὰς ἀλευροποιεῖν, παρὰ τὸ ἀλῶ, ἀλήθω· ὡς πρῶ, πρήθω· μῶ, μήθω· κνῶ, κνήθω· ἀλήθω τὸ αὐτὸ σημαίνει τῷ πρωτοτύπῳ, οὕτω μιθόδιος.

Ἀλίσκεσθαι ἐν συμφοραῖς ἢ ὑπὸ συμφορᾶς ἢ σὺν συμφορᾷ.

Ἀλοκίζειν ἀροῦσιᾶν, ἄλοξ γὰρ αὖλαξ· μὴ ὡσεῖρε τέκνων ἄλοκα λαΐτε, βίᾳ δαιμόνων.

Ἀλῶναι ὑπὸ τούτων ἢ ἀλῶμαι εἰς τοὺς πολεμίους, ἢ ἐάλωμεν εἰς τοὺς βαρβάρους.

Ἀλιβδύειν τὸ εἰς τὸν θάλασσαν καταδύειν, μεταφορικῶς δὲ ἢ τὸ λυπεῖν ἢ ἀφανίζειν, παρὰ τὸν ἅλα, καὶ τὸ βδύειν, αἰολικῶς πλεονασμῷ τοῦ β· ὡς σίδη, σίβδη· ἀλιδύειν, ἀλιβδύειν. Λυλιόφρων· εἰρκτῆς λιβδύσασα λυτείας, δέμας.

Ἀλινδεῖσθαι ἐστὶ κυλίειν, καὶ ξοπῇ τοῦ ῡ, εἰς ᾱ, ἢ ἀπροβολῇ τοῦ κ· ἀλίω, ἀλίσω ἤλισα· ἀλίσθαι ὥστε Ἀριστοφάνης· ἄπαγε τὸν „ἵππον ὃς ἀλίσασ' οἴκαδε, ἀντὶ τοῦ ἐλάσασ κυλισθῆναι· ἐκ δὲ τοῦ ἀλίω, ἀλίνδω· ὡς κυλίω, κυλίνδω· ἢ ἐν πρωτοπαθείσει ἀλίνδω, ἀλιμδήσω, ἀλίνδηθρα· ὡς κολυμβῶ, κολυμβήσω, κολυμβήθρα· ὀρήσω, οὐρήθρα· ἀλινδήθρα δὲ ἡ κυλίστρα.

Ἀλίωσεν ἐκτοῦ ἄλιον τὸ μάταιον, παρὰ πρωτοπαθοῦς μὴ ῥηματικοῦ ἀλιῶ, ἀλιώσω· ἡλίωσ· συστολῇ ἰωνικῇ γ' εἰς ᾶ ἀλίωσα τὸ ζήτ\ἀλίωσ'.

Ἀλμάσω παρὰ τὸ ἅλμω ἀλμάσω.

Ἀλοδαπὸς ὁ ἀπὸ ἄλλου δαπέδου ἢ χώρου γεγονὼς.

Ἀλογήσει λόγον ὃ ποιήσει ἀλογῶ ἀλογήσω· ἰστέον ὅτι τὸ λέγω ἐν συνθέσει ζήτει τὸ ε εἰς ο, καὶ συνιστᾶται· εἰ μὴ ἐν προθέσει συν

τιθῆι, οἷον ἀλογῶ πολυλογῶ, κακολογῶ, ἑτερολογῶ, μακρολογῶ, πρόληψιν μὴ ἐν προθέσει σωτιθῆι, διὰ τὸ ἐκλέγω, διαλέγω, ἐπιλέγω, ἀντιλέγω, μετὰ λέγω, προλέγω· σωνηθμηται τούτοις, καὶ τὸ ἀλέγω τὸ φροντίζω.

Ἅλτο ἅλμαι τὸ πηδῶ, ὁ μέλλοντ ἁλῶ, ὁ ἥλα, ὁ μὴ ἡλάμην ἥλω, ἥλατο· ἡ ἐν συγκοπῇ ἅλτο συζολῇ τ ἢ εἰσ ᾱ ἰωνικῶς· οὐ μὴν αὔξησιν ἐντοῖς παρῳχημένοις οἱ ἴωνες· καὶ φιλοῦνται· τὰ γὰρ κτ συγκοπὴν σημαίνοντα φιλοῦνται ἥλατο, ἅλτο· ἁρμόσαντες, ἁρπάσαντες· ἢ ὅτι οἱ ἴωνες φιλωτακίζουσιν, οἷον ἀφηλιώτης, ἀπηλιώτης ἄνεμος ἀπὸ ἀφ ἡλίου καὶ ἀπ ἡλίου.

Ἀλύσκω οὐκ ὄζει ἐκτὸς ἀλύω ὃ σημαίνει τὸ ἀθημονῶ ἢ ἀπορῶ ἢ τὸ χαίρω, ἀλλὰ ἀλύσκειν τὸ ἐκκλίνειν, ἢ ἐκφεύγειν δηλονότι, ἔστιν οὖν ἐκ τοῦ λύω ἢ τοῦ ᾱ ἢ κτ πολεμασμόν, ἢ κατὰ παύξησιν λαμβανομένου, ὁ μὴ ἀλύσω, ἢ πολεμασμῶ ῥῦ κ, ἀλύσκω· ὡς μεθύω, μεθύσω, μεθύσκω· ἄλλο μὴ ἀλύξω ὑποτεθέσει τοῦ κ, ἤλυξα μὴ ἀλύξαι τὸ ἐκφυγεῖν.

Ἀλύασκω τὸ ἀθημονῶ, παρὰ τὸ ἀλῶ ἀλύασκω, ὡς ὀρύασκω· ὅθεν καὶ ἄλυς ἡ πλάνη φρενῶν, λύασκω οὖν βαρύτονον ὡς μύασκω ἢ ἐν ἐπιτάσει, ἀλύασκω.

Ἀλωτὸς· λιπὴς, χέρσωτὸς, ἀλῶ τὸ κρατῶ, καὶ ἄλωμι παράγωγον· ἀλώσω, ἤλωκα, ἥλωμαι, ἤλωσαι, ἥλωται, ἀλωτός.

Ἀλῶναι· ἄλωμι, ἀλώσω ἤλων, τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν ἤλωμεν· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, ἀλῶναι.

Ἁμαρτάνειν τὸ πανὸς ἢ πανὸς γοῦν σωτάσσουσιν ἐπὶ τοῦ κτ πᾶν ἥμαρτεν ἢ σφαλὸς ἀπέτυχεν, οἷον ἢ πανὸς ἁμαρτεῖν, καὶ πάλιν ὅτι ἡμάρτηκε τοῦ πανὸς.

Ἄλδα ἄϊρρηζ ὡς φῦδα, οἱ δὲ δωρικοὶ τὴν ταῦν ἢ δᾶν λέγουσιν ἡ δᾶν· ὡς ἡ τὸν γρόφον δγμόφον· φῦδα ἓν φύσει, ὅτως οὖν ἡ ἀλδάδα ἀλέου δᾶ· τοῦ δᾶ, ἀπὸ τοῦ γᾶ κφ μῶ.

Ἄλλο, ἔστιν ἀολλέο· ὁ σημαίνῳ τὸ ὁμοῦ. ἡ κρᾶσις τοῦ ᾱ ἢ ᾰ εἰς ᾱ μακρὸν, καὶ ἀποβολὴ τοῦ ῳ ὁ ὅς λ̄, ἀλλέο καὶ ἄλλο· ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ ἐν χωλιάμβοις· ἐς τὸ προστείχειν ἱρὸν ἄλλο δεῦτε, ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ προστείχειν ἱρὸν ὁμοῦ δεῦτε· οὕτως ὁ Χοιροβοσκός.

Ἄλιντε εἰς ἴασουσ φιλῆται, ἔτι ἐπὶ τοῦ ἐκκλίνῳ τάσεται ὡς φησὶν ὁ Ἀσκαλωνίτης· ἔτι ἐπὶ τοῦ συγκαθῆναι· ὃ καὶ μᾶλλον συγκατατίθεμαι· ἔστι δὲ δωτέρου ἀορίστου ἀλῶ τὸ θλαιῶ· ὁ δεύτερος ἅλοσ, ἅλον· καὶ ἆλον· ὁ παθητικὸς, ἅλην· ἢ ἄλην· ὁ μέλλων δεύτερος ἁλοῦσ, ἁλόμην· καὶ ἀλόμην· τὸ ὑποτακτικὸν· ἐὰν ἁλῶμαι· ἅλῃ, ἅληται· τὸ δεύτερον πρόσωπον τοῦ δωτέρου ἀορίστου, ἅλο· ἆλο· τὸ τρίτον, ἅλε· καὶ ἆλε· τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν ἁλόμεν· καὶ ἀλόμεν· ἡ συγκοπὴ ἄλεν ὡς τὸ κόσμηθεν, οἷον οἱ δῶροι εἰσ ἄσυ ἄλεν· τοῦ δωτέρου ἀορίστου ἁλεῖσα καὶ ἀλεὶς ἀλέντοσ.

Ἀλείπησ· ἀπὸ τοῦ ἀλείφω, ἅλῳπαι, ἀλείπησο· καὶ φλεῖ δίφθογ γυ· ὅσα γὰρ ὀνόματα ἐκ τοῦ ἀλείφω γίνονται, εἰ μὴ διὰ τοῦ τ̄ ἐκφέροντα, φυλάττουσιν τὸ εῖ δίφθογγον, ἀλείπω, ἀλείπησ, ἀλῖπτὸν φάρμακον· ἀνήλῖπτοσ, ὁ μὴ ἀλῖφθεὶσ· πολὺν τοῦ ἄλιπτα· αἰολικῶς τὸ ἄλῖμμα· εἰδὲ διὰ τοῦ φ̄ ἐκφόροντα σωθήσεται ὄντα, τὸ φυλάττουσι τὸ εῖ δίφθογγον· ἀλοιφή· ἀλοιφίσ· σημαίνῳ δὲ τὸ ναῦν, τὸ μὴ ἀλῖφθεῖσαν πίσσῃ· προσλῖφθεῖσα σωθήσεται· διὰ τὸ ἄλῖφῆ τὸ σημαινόμενον τὸ ἄλῖμμα· διὰ τοῦ φ̄ ἐκφερόμενον καὶ γραφόμενον, διὰ φλεῖ δίφθογγα ἀλλ' ἂν κόσμῃ σωθήσεται· ἀπολοῦν γράφεται ἀπὸ τοῦ ἀλείφω, ἄλῖφα· ἀφ' οὗ ἀπὸ τοῦ δέλω, δέλεαρ· δῆλον γὰρ γινώσκειν· ὅτι ἐπιγέγραπται Διφίλῳ τῷ κωμικῷ δραμάτι ἐπιγεγραμμένῃ, ἀλείπεια· τὸ δὲ ἀλείπησ ἀρσενικὸν ἀπὸ ἀλείπησ δὲ τὸ ἀλείπησ

ται βασιλέα ἐπιπαθῶ λόγῳ. ὑπολαφθῆναι τοῖς ἄλλοις ἀλ-
λέπαις: φλ αὐριστῆσ ἐκ δὲ τοῦ ἀλέπης Φιλαλαφπῶ, οἷον ὁκ
ἀπίστις ⸗ ἀνδρὶ Φιλαλαφποῦντι ἢ περὶ παλαίσρας ἔχοντι,
καὶ πλυπραγμονοῦντι ὅτι ἕλκασον τ μφρακείωρ. ⸗ τὰ λιπά.
Ἀλιτήμων, ἁλίτω βαρύτονον, ἢ ἁλιτῶ πειρασμῷ ⸗ ἀπὸ τοῦ
τοῦ ἁλιτῶ πειρασμῷ ἁλιτήσω. ἡλίτημαι ἁλιτήμων.
ὡς Φιλῶ Φιλήσω πεφίληκα πεφίλημαι Φιλήμων. καὶ νενόημ
„νοήμων. ὁ μὴ ρ οὐ γρ ροι θεὸς ἁλιτήμονας. καὶ οἷον ὁ πάσκο
ποσ. οὐτ' ἁλιτήμων. ἀπὸ τοῦ τοῦ ἁλιτῶ ἁλιτήσω, ἡλίτη-
κα, ἡλίτημαι, ἡλίτησαι, ἁλίτη). ἁλιτὴρ, ἁλιτῆρ, ἁλιτήος, ἡ
ἁλιξὸς, ἡ ἁλιξαίνω, ἡ ἁλιταίνω. ὡς φῶ φαίνω. ἢ ρῶ, ρραίνω.
Ἄλκαος. ὁ ξόπν οἱ ἰων ἐκβαίγσι τὸ ῑ τ κτητικ, φλ ει διφθόγ
γ, τ' αὐτὸν ξόπν ἢ οἱ αἰολεῖς τ ᾳ αι διφθόγγ ἐκβαίγσι τὸ ῑ. οἷ
ον θηβαῖ@, θηβᾶ@. ἀρχαῖ@, ἀρχᾶ@. ἀλκαῖος, ἀλκᾶος.
Ἁλοία, ἑτυπε. παρὰ τὸ ἁλοιῶ δευτέραν συζυγίαν τῶν πειρ
ασμῶν, ὁ π ζ οι ἡλοίανον, ἡλοίων, ἡλοίασε, ἡλοίας, ἡλοί-
αι, ἡλοία. ἡ συσολῇ, ἁλοίᾳ.
Ἁλοίη. κανόνισον ἁλόω, ἁλῶ. συζυγίας ξίτης τῶν πειρασμῶ
νων, ὁ δεύτερος ᾱ@, ἥλων. ⸗ ἀπικῶς, ἐάλων. ἡ μετοχὴ ὁ ἁλούς.
τοῦ ἁλόντος. ἡ τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν ἁλῶ.
Ἁλίσκομαι ἐνεργῶς. ἡλισκόμην π ζ οι. ἁλώσομαι μ, ἐάλω
κα κ ζ οι, ἐάλων, ἀόριστος δεύτερος.
Ἁλοιῶ τὸ τύπτω. ὁ μ ἁλοιήσω ἑτεροκλίτως. ὡς τύπτω,
τυπήσω. ἡ δήσω μ, δεήσομαι. ἡ αἴγα πλεῖσα. ὅτι ἴδιον τ ἀπικ.
Ἅλφη φιλῶται ὡς δῆλον ἐκφλ σωαλοιφῆς. γράφγσι δὲ οἱ πα

λαιοὶ μετὰ προσγεγραμμένου τ, ἐκ τοῦ αἰγοίω τὸ ἀλλοιῶ τὸ σωζίζω καὶ τὴν κτῆσιν τοῦ ō εἰς ῶ. Ἀλωὴ ἡ σημαίνει δένδρου τ. τὸ σύμφυτον χωρίον ἢ σωρὸν δένδρων τόπον παρὰ τὴν ἅλσιν τὴν αὔξησιν· ἄλδω οὖν ἀλωή· χωρίου τοῦ τ.

Ἀλαπαδνὸς ἀπὸ τοῦ ἀλαπάζω τὸ ἀφῶ, κενωτικόν γ. τὸ βότανον τὸ λοιμῶς λεγόμενον λάπαθος.

Ἄλιτρος ἄδικος, ὁ ἐνεργῶς ἁλίσκεται τῇ εἰ δίφθογγῳ παραλήγόμενος, οὗ δεύτερος ἀόριστος ἥλιτρον· ὅθεν ἀλιτρός· ἴσως ἢ ἁλιτήριος καὶ συγκοπῇ, ἀλιτρός.

Ἀληθείην ἀμφιβόλως ἔχω εἴτε ἀπὸ προσδοξυγόνου τοῦ ἀληθ φαν. εἴτε ἀπὸ προσδοξυγόνου τοῦ ἀληθεία τίθεται ἰωνικῶς· οἱ δὲ παλαιοὶ ἀττικοὶ κῆ Ἄλλοιον Διονύσιον ὀξύτονον τὰς τ τῶν ὀνομάτων λήγουσας· διὸ εἰ προσώξωσαν αὐτὰς ἡ ἀγνοία δέφησι· καὶ ἡ προνοία ὧν πάντ ἐκτείνει ἡ τελευταία· ἢ πρὸ αὐ φιλόξυνει.

Ἁλητήριος ὁ ὀξύτονος ἁλιξόος· σημαίνει δὲ τὸν ἀμάρτολον.

Ἀμαθύνω προσδοκᾶται τὸ ἄμαθον κόνιν ποιεῖν· Ὅμηρος δ' ὅτε μὲν ἀμαθύνει πόλιν καὶ πυρὶ μαθύνῃ.

Ἀμφέχυτο ἀπὸ τοῦ ἀμφὶ προθέσεως, καὶ τοῦ χύω ῥήματος, τὸ παράγωγον χῦμι, χῦμαι, ἐχύμην, ἔχυσο, ἔχυτο, καὶ ἀμφέχυτο.

Ἀμαλδῦναι κυρίως μὲν τὸ διὰ τοῦ υ ῥὸς ἀφανίσαι, ἀπὸ τοῦ μαίρω τὸ λάμπω, ὁ μέλλ μᾶρῶ· ἢ μετὰ τοῦ στερητικοῦ ἀ ἀμαρῶ· ἢ ξοπῇ ῥῦ ῥ εἰς λ ἀμαλλῶ, καὶ κῆ παραγωγὴν ἀμαλύρω· ἢ πλεονασμῷ τοῦ δ ἀμαλδύνω, ἢ τὸ ἀπλῶς ἀφανίσαι. ἢ τὸ ὁμαλίσαι· οἷον τεῖχος ἀμαλδῦναι· ὡς ἀπὸ τοῦ ἄμμον· οἷον ἄμμος, ἀμμῶ· ὡς δοῦλος, δουλῶ· ἢ φίλος, φιλῶ· παράγωγον ἀμύνω ἢ πλεονασμῷ φ λ συλλαβῆς ἢ τοῦ δ ἀμαλδύνω· οὕτως Ὠρίων, ὁ δὲ μεθόδιος παρὰ τὸ ὁμαλός, ὁμαλῶ, ὁμαλύνω· ὡς κακὸς, κακῶ, κακύνω· καὶ ἐπενθέσει τοῦ δ, καὶ προσῇ τοῦ ō εἰς ᾱ, ἀμαλδύνω.

Ἀμᾶν τὸ θερίζειν, ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ ἐπισπᾶν, οἷον ἀμασπᾶν.

Ἀμελυώπιν· τὸ μὴ ὀξυδορκεῖν ἀπὸ τοῦ ἀμβλεῖς ἔχ τὸ ὄασους.
Ἀμβλῶσαι τὸ ἀτιλὲς βρέφος ἀπβαλεῖν, καὶ τὰ πρὸς γυ τὸ φάρ
μακα, ἀμβλωθείδια καλοῦσιν ἰατροὶ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν
ἀμητέλων, ὁπόταν γὰρ αὗται τοὺς λεγομθύους ὀφθαλμὸς ἀπο
κεύθειν· λείπῃ αὐτὰς ἀμβλυώπιν, ἀφ᾽ ὧν τοῦ ἀτιλεσφορᾶσι
καρπὸν ἢ ἐπὶ τ γυναικῶν τ ἀτελῆ τὰ βρέφη πικρυσῶν λέγε
ται ἀμβλυώπιν· ἢ κ συγκοπὴν ἀμβλώπιν ἀπὸ τοῦ βάλλω
βλῶ ἀμβλωθείδιον ἐκ τοῦ ἀμβλῶ ἢ τοῦ θορῶ τὸ πικρόν.
Ἄμβλυς ὁ μὴ ὀξὺς σίδηρος παρὰ τὸ μῶλος ὅς ὅστιν ἐγχρονισμὸς
φυλμάχης, ἐτέθνε μωλυς, ὡς ἴσος, ἵππυς· ἢ κ στέρησιν ἀμω
λυς, ὁ μὴ ἐπὶ πόλεμον, καὶ μῶλον ἐπιτήδειος· συγκοπῇ ὡς φλε
ονασμῷ τοῦ β ἄμβλυς.
Ἄμβατὸς ἐκ τοῦ βαίνω, βατὸς· βέβακα, βέβαμαι, βέβαται, βατός·
καὶ ἀναβατὸς· καὶ ἐν συγκοπῇ ἀμβατός.
Ἀμέλγω, παρὰ τὸ ἅμα ἕλκειν.
Ἀμέρδω κυρίως τὸ στερῶ μέρος καταχρηστικῶς δὲ ἐπὶ τοῦ στερῶ μη.
ὥστε ἀπὸ τοῦ σκαίρω, σκαρῶ· πάνυ δὲ σκαιρίζω, ἢ εἴρω, ἐρῶ, ἐ-
ρίζω, ὅθεν ἢ μείρω, μερῶ, μορίζω· ἢ συγκοπῇ καὶ ξοπῇ τοῦ ζ-
ειδὴ μέρδω, ἢ μετὰ τοῦ στερητικοῦ ἀ ἀμέρδω· παρὰ δὲ τὸ μεί
ρω τὸ μερίζω γίνεται αἰολικῶς μορῶ, καὶ αἰολικῶς μόρσω· ὡς φθείρω
φθερῶ· φθόρσω καὶ κείρω, κερῶ, κόρσω· καὶ σπείρω, σπερῶ, σπέρσω.
Ἀμείνων παρὰ τὸ μείων καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν ἀμείνων οἱονεὶ
ὁ μὴ ἐλάσσων τινὸς ἢ παρὰ τὸ μνύω γένθεν ἀμνύων καὶ πλε
ονασμῷ τοῦ ι· ἀμείνων· τοῦτ᾽ ἔστιν ὁ μὴ μνύων ἀλλ᾽ ὃ τὸ πάν-
των αἱρόμνυος τὸν γὰρ κρείττονα πάντες αἴρουσιν.
Ἀμορμύσκει· σημαίνει τὸ ῥῆμα δηλονότι ὁ στελαρτὸς· ἀμορμύ
σκει· ἀπὸ τοῦ ἀμορμύσω· τοῦτο ἀπὸ τοῦ ἄμορμαι καὶ προύεσθαι.
Ἄμπνυθη, ἀναπνέω, ἀναπνύσω ἀνέπνυκα, ἀνέπνυμαι· ἀνε
πνύθην, καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ καὶ συγκοπῇ· ἀμπνύθη· ὡς
τὸ ἀρτύνθη.

Ἀμπείραντος ἢ ἀναπείραντες ἢ διαπείραντες ἀπὸ τῆς ἀνὰ προθέσεως καὶ τοῦ πείρω τὸ κεντῶ κατὰ συγκοπήν.

Ἀμῦναι τὸ ἀπωσασθῆναι, οἷον βούλει δὸς τιμώρους ἀμῦναι, ἢ τὸ βοηθῆσαι, ὅθεν ἐπαμύνω ξωέστι παρὰ τὴν μῶιν τὴν πρόφασιν. ἀλλ' ἄγε μὴ μύθοισι βάλῃσθε τι, ἀμῦναι οὖν κυρίως τὸ ἀπροφασίστως βοηθῆσαι. γίνεται δὲ παρὰ τὸ ἀμύω τὸ πορεύομαι. ἀμεύνω. ὡς δύο δύνω καὶ ἐνδεία τοῦ ε, ἀμύρω. τὸ μετὰ βρόμου βοηθῶ, ἢ βάλε τὸ ἀμείβω, ἀμύω ἢ προθέσει τοῦ ν. καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε ἀμύω.

Ἀμύω τὸ πορεύομαι βάλε τὸ ἄημα ἢ τὸ σεύω τὸ ὁρμῶ, ἢ βάλε τὸ νεύω, ἢ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ, ἀφεύω, καὶ τροπῇ τοῦ ἀ μεταβόλου εἰς ἀμετάβολον, ἀμύω. ἢ βάλε τὸ ἀμείβω ἀμύω. ἔστι δὲ τοῦτο εἰς υ, ὡς τριφάλφα ξυφάλφα.

Ἀμύασω βάλε τὸ αἷμα αἱμάσω, ἔστι δὲ τοῦ α εἰς υ καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι ἀμύασω. ὡς μαθωμάθος μῦθος. ἄδω ὕδω τὸ ὑμνῶ. σημαίνει δὲ τὸ αἱματῶ ἢ ζέω.

Ἀμφανδὸν καὶ ἀμφαδὸν. φαίνω φανδὸν, ὡς χαίνω χανδὸν, ἢ ἀναφανδὸν, ἢ, ἀμφαδὸν, καὶ ἀμφαδὸν ἀπὸ τοῦ φανερῶσ.

Ἀμφιγυήεις ὁ ἄφαιστος ὁ βραδὺς ἐν τῷ πρήσσειν. βάλε τὸ γύα, ὅ ἐστιν ἄκρα χεῖρες καὶ πόδες, ἢ ὁ ἀμφοτέροις ῥισὶ γύοις ἥγουν τοῖς ποσὶ, χωλός.

Ἀμφίδρυφοι. δρύπτω τὸ ἀπερράπτω τὸ ξαίνω, οἱ ἀμφοτέρωθεν ὀξυσμένοι. δρύπτω δρύψω δέδρυφα, δρύφος.

Ἀμφὶς. ἀπὸ τῆς ἀμφὶ προθέσεως, ἀμφὶς ἐπίρρημα, ὃ σημαίνει τὸ χωρὶς καὶ διασμὸν οὐ γὰρ δυνάμεθα λέγειν πρόθεσιν ἢ πλεονασμὸν τοῦ σ.

Ἀμφισβητεῖν, ἀπὸ τοῦ ἀμφὶς καὶ τοῦ βάζειν, ἵν' ᾖ τὸ ἀμφιλογεῖν. πολλάκις δὲ πλεονασμῷ τοῦ β. ὡς ἐν τῷ ἀδὴς. ἀβδὴς. δύω μδύω. σίδα σίβδα, ἢ παρὰ τὸ ἀμφὶς ἐπίρρημα, τὸ μεχωρισμένως καίειν. τοιοῦτοι γὰρ οἱ διαζοντες.

Ἀμφιέννυ) ἀπὸ τοῦ ἕω τὸ ἐνδύομαι. πλεονασμῷ τοῦ ν ἔνω ἐνύω
καὶ εἰνύτω. ἐπεὶ ἔθος ἔχουσιν οἱ αἰολεῖς τὸ πρὸσ τὸ ἐπιφερόμε
νον σύμφωνον τρέπειν. οἷον φθείρω, φθιρῶ. γείνω γῖνω. κτεί
νω κτιννῶ. ὡς τὸ, ἰλημὶ ἡ ἀποκτίννουσα τοὺς προφήτας. τὸν αὐ
τὸν τρόπον τρέπει τὸ τεὶς τ. καὶ γίνεται ἐννύω. καὶ ἀμφιεννύω, ἀφ' οὗ
τοῦ ἀπλοῦ γενικοῦ ἀμφιέννυμι τὸ παθητικὸν ἀμφιέννυμαι. ἢ ὥσ-
περ ἀπὸ τοῦ τίω τὸ ἀποτίνω. τίμω τιννύω καὶ τίμνυμι.
καὶ σβέω σβένω σβεννύω καὶ σβέννυμι, ὅτινος ἕω ἔνω ἐνύω καὶ
ἔννυμι καὶ ἀμφιέμνυμι. Ἀμφιλύτιλον πλεονασμῷ
τοῦ κύφον λύφελον ἢ κύπελλον μετὰ φλ ἀμφὶ, ἀμφι-
λύτιλον πλεονασμῷ τοῦ ἑτέρου λ ἀπὸ εἰκῆ περιφερείας, κύφον.
ὅθεν καὶ τὰ πρὸς ἡμᾶς λεγόμενα νέφη, κύφελα λέγουσιν,
ἢ ἀπὸ τοῦ χέω χύτελλον. ὅπου ὁ πᾶς λόγος ἔστιν ὁ οἶνος χεῖται. Ἀρί
σταρχος δέ φησι σημαίνειν τὴν λέξιν, ἣν διὰ τῶν ἑκατέρω
θεν περιφέρεσθαι, ἐφ' ὧν καὶ Ῥητῶς ἀποδιδοὺς λέγει ἤγουν ὁ κα-
λὸν ἄλφιτον ἀναιρήσεσθαι ἔμελε χύσιον ἄμφωτον. οἷον ἀμφί
κυρτον
Ἀμφιεμμένος διώκειν, δύναμιν ἐνδεδυμένος ἀπὸ τοῦ ἕω ὃ σημαίνει τὸ ἐνδύομαι, ὁ μέλλ. ἴσω. ὁ ἀόρ. ἔσσα. εἶκα. εἷμαι. εἱμένος ἡ μετοχὴ
καὶ ἐσθὴς σεσυθίσει, ἀμφιέσμενος.
Ἀμφίβλητρον, τὸ δίκτυον ἀπὸ τοῦ βλῶ βλήσω, βέβληκα. βέβλη-
σται, βλῆτρον, ὡς πέπληκται πλῆκτρον πλεονασμῷ τοῦ σ, ἢ
σεσυθίσει φλ ἀμφὶ, ἀμφίβλητρον.
Ἀμφιρεφέα, τὴν τῶν μελῶν θήκην. σεσυτίθη δὲ ἀπὸ τοῦ ἐρέ
φω ὃ σημαίνει τὸ σκέπω, καὶ φλ ἀμφί.
Ἀμφίπολος θεραπαινὶς ἀπὸ τὴν ἀμφὶ προθεσιν, ἢ τὸ πολῶ
τὸ ἀναστρέφομαι. τὰ δὲ παρὰ τὸ πολῶ καὶ χέω μὴ μετὰ προθέσεως
σεσυτιθέμενα πρὸ μιᾶς ἔχουσι τὸν τόνον. οἷον οἰωνοπόλος, ὀνει-
ροπόλος. οἰοπόλος, οἰνοχόος. χυσοχόος. τὰ δὲ μετὰ προθέσε-
ως προπαροξύνονται. οἷον ἀμφίπολος. πρόπολος.

Ἄμφω· τὸ ἄμφω ἡ δύω θεματικάεἰσι, τοῦτ' ἔστιν οὐκ ἐγκλίνεται ἀπὸ γενικῆς· ἐπεὶ τὸ σημαινόμενον κωλύει· πῶς γὰρ ἡ δύω ἀριθμηθῆναι εἰ γὰρ γενικῷ δυσὶ θεωρεῖται ἀριθμῷ, διαφέρει δὲ τὸ ἄμφω τοῦ δύω· ὅτι τὸ μὲν δύο πρὸς τὴν γνῶσιν τίθεται τοῦ ἀριθμοῦ· τὸ δὲ ἄμφω ἀναφορὰν ὑπὸ τι χωρεῖ παρὰ δυσί· ὥστε ὅπερ ἐστὶν οἱ δύο, τοῦτό ἐστιν ἄμφω· διὰ τοῦτο τὸ δύο λαμβάνει ἄρθρα τὰ οἱ δύο τοῦ δύω, τὸ δὲ ἄμφω οὐ λαμβάνει· διὸ καὶ λέγομεν, οἱ ἄμφω, ἤδη καὶ τὴν ἀναφορὰν ἔχει· τὰ δὲ ἀμφω, ἀμφότερ', οἷον ἀμφότεροι μάχονται, ἀμφοτέροις δ' ἀρήγεται· εἶτα δοτικὴ ἀμφοτέρῳ, καὶ κλητικὴ συγκοπὴν, ἄμφω·

Ἀμφοτέρωθεν· τὰ εἰσθετὰ ἐπιρρήματα ἀπὸ τῶν ὀνομάτων πτῶσιν λαμβάνει τοῦ ὁμοιοτρόπου γράφειν, οἷον κυκλόθεν, ἰλιόθεν· ἁρμόθεν· πλὴν τοῦ ἀμφοτέρωθεν· ἑκατέρωθεν, ἑτέρωθεν·

Ἀμωσγέπη, ὅπως δήποτε καθ' ὁντινοῦν τρόπον, ὅστις ἐστὶν ἐξηματικὴ λέξις· ὅθεν ὄνομα ἀμόθεν ἰσοδυναμοῦν, τῷ τῆς δωρικῆς ὡς φησιν Ὅμηρος, τὸ ἀμόθεν μεταθύσαντες δηλονότι, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τινὸς μέρους· ἢ ὥσπερ ἀπὸ τοῦ καλὸς γίνεται καλλέσματα, ὅτων ἀπὸ τοῦ ἀμὸς ἐπέσματα, ἀμῆς· ἐν συνθέσει, ἀμωσγέπως· ἀπὸ τοῦ ἀμὸς, γίνεται ἀμόθεν· ἐξ οὗ τὸ ἀδαμόθεν ἐπίσημα, ὥσπερ ἀπὸ τοῦ καλῶς ἐπίσημα, ὅτων ἀπὸ τοῦ οὐδαμῶς, οὐδαμᾶ· διὰ τοῦ οὐδαμῶς· Ἀμοθεὶ· τὰ εἰς πῖ, διὰ τοῦ τῖ· οἷον, ἀσχεπῖ· καὶ τὰ εἰς κτί· ἀλιαρδαμυκτί· πολιοῦ ἀκηρυκτεί· καὶ τὰ εἰς στί· νεωστὶ· ἀπὸ τοῦ νεάζω· μεγαλιστὶ, ἀπὸ τοῦ μεγαλίζω· καὶ τὰ εἰς τῖ λήγοντα ἐπιρρήματα ἅπαντα, διὰ τοῦ τῖ γράφεται· οἷον ἀναιμωστί· ἀμωϊστί· ἱερωστί· δίκην ἱερέως· ἀλοπστί· ἀφορμιστί· πρόστί· ἀμυστί· τὰ ἔχοντα τὸ β· γ· μ· κ· ν· διὰ τοῦ τῖ· ἀβλαβί· ἀμώβλακες· ἀποταγί· παινοικί· ἰδοκί· ποινί· μωνυμί· ἀμοτὶ τοῦ ἀμωνύμως· σεσημείωται τὸ παινθοινεί· τὰ ἤχαθηρα ἢ ἔχοντα λ· θ· λ· ξ· μ· ρ· χ· διὰ διφθόγγου γράφεται· αὐονδεί· αὐουδεί· ἀμοθεί· ἀμοχθεί· σεσημείωται τὸ ἀμιαθί· ἀσυλεί· ἀδμω

λεὶ· ϖαινωμιλεί· ἀμαολεί· ϙοιδ̃τον ϛ̓ τὸ ἀμέλφ· ἀναιμεί· ϖαν-
δημεί· νηνεμεί· ἀξεμεί· ἡρεμεί· αὐτολεξεί· ἀμεξεί· ἀμερμηρεί·
σεσημείωται τὸ αὐρχειρὶ· ἀμαχεὶ· ϖαμμαχεὶ· ϖρϊσοιχεὶ τὸ
ϖρωϊ· οὐκ ἐναντι οὕτωι ἀκαρεὶ· ἀωρὶ ἢ δι᾽ ἀὸ τοῦ ι· τὸ ξιχ̃· τιξα
χ̃· ἢ δι᾽ωλῆ· τιξαϖλῆ· ϖρϊϖλῆ· ἢ ἑκαςαχ̃· ϗαὶ ϖανταχ̃· ϗαὶ
αὔρη· ϗαὶ ϖαύριν· δι᾽ ἀὸ τοῦ η̃·

Ἀμβάλλω, ὡς τὸ ἀμβαλλόμεθα·

Ἀμπεϖαλὸν μεϖοχὴ δευτέρα ὁρίσου· οἱ γὰρ Ἴωνες ἐν τοῖς
ῥήμασι ἢ ταῖς μεϖοχαῖς εἰώθασιν ἀναδιπλασιάζειν· λάχωσι·
λελάχωσι· λάθη, λελάθηδ᾽ ὁδωσέωμ· ϖαλὼν ὡς ϖαλὼν· ἢ ἀμ
ϖεϖαλὼν· Ὅμηροσ ἧρα, μὴ ἀμϖεϖαλὸν ϖρωϊῇ δολιχόσκι-
ον ἔγχοσ·

Ἀμφιμέλαινα, ἐκ τοῦ μέλας μέλανοσ· τὰ εἰσ ασ ὀνόματα
ϖεριϖοσυλλάβωσ κλινόμενα ξῐ γενῆ διὰ τοῦ ν̄ τ̄ κλίνονται·
οἷον μέλας μέλανοσ μελάντρον ἢ ϋ τιϖίασα· τὰ δὲ σωθέντα
ἐϖεκράλησε διὰ μόνου τοῦ ν̄· ϖροσκειται τὸ ϖεριϖοσυλλάβ
διὰ τὸ μέϖαες· μέϖα, ϛ̓ λάας, λάα· τὸ λαῖ, λίφθογγον· τὰ διὰ τοῦ
αἶνα θηλϋκὰ ὑϖὲρ δύο συλλαβὰς ϖροϖαροξύνονα διὰ φθο-
δίφθογγα γράφεται, οἷον μέλαινα· θεράϖαινα· λέαινα· δράκαι
να· μέλαινα· σημαίνει ξία τὸ σωτερὸν· μηδέτεροσ ἢ φρένες ἀφι μέλαι
ναι· τὸ βαθύ, ὡς τὸ ἱερὴν μελάνϋδροσ· ἢ τὸ σκοτεινὸν, ἔλκουσι
νύκτα μέλαιναν·

Ἀμολτῶ τῷ μεσονυκτίῳ, καθ᾽ὃ ϗε ἀμέλγουσι, ἢ ἀφ᾽ ἃ, τὸ μολῶ
ϖλεονασμῷ τοῦ γ̄, μολγῶ· ϛ̓ μετὰ τοῦ στερητικοῦ ᾰ̀, ἀμολτῶ·
ἐν ᾧ τ᾽ὀλεῖσ μολίσκῃ, ἢ ϖῇ καιρῷ ἐν ᾧ συμμείβηκεν ἀμέλγεσθαι
τὰ ϖρόβατα·

Ἀμὸσ, ὁ ἢ μήτηρ· ὥσϖερ ἀϖὸ τοῦ ϖφέτερος γίνεται ϖφὸσ δωρι
κῇ διαλέκτῳ· ϗαὶ ἀϖὸ τοῦ ὑμέτερος ὑμόσ· ὕτωσ ϗαὶ ἀϖὸ τοῦ
ἀμέτερ᾽, ἀμόσ· Ἀμύξῃσ, κινήσεωσ· λυτϖήσεωσ· ἀμύσσω· ἀμύξω·
τὸ ἢ ἀμύσσω γίνεται ἀϖὸ τοῦ μῦ ἐϖιῤῥήματοσ, μύζω ἢ ἀμύζω τὸ λίαν

οἱ μωζω. τὸ δὲ ζ πρέπεται αἰολίκως εἰς δύο σ̄, ϛ γίνεται ἀμύσσω. ἢ ὡζὰ τὸ μυζεῖν. τὸ ἐκθλίβοντην ψυχήν.

Ἄμφηκες, ἀπὸ τοῦ ἥκω τὸ ἔρχομαι, ἥκης, ϛ ἀμφήκης. τὸ δ' ἕτερον, ἄμφηκες.

Ἀμφιλαφὲς τὸ δασύ ἀμφιλαβὲς παρ' ὃν τὸ ἑκατέρωθεν λαμβάνειν τροπῇ τοῦ β̄ εἰς φ̄. ἢ ὡζὰ τοῦ λαμβάνω ἀφήν.

Ἄμφισ τοῦ τὸ συγκοπὴ, αἰολικὸ μεταγραματισμὸς, ἀπὸ τοῦ ἀμφιάραος, ἄμφισ ὡζὰ Ἀιχύλφ, ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ἀσφάλτω, ἄσφις. ἢ ἰφιάνασσα, ἴφις. ἢ θρασυκλῆς, θράσυμος. ϛ βαθυκλῆς, βάθυμος. ὑπὸ χωρίς τὰ. ταῦτα γὰρ μεταγραματισμοὶ καλοῦνται. ἐπεὶ ὃν συμφωνεῖ ἡ κατάληξις, ὅτε ποτὲ τρισύλλαβος γίνεται συγκοπὴ, ἀλλ' οὐδὲ πάλιν ἀποκοπὴ. ἐπεὶ τὸ σ̄ ἔχει φύσιν τελευταίας συλλαβῆς, ὅπου δὲ τῆς τελευταίας συλλαβῆς τηρηθῇ τὸ στοιχεῖον. οὐ λέγομεν ἀποκοπὴν, μεταγραματισμός ἐστι.

Ἄμβρογον ὡζὰ τὸ ἀμαρτῶ ἁμαρτήσω ἥμαρτον ϛ ἐν ὑστερήσει τοῦ ρ̄, καὶ πλεονασμῷ τοῦ β̄, καὶ ζοπῇ τοῦ ᾱ εἰς ō, ἄμβροτον.

Ἀμαρτάνω ἐρεσῶ. ἡμάρτανον πδ̄ζ. ἁμαρτήσομαι μζ̄. ἥμαρτηκα ϡζ̄οι. ἥμαρτημαι δεύτερος ⟨ϡζ̄⟩σϛ. ἀφ' οὗ μετοχὴ ὁ ἁμαρτών.

Ἀμφιαχῆναι ἰαχέω ἰαχῶ ἐνεσῶ. ἰαχήσω ὁ μζ̄. ἴαχον δεύτερος ⟨ϡζ̄⟩οϛ. ἰαχα μζ̄ι ὡζὰ κείμενος, ἀφ' οὗ ἰαχῆναι καὶ μετὰ τῆς ἀμφὶ ἀμφιαχῆσαι.

Ἀμύγμων ⟨ϛ⟩ ἐν ἀφαιρέσει τοῦ γ̄ ἀμύμονα. ἀμύγμων δὲ λέγεται ὁ μὴ ἔχων τι τῆς μύγμης. μύγμη δὲ λέγεται ὁ διὰ τῆς μύκλης ῥὼς ἤγουν τρύβλιον.

Ἄμμι αἰολικόν ἐστιν ὡς δῆλον ἐκ τῆς βαρυτονήσεως, ⟨ϛ⟩ φὶ ψιλώσεως. ϛ φὶ τῶν ἀμεταβόλων διπλώσεως.

Ἀμβροσία, ἢ ἀπὸ τοῦ ᾱ στερητικοῦ καὶ τοῦ βροτὸς, ὃν ἔδει ἔχειν βροτὸς πλεονάσαντος τοῦ ν̄ πρὸ τοῦ β̄. διὰ ὄγδοον φωνῆς ὡς

ἐν πολλοῖς γίνεται, ἢ μᾶλλον ἐκ τοῦ ὑπεραναβαίνειν ἐοικέναι. ἢ μᾶλλον ὑπὲρ ἄνω εἶναι φθορᾶς, ὅτι δὲ καὶ πάλιν μέχρι μικροῦ ὑπερέπεσι λέγεται καὶ ξηρὰ ἐν θεοῖς, ζοφὴ· ἀμβροσίας ἢ ὑγρὰ αἰγὰς χοῦ ἐστιν ὑγρεῖν.

Ἄμμιν λέγουσιν οἱ αἰολεῖς βαρύνοντες αὐτὸ καὶ συστέλλοντες τὴν λήγουσαν, Ἀπολλώνιος ἄμμι μὴν νόον ἔνδον ἀτύζεται. διωρισμένως δὲ ἄμμιν συστέλλοντες τῇ ὀξύνοντες. Θεόκριτος πολλαί δ' ἄμμι κρατὸς δονέοντο. ἴωνες δὲ πλείστοις δὲ μὴ ἀθηναῖοι προπερισπῶσιν ἐν συζυγίᾳ τοῦτο. Ὅμηρος ὦ φίλοι ἄμμιν ἢ μὴν ἐύκλειὰ γε φορεῖσθαι. Σοφοκλῆς οἱ δ' ὅπως ὅπως λύσιμ' ἄν τι ναὶ ἢμιν ἐναγὲς πόροις. φρυνίχος μύστα ἐβδόμην δ' ἢμιν ὥσπερ καὶ πρότερον αἰτιᾶται δὲ ταῦτα καὶ δύο οἱ δ' αὐτοὶ παλαιοί φασι. καὶ ὅτι τὸ ἡμεῖς ἄμμες λέγουσιν οἱ δωριεῖς ἄμμες οἱ αἰολεῖς. χρῆσις δὲ τοῦ ἐκθέντος ἢμῖν ἢ ἐν ὀδυσσείᾳ.

Ἀναχωρεῖν τὸ ἐν πελαίᾳ χειμῶνος ὄρνις συσείλαντας τὰ ὀθόνια σαλεύειν. σημαίνει καὶ τὸ ἀναχωρεῖν.

Ἀναχοῦν ὕδωρ καὶ ὕδατι. οἷον, ὕδωρ μοι τὶς δότω ἀναχοῦν καὶ πάλιν ἀναλοῦν ὕδατι.

Ἀντεναγνῶναι, καὶ ἀντιξεπάσαι βιβλίον. τὸ δ' ἀντιβάλλειν, βάρος.

Ἀναίρει ὁ σκληρὸς. ἢ ἀνελεήμων, αἴρω τὸ ἐπαίρω ὁ μὴ ἀρῶ. αἰολικῶς ἄρσω ἄρσιος ἢ ἀνάρσιος, ὁ μὴ σωαιρόμενος. μὴ ἢ σωαντιλαμβανόμενος κατά τι.

Ἀναχασάμενος ἀπὸ τοῦ ἀναχάζω, ὃ σημαίνει τὸ ὑπεχωρῶ.

Ἀναβέβρυχε, ἀναπέπωκε. εἰ ἢ ἀναβέβρυχέν ὅστιν ἀντὶ ἀναβρύει

Ἀνδρόμεος ἀνδρόμεως. ἡ γυναικὴ ἀνδρόπεως ὡς μηνέλεως μηνέλεω.

Ἀναψύχειν τοῦδε ἢ τόδε, οἷον ἕλκος ἀναψύχονται ἢ μακρὰς ἐλθὼν. τοῦ δὲ ἀναψύξαι θέλω.

Ἀναζυγῶσαι. τὸ τὰς θύρας ἀπαωρεῖσθαι, αἰρίσοφάνης τὴν θύραν ἀναζυγώσας.

Ἀναθέσθαι τὸ μεταθέσθαι ἀπὸ τῶν πεπόντων, καὶ τοὺς μεκινημένους ἤδη ψίφους διορθούντων· πολλάτων δὲ τὸ μεταβουλεύσασθαι, καὶ μεταγνῶναι ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸν ἵππον, μὴ ἀναπηδήσαντα ἐπὶ τὸν ἵππον, καταπίπτειν τὸν πατέρα·

Ἀναμνησθεὶς τοῦτο, καὶ τοῦτο· οἷον ταῦτ' ἀμνήσθητι· καὶ τοὺς τοῦ πατρὸς προαιρέσεις ἀναμνησθείς.

Ἀνέωγμαι θύρα, ἀχείλληνικὸν, ἀλλὰ ἀνέωγε τὴν θύραν ὅδε· ἢ ἀνέωκται θύρα· τὸ δὲ ἀνέωγμαι, ἐνεργητικῶς ἰσοδυναμεῖ.

Ἀνέωγε μοι τὴν θύραν· ἀνοίγω ἀνοίξω ἤνεῳχα· ὁ μοι ἤνωγε, ὡς ἠνοίχθην καὶ ἠνώχλουν ἐπαυξήσεις δὲ πλὴν, προθήκη τοῦ ε, καὶ συνεσολὴ τοῦ η ἀνέωγε, ἀνέωγεν· εἰ δέ ὅτιν ἀπὸ τοῦ οἴγω· ἢ ὅτι ἀπὸ τοῦ ἀνοίγω· κανόνισον οὕτως· οἴγω οἴξω ὦιχα, ὦιγα· ἀπεικῶς ἔωγα καὶ σωθέσεις φλ ἀνὰ ἀνέωγε.

Ἀνέχεσθαι τούτων καὶ τούτοις μὴ ταῦτα, οἷον μὴ δὲ τοὺς λόγους αὐτῶν ἀνέξεσθαι καὶ τὰς δὲ ἀναχθήσεται ταῦτα.

Ἀνεῖλεν ἀντὶ ἐμαντεύσατο· σημαίνῃ δὲ καὶ τὸ ἐφόνευσεν, ἀνελεῖν δὲ τὸ μαντεύεσθαι, ἢ ἀπὸ τοῦ ἄνωθεν λαμβάνῃ τὸ πνεῦμα, καὶ πλησθῆναι τοῦ θεοῦ, ἢ ἀπὸ τοῦ ἀνελεῖν τὴν ἀγνοιαν· ἐπὶ δὲ τοῦ φονεύῃ, ἢ ἀπὸ τοῦ ἄνωθεν λαμβάνειν τὸ ἐμβαθὲν πνεῦμα τοῦ ἀνδρὸς, ἢ ἀπὸ τοῦ ἀναιρεῖν τὴν γνῶσιν· λέγεται δ' ἀνελεῖν τὸ ἀναλαβεῖν καὶ τὰς ἐληθείσας βρέφη.

Ἀναπηδᾶν τὸ ἐξεπαίζειν καὶ ὡσανεὶ συγκρούειν, Ἡρῳδιανὸς, ἀνεριτῶντε καὶ ἀναπηδῶν τὸν κήρυκα· τὸ δ' αὐτὸ καὶ ποδήσειν ἔλεγεν· ποδήσειν δὲ κυρίως τὸ τοῖς ποσὶ μεῖξαι τι χωρίον, καὶ τὸ τὴν σκιὰν μετρεῖν πρὸς ᾧ ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἐβάδιζον.

Ἀπεχρήσαντο· ἀντὶ τοῦ διέφθειρας, πολλάτων ἐμαυτὸν οὐ διεχρησάμην.

Ἀνέχειν τὸ ἐξέχειν καὶ προέχειν· Θουκυδίδης, σημαίνει ἢ τὸ ἀναπίμπλειν καὶ ἀνέχοντας, ἀντὶ τοῦ λωλύοντας, Ἀριστοφάνης· σὺ δ' οὐκ

ἀνεῖχεσ αὐτὸν ὥσπερ εἰκὸσ ἦν.

Ἀναθέσθαι, ἀναλαβεῖν τὰ λελεγμένα, καὶ μηκέτι παῦσαι λέγων

Ἀνηνέχθη ἀντὶ τοῦ ἀνήνεγκεν Ἡρῳδιανὸσ ἐκπλαγεὶσ δέ τουτοισιν ἐπὶ χρόνον ἄφθογγοσ ἦν μόλισ δέ ποτε ἀνενεχθεὶσ εἶπεν, Ὅμηροσ μνησάμενοσ δ' ἀδινῶσ ἀνερείκαρ φόνησέν τε, φύτὸ τὸ ἀθρόον καὶ ἐλεεινῶσ ἀνεστέναξε καὶ ἀνέπνευσεν.

Ἀντιῶσαν, ὅτι δευτέρασ συζυγίασ τὸ περισσωμένων· καὶ ὅτιν ὁμώνυμόσ ἡ λέξισ· ὅτε μὲν δηλοῖ τὸ ἀπολαύω, γυνικὴν σωτάσσεται, οἷον ἀφύπιόων ταύρων τε καὶ αἰγῶν· ὅταν δὲ τὸ δύοικῶ καὶ λαμυάνω, αἰτιατικήν· ἐμὸν λέχοσ ἀφύπιόωσαν· ὅτε δὲ τὸ συναντῶ, δοτικήν· ὅτι δὲ πλεονασμὸσ τοῦ ἐπὶ φησὶ δευτέρασ συζυγίασ τὸ περισσωμένων κτλ ποιητὰσ βοάω βοῶ βοόω· κομάω κομῶ κομόω ἀντιάω, ἀντιῶ, ἀντιόω.

Ἀνιῶμαι διὰ ταύτασ καὶ ἐπὶ ταύτασ ἢ τούτων ἕνεκα.

Ἀνισάμενοσ ἔωθεν καίτοι φησὶ μὴ λέγεσθαι ἀνίσασθαι ἐπὶ τῶν ἀφυπνισμένων ἀλλὰ μόνωσ ἐγείρεσθαι· εἰ μὴ ἄρα προσυπακοστέον ἀνισάμενοσ ἐκ τῆσ κλίνησ.

Ἄνακεσ, οἱ διόσκουροι, παρὰ τὸ ἀνάσσω ἄμαχοσ, ὡσ φυλάσσω φύλακοσ· μαλάσσω μάλακ̣, ἢ ὅτι ἀναλωτικῶσ ὁ ὄγε φιλανθρώπωσ ἐχρήσαντο τοῖσ ἀθηναίοισ, ἢ ὅτι τοὺσ πλέοντασ σώζουσιν ἀστέρεσ ὄντεσ ἄνω ἢ ἐκασ ἡμῶν ὄντεσ· ἢ τὸ ἄνω δέ, σωθέντωσ εἴωθεν ἀπλῶσ ἀνακῶσ καλεῖν.

Ἄμακωσ ἐπιμελῶσ καὶ σωφρονισμένωσ, ἢ σωφυλαγμένωσ ἀπὸ τῆσ γυναικῆσ εἰσ εὐθεῖαν ἐνεχθείσησ ὡσ φύλαξ φύλακοσ ὁ φύλακοσ ἀπὸ τῶν ἀναλωτῶν, οἷσ φροντίδεσ εἰσὶ τ̃ ὑφαινόντων, ἀπὸ δὲ ἄναλοσ δὲ δύθείασ, χμματίζεται εἰπεῖν δὴ τὰ ἀπὸ τῶν εἰσ δισσοῦν λεγόντων ἀρσενικῶν, οὐ ποιεῖ ἐπίρρημα εἰσ ωσ, ὅτι γὰρ ἀπὸ τοῦ φύλαξ ἢ ἅρπαξ ἢ ἄναξ γίνεται ἐπίρρημα.

Ἀνάλωσ, ἀφ' οὗ τὸ ἀναλίσκω παράγωγον, σημαίνει δὲ τὸ πρᾶξω.

καὶ δαπανῶ

καὶ δαπανῶ. ὀξύ. ἀναλίσκω μαι. ὅθεν οὖν ἄλεν ὁ σημαίνῃ τὸ ἀθρῶν οἷον ἡ χθμιέλιον ὕδωρ ἄλεν. ἐξ οὗ ῥῆμα ἁλῶ. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ ᾱ, ἀάλωτος. τοῦτ' ἔστι τὸ τὰ σωνηθροισμένα δαπανῶ, μὴ πλεονασμῷ τοῦ ν, ἀναλῶ. ὡς αἴτιος, δ' αἴτιος. ἐκ δὲ τοῦ ἀναλῶ, παράγωγον, ἁλίσκω. ἡ παρὰ τὸ ἅλις, ἐπίρρημα.

Ἁμαθήλισεν παρὰ τὸ ἀναθηλῶ, ἡ παρὰ τὸ θάλλω. ὁ μέλ. θαλῶ. καὶ θαλήσω.

Ἀναπνεύσουσιν, πνέω. ὁ μέλ. πνεύσω ἢ ἀναπνεύσω πλεονασμῷ τοῦ υ μετὰ τὸν μέλοντα. ὅθεν δ' ὅτι κεῖ τὸν ἐνεστῶτα. ὡς τὸ χεύω, ἢ θεύω τὸ τρέχω.

Ἀνασκέσθω ἀνέχω, ἀνέξω. ὁ δεύτερος ἔσχον πλεονασμῷ τοῦ σ. ὁ μέλ. δεύτερος ἔσχον. ἀνεχόμην, ἀνέσχου, ἀνέσχετο, ἀνασχέσθω.

Ἀναδεύμενος. δέω, δέομαι, δεύμενος. κατὰ συναίρεσιν, ἀναδεύμενος.

Ἀναρεικάσθω, ἀναρριχάω, ἀναρριχῶ, ἀνερείχαον, ἀναρριχῶν. σημαίνῃ δὲ τὸ ἀναδεύσθω τὸ ὕδωρ, καὶ οἱονεὶ πρόπιν ἀράχνης τὰς χερσὶν ἢ τοῖς ποσὶ. ἀντὶ λαμβανόμενον, ἀνιέναι πρὸς τὸ πρόσω αὐτὰς. ἀράχνιῶ οὖν ἀράχνιάσθω, καὶ ἀναρριχάσθω. ἢ ὅτι ῥῖον τὸ ἀκροωτήριον, ἐκ τούτου γίνεται ῥιάσθω ἀναρριάσθω καὶ ἀναρριχάσθω.

Ἀναίνετο ἀπαρνεῖτο. ὥστε παρὰ τὸ λιτῶ. λιταίνω, ὁρμῶ, ὁρμαίνω. καὶ ὑφῶ ὑφαίνω. οὕτω ἢ παρὰ τὸ ἀρνῶ ὀξύνας καὶ τὸ ἀρνοῦμαι, γίνεται ἀρναίνω. καὶ συνδείᾳ τοῦ ρ ἀναίνω, ἀναίνομαι. ἢ παρὰ τὸ ναιὸν ἢ τὸ φαντικὸν ἐπίρρημα, ναίνω. ἢ μετὰ τοῦ στερητικοῦ ᾱ, ἀναίνω. ἢ παρὰ τὸ αἰνῶ, ἀναίνω. τὸ οὐκ ἐπαινῶ, οὐδὲ συγκατατίθεμαι.

Ἄνεπαι, πληθυντικὸν ἐκ τοῦ ἄνω. τοῦ συμαίνοντος τὸ πράττω. καὶ πλείω. τὸ παθητικὸν, ἄνομαι. τὸ ξίφος, ἄνεπαι.

Ἀνέργω ἐκ τοῦ εἴργω, εἶργον, εἶργω, ᾧ δηλοῦσι φλεῖ δηφθόγγ, ἔρξι, ἔρξεν καὶ ἀνέεργε· τὸ ἐκκωλύειν.

Ἀνέπαλρ παίω τὸ πληθ παίομαι, ἐπαλόμην, ἐπαίσθ, ἐπάλετο· καὶ συγκοπῇ, ἔπαλρ· καὶ ἀνέπαλρ.

Ἀνέδεντο· δέω, δέσω, δέδεκα, ἐδεδέμην, ἐδέδεντο· καὶ συγκοπῇ τοῦ δε, ἀνέδεντο.

Ἀνεωμθός, οἴγω, οἴξω· ᾠχα, ᾠγμαι· καὶ πλεοναζομῷ ε ἀπλῶς κωδ ἔωγμαι· ὡς ὠνημθός, ἐωνημένος· καὶ ἐν συνθέσει ἀνέωγμαι, ἀνεωγμθός.

Ἀνέχθην, ἀνέτεινε· χθάω τὸ κωλύω, ἔχθον, ἔχθε καὶ ἀνέχθην.

Ἀνέσαν, ἵστημι· ὁ δυϊκὸς ος, ἔστην· τὸ ξ ἵστην τῶν πληθυντικῶν, ἔστησαν· ⸗ κατὰ συγκοπὴν αἰολικῶς, ἔσαν, καὶ ἀνέσαρ.

Ἀνεκτέ, ἀναχιτέ· ἐκτὸς ἀνέχω, ἀνέξω, ἀνέσχα, ἀνέσγμαι, ἀνέσξαι, ἀνέσθην· καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ι ἀνεκτός· καὶ ἀνεκτέ.

Ἀνήνυται, ἀναίνομαι, ἀνανῶ· ὁ ος ἤνυσα, ὁ μσ ἠνυσάμην· τὸ ὑποτακτικόν· ἐὰν ἀνύσωμαι παθητικῶς· ὁ κανὼν, πᾶν παθητικὸν ἢ μέσον ἔχον ἐπὶ πρώτου προσώπου τὸ μικλιτικὸν τρέπον τὸ ἐχάτιον εἰς μαι, καὶ ἐν τῇ παραληγούσῃ προσλαμβάνον τὸ ω μέσον, ὑποτακτικὸν παθητικὸν ποιεῖ·

Ἀνῆμθ, ἵημι μσ ἧσω, ος ἧκα, καὶ ἀνῆκα· σεσημείωται τὸ ἔθηκα, ἔδωκα, ἧκα· τῶν πληθυντικῶν τὸ πρῶτον ἀνήκαμθ· συγκοπῇ, ἀνῆμθ, ἢ ὁ δυϊκὸς αὐόριστος ἀνῆν, τὸ πληθυντικὸν ἀνῆμθ·

„ Ἀνήν, μιλίφρων ὑποτακτικὸς ἀνήν, ἀρίνω ὁ δεύτερος αὐόριστος ἀνῆν· ἢ μετοχὴ, ἀνεὶς ἀνέντος· τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν ἀνῶ· τὸ πρῶτον, ἐὰν ἀνῇ· πλεοναζομῷ τὸ η, ἀνήν·

Ἀνολίζω, τὸ ἀνέχω, παρὰ τὸ, ὄλος· τοῦτο παρὰ τὸ εἴλω τὸ συστρέφω·

Ἄνασσε, καὶ ἄνσαις· ἀνασσάντις, καὶ ἀνσάντις·

Ἄνωτ, τὸ θέμα, ἀνωγῶ συζυγίας πρώτης τῶν περισπωμένων·

γίνεται δὲ παρὰ τὸ ἄνα τὸ ἐγκελευσματικὸν ἐπίρρημα, ἢ παρὰ τὸ ἄεμαι, ἀεμὴ, ἀϊωτὴ, καὶ ἀϊνωτὴ· ἢ ἐγκέλευσις δι᾽ ἄεμμώτι καὶ φέρομμι· ἀϊνωγῶ οὖν ὁ παραστατικὸς ἠνώγεων· τὸ πρίτον, ἠνώγη· ὁ ἀόριστος, ἠνώγησα· ὁ δυϊκὸς ἀόριστος ἤνωγθον, ἤνωγε· κατὰ συστολὴν ἰωνικὴν, ἄνωγε.

Ἄνοχθι, ἐνεστῶτος καὶ παρατατικοῦ παρὰ τὸ ἀνωγῶ ἀνώγκμι· τὸ προστακτικὸν ἀνώγηθι· προπῆ οὖν τοῦ γ εἰς χ καὶ συγκοπῇ, ἄνωχθι.

Ἀναπεμπάζεσθαι ἐπαναλαμβάνεσθαι, ἢ ἀναλέγεσθαι· ἐκ τοῦ πέμπω.

Ἀνόρουσεν ἀνώρμησεν, ἀνέστη· ὄρνυμι τὸ διεγείρομαι· οὗ ὁ μέλ-
„ λων ἀϊολικῶς ὄρσω· οἷον ὄρσεο λαὸν μέδοντα ἄδην· τοῦ τὸ ὄρω γίνεται κατὰ παραγωγὴν ὀρύω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ὀρούω· ὁ μέλ, ὀρούσω· ὁ ἀόριστος, ὄρουσα, ποιητικῶς· καὶ ἐν συνθέσει ἀνόρουσα, οἱ γὰρ ἴωνες συναιροῦσι τοῖς ἐνεστῶσι τοὺς παρῳχημένους.

Ἀντικρὺ τὸ ἐξεναντίας· παρὰ τὸ ἀντὶ πρόθεσιν, καὶ τὸ κάρα, ἀντικαρὺ· καὶ ἀντικρὺ μετὰ συγκοπῆς.

Ἀντίπαλος ὁ ἐναντίος ἢ ὁ ἀντὶ παλαίων ἢ ὁ κατὰ πάλον τοῦτ᾽ ἔστι κλῆρον ἐναντιούμενος.

Ἀντιβολῆσαι, ἀπαντῆσαι μετασχεῖν· μολῶ τὸ ἔρχομαι μολέω, μολῆσαι καὶ μετὰ τῆς ἀντὶ, ἀντιμολῆσαι· καὶ προπῆ τοῦ μ εἰς β, ἀντιβολῆσαι· σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἱκετεύω καὶ δυσωπῶ· καὶ γίνεται παρὰ τὸ βάλλω· καὶ τῷ ἀντὶ πρόθεσιν· ἢ μᾶλλον παρὰ τὸ ἀντίος· ἔξωθεν δὲ κλίνεται, ἐπειδὴ τοῦτου τὸ ἁπλοῦν, οὐκ ὄστι ἐν χρήσει.

Ἄντα ὡσαύτως ἀπὸ τοῦ ὠκέα γίνεται ὦκα· καὶ κραταιά, κράτα καὶ καθ᾽ ὑπερβασμὸν κάρτα· ἢ σαφέα, σάφα· οὕτως ἢ ἀντία· οἷον ἀντία ἀλιξάνδροιο θεὰ κατέθηκε φέρουσα· ἢ συγκοπὴν ἄντα· ἢ παρὰ τὸ ἀντῶ, ἄντα· ὡς ἠρεμῶ, ἤρεμα· ἢ σιγῶ, σίγα.

Ἀνωϊστὶ ἀπροσδοκήτως παρὰ τὸ οἴω, ὅπερ καὶ οἴω λέγεται. οἰόμενον θαρρεῖσθαι ⸀ οἴεσθαι θεὸν εἶναι, γίνεται ἴστι, ἢ ἐκτάσει τοῦ ο εἰς ω, ὠΐστι· ἢ συναιρέσει ἀνωϊστί· ἐκ τοῦ οἴω οἶδος ἢ ἀνοίδησις κατ᾽ ἔκτασιν· ἢ ἐκ τοῦ ὤϊσμαι ὠΐστι ⸀ ἀνωϊστὶ ἴ νέχ᾽ μέτα τὸ ο ὡς κεκύλισται κυλιστὶ καταλυλιστί.

Ἄνα ἀμάνα εἰμὶ μονάσσε, ἢ ὀλέπερ ἡ ἁδὶ ἀχαιῶν, ἀπὸ τοῦ ἀνάσσω ὅλη ἡ λέξις, ἀπεσπάσθη, οὐκ ὄντων ἀποκοπὴ ὧν τῶν τοιούτων.

Ἄνεται τελοῦνται ἐκ τοῦ ἄνω τοῦ σημαίνοντος τὸ πράττω καὶ τελῶ, τὸ παθητικὸν ἄνομαι· τὸ πρίγον, ἄνεται.

Ἀνελίνυον ἐμπίπλω μι ἀναπαύομαι, παρὰ τὸ εἰλῶ· ἵνα ᾖ τὸ ἐν αὐτῷ εἰλῆσθαι· εἰλῶ, εἰλίνω· ⸀ ἐλίνω ἢ ἐλινύω εἰσὶ τὸ ῥῆμα, ὧρον σημαίνειν τὸ λέξιν τὸ στρατεύειν, διαξίβοντας, ἢ ἐγχρονίζοντας ἐλίνυον διέξιβον, ἀνεστρέφοντο, περιεφρόουντο· ἀπὸ τοῦ λίνου εἴρηται διὸ ἀνελίνυον αὖθι μένοντες.

Ἀνηρήθω κανόνισον ἀναιρέω, ἀναιρῶ ὁ μέλ. ἀναιρήσω ὁ ἀόρ. ἀνήρηκα, ὁ παθητικὸς ἀνήρημαι, ὁ προστακτικὸς ἀνήρησο, ἀνηρήθω· ἢ τὸ προστακτικὸν ἀνήρησο, ἀνηρήθω.

Ἄνδρε ἀπὸ τοῦ εἶρται ἢ ἐν διαιρέσει ἔρχε καὶ μετὰ τῆς ἀνὰ προθέσεως ἀνάειρε, ἄνδρε.

Ἄναξ, ἄνακτος, ἄνακτι· ἐκ πλεονασμοῦ κεῖται τὸ τ, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ φαίνεται ἡρακλείδης δηλῶν εἴ τε ὅτι κύπριοι ἢ ἀπίκοι παρεντιθέασι ῥήμασι ⸀ ὀνόμασι τὸ τ· τὴν πόλιν, πόλιν λέγουσι· ⸀ τὸν πόλεμον, πτόλεμον, οἱ αὐτοὶ ⸀ ἐν τῷ ἄνακτος ἢ νυκτὸς, καὶ ἐν τῷ ἀνύω ἀνύτω· ὅθεν καὶ ἄνυστος κυρίως ⸀ ἐν τῷ αὐτύω, ἀρύτω.

Ἀναβαίνω, ὅτω ἢ ἀνάγεσθαι τὸ ἐκτοῦ λιμνύος ἀναπλέω, ὅ τὸ ἀναπάλιν καταπλέω τι ἢ καταγέσθαι· ὡς ἄνω τῆς κρημένου, καὶ ὅτως ἀναβαινομνύου τοῦ πλεομνύου ὕδατος διὰ τὸ ὑψοῦ κεῖσθαι.

Ἀραι λῖναί ὅτι ἀνοῖξαι ἐπεὶ κλῖναι τὸ κλεῖσαί ὅτιν.
Ἀνδάνω ἀπὸ τοῦ ἄδω γίνεται καθ' ὁμοιότητα τοῦ λάβω λαμ-
„ βάνω ἢ τῶν ὁμοίων, οὗ δὴ ἄδω χρῆσις ἡ παρ' Ὁμήρῳ ἐν τῷ
ἄδε δ' ἔκηλοι μῦθον ἀπήμων.
Ἀναίμεθα. ταυτόν ὅτι τῷ μὴ αἰνεῖν. ἤγουν σωαινεῖν ἢ συγκα-
τατίθεσθαι ἢ παρὰ τὸ ἀστερητικὸν ἡ τὸν αἶνον ὁ δηλοῖ σω-
κατάθεσιν ὅθεν σωαίνεσις.
Ἀνήνασθαι δηλοῖ μᾶλλον τὸ ἀρνήσασθαι. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἀναίνω.
αὐ τὸ δὲ κατὰ μᾶλλόν πνασ, ἀπὸ τοῦ ἀστερητικοῦ καὶ τοῦ ναῖ, ἵνα εἴη
ἀναίνεσθαι, τὸ μὴ διὰ τοῦ ναὶ ἐπιῤῥήματος, κατατίθεσθαι.
κατὰ δὲ ἐτέρους ἀπὸ τῆς ἀστερήσεως καὶ τοῦ αἶνος, ὁ δηλοῖ
τὴν συγκατάθεσιν.
Ἄξετε ἀντὶ τοῦ ἀπάγετε, οἷον ἄξετε ἢ πρὸς ἐμοὶ δίκην φέρεσθε
τέμνη, αὐ τὸσ ὁ ἄξω μέλ. ἀνέδραμεν εἰς ἐνεγῶται. ὡς τὸ ἀστε-
βήσερ παραστατικὸς, ἐκ τοῦ βήσω, ἐνεγῶσ βήσω. καὶ βήσομαι.
καὶ ὡς τὸ νίω, νίσω ἐνεγῶσ. οἷον κφνὴ τῇ λιφαλῇ τῇ νίσεται, ἀν-
τὶ τοῦ ἐκεῖ πορεύεται. οὕτως ἄξετε, ἀντὶ τοῦ ἄγετε.
Ἄξον. ἄγω τὸ κλέω, ὁ μέλ ἄξω, ἦξα. καὶ τὸ προστακτικὸν ἄξον.
Ἀοιδὸς ἀφδέμβαι. προκατάρχει ῥῆμα. τὸ ἀείδω, ἔφαμεν δὲ, ὅ
τι ἔθος ἔχουσιν οἱ ποιηταὶ παρατιθέναι τὰ ὀνόματα τοῖσ ἀ-
φῶν ποιοῦνται, οἷον πόλις ἀπὸ λισ. μάχην ἐμάχοντο. βῶς βου
κολέεσκεν, ὅτω καὶ ἐνταῦθα, ἀοιδὸς ἀφδέμβαι. ἀείδω ἀοι-
δὸς, ἀπὸ τούτου καὶ τὸ ἀοιδὴ θηλυκὸν, ἀοιδὸσ, ἐκεῖνο μὲν
ἐστὶ τὸ ποιητικόν. τοῦτο δὲ ἐπιγράμματος, ἐπεὶ δᾶπαξ πέ-
ποιηται σωαλοιφὴν τὸ ἀείδω γενόμενον ἄδω. οὕτω καὶ τὸ
ἀοιδὸς, ὠδὸς. καὶ ἀοιδὴ, ὠδή. ἀπὸ τούτου, τὸ ἀοιδῶ. εἶτα
ὡσ τὸ κνήθω, κνηθῶ. ἀτῶ, ἀτῶ. μείδω, μφδῶ. οὕτως ἀεί-
δω, ἀοιδῶ, ἀοιδῶ. Ὅμηρ ἡδύνδον ἀοιδάσσο πὶ καλὴ ἰσὸν ἐρι
„ χομένη χρυσείη κέρκι δῦφαινεν. ἢ καλὸν ἀοίδᾶει. ποιεῖ
κι ἡ αὐτὸ παράγωγον διὰ τοῦ ἰμοσ, τὸ ἀοιδιμό. τὸ ἢ ἀφδέμη πιη

πκὴ παραλφοτὴ ἀδωεικὴ ἀπάλειλγοσ. τὸ γὰρ λακωνικόν ὅστιν
ἀείδφν. — ὁ ἀείδεν — μὴδ' ἐμᾶείδφν ἀπωτέρυκε, κατὰ δὲ τὸν ἐνε
ξῶτα τὰ εἰς ῦ λήγοντα, οὐποιοῦσι παραλγωτὴν δωεικῆς.
Ἀοαικτὴρ ὁ ἀπουδαῖος ἢ βοηθὸς ἢ δίκαιος ἀρήτων.
Ἀπαμείρεται ἀποκεχώρεισαι ἐκ τοῦ μείρω τὸ μειέζω ἐξ μι πὰ
τοῦ ᾱ ἐπιτατικὸ, ἀμείρω ἢ ᾧ σωθήσει, ἀπαμείρω.
Ἀπέκταρ, ἐτῶ τὸ φονεύω; ἀξάτω λγν, κτῆμι· ἔκταμαι· ἐκτά-
μλω, ἔκτασο, ἔλεταρ, ἢ ἀπέκταρ.
Ἀπιμυθεόμλω, ἀπηγόρλυον, ἐκώλυον· μυθέω, μυθῶ.
Ἀπεμόρξαρ ἐκτοῦ ἀμέλγφ, ἀμέλξω, ἤμελξα, ἠμέλξαρ· προ
πῆ τοῦ ῑ εἰσ ō, ἢ ρῦ λ̄ εἰσ ρ̄, ἀπεμόρξαρ.
Ἀπεσύπαζον, τύπτω, τυπάζω· ὡσ κύπτω, κυπάζω· ἀποβολῆ
ρῦ τ̄, ἢ πλεοναομῷ ρσ σ̄, συπάζω, ἐξ ἀπεσύπαζον.
Ἀπεβήσαρ, βῶ, βῆμι, βήσω· εἶτα μετάξεται εἰς ἐνεξῶτα, βήσω, βή
σομαι, ἐβησόμλω, ἐβήσετο, καὶ ἀπεβήσερ.
Ἀπέκτονε, κτείνω, κτενῶ· ὁ δὲ δύτερος ᾱξ᾽ ἔκτονα, καὶ ἀπέ-
κτονα, ἢ ἀπέκτονεν.
Ἀπέχθηται, ἀπέχθω, ἀπῆχθον· ἐὰν ἀπέχθωμαι· ἐγὼ ἀπέχθη, ἐ
ὰν ἀπέχθηται.
Ἀπέφθιθον, ἀπὸ τοῦ φθίθω, ὁ ᾱξ᾽ ἔφθιθον, καὶ ἀ-
πέφθιθον.
Ἀπεκαίνυτο, καίνω, καινύω· καίρυμι· καίνυμαι, ἐκαι-
νύμλω, ἐκαίνυσο, ἐκαίρυτο, ἀπεκαίνυτο· ὡσ ὄρω, ὄρνω,
ὀρνύω ὄρνυμι.
Ἀπέσκρύτων, καὶ ἀπέσκρύρυς· ἢ ἀπέσκ ἀπὸ ρύτων· οἷοσ
ἀπέσκ μισθὸν ἀπὸ ἀθηνῶν, ἢ ἀπέσκ βοῦσ ἀθηνῶν· ἐξ μισθ μ
βείασ τούρυσ ἀφεσκάσιρσ.
Ἀπεβουκόλησα παρὰ τὸ βουκολῶ, τοῦτο παρὰ τὸ βουκόλοσ·
τοῦτο παρὰ τὸ βοῦσ καὶ τὸ λυνῶ ὁ σημαίνφ τὸ ἐνδῶ· ση-
μαίνφ δὲ τὸ ἀποπλανῶ.

Ἀ ωτέδου, καινόνισον ὀνδω μι, ὁ μὴ δώσω, ὁ δύτερος ϑ᾽ ἔδων. ὁ μὴ παθητικὸς ἐδόμην. τὸ δύτερον ἔδοσο ϛ ἔδου, καὶ μετὰ φ ἀπ᾽ προθέσεως ἀωτέδου.

Ἀ πενίζουρο, ὅτι νίπτω τοῦρο κ᾽ προσὼν δωεικὴν, γίνεται νίζω. οἱ δ δωεικῆσ τὰ εἰς πτῶ λήγοντα ῥήματα, ποτὲ μὲν εἰς δύο σ᾽. ποτὲ δ᾽ εἰς ξ᾽ τρέπουσιν.

Ἀ ωτένδκασ, ἐνέγκω προπὴ τοῦ γ᾽ εἰς τ᾽ ἐνείκω ἤνδκα, ἤνδκασ καὶ ἀωτένδκασ.

Ἀ ωτεχθήρω, ἐχθαίρω, ἐκθαρῶ, ἤχθηρα, ἐὰν ἐκχθήρω, καὶ ἀωτεχθήρω.

Ἀ ωτινήνατο, ἀναίνω, ἀνανῶ, ἤννα, ἀννάμλω, ἀνήνατο, ϛ ἀωτανήνατο.

Ἀ ωτῆμλν ἀπὸ τοῦ εἴω τὸ πορεύομαι, ὁ μὴ ωξ᾽ εἶα, ἐνδιαλύσει. ϛ ξοπὴ τοῦ τ᾽ εἰσῆα. τὸ ωλιθωτικὸν ἁμὴ συγκοπὴ, ἦμλν. ϛ ἀωτῆμλν, ϛ προῆμλν, οἷον, προῆμλν τὴ βολῆ. τὸ δεύτερον τὰ καὶ ἀωτῆτε. ϛ ταῦτα βεβουλλυμλόι ἀπὸ τ᾽ ἐκχθρῶν ἀωτῆτε. τοῦτου τοῦ ῆα, ὁ ἑπ᾽ ἦεν. ὀξὺ τὸ ἀωτῆεν, ὀξῆεν, παρῆεν. τὸ ξίτον τ᾽ πλιθωτικὸν, ἦεσαν ϛ. συσολὴ, ἦσαν. ϛ ἀωτῆσαν ϛ ὀξῆσαν, οὕτω καὶ τὸ εἰῶσαν, καὶ ἦσαν ἰωνικῶσ. τὸ δὲ ἁμλν παραπατικὸσ ϛ ὁ χ ἑπ᾽.

Ἀ πῆχθε τὸ ἐμισεῖτο, ἔχω, ἐχθω, ἐχθομαι, ἦχθε τὸ, καὶ ἀωτῆχθε τὸ.

Ἀ ωλωῆναρ, ὅτι ἐπὶ ῥήμα καταφάσεως ναὶ· καὶ ὀξαὐτοῦ ῥῆμα ναίνω, καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ ᾱ, ἀναίνω τὸ ἀπαρνοῦμαι, ἢ ὁ ϑ᾽ ἐνορκτικὸσ ἤννα, καὶ ὁ μέσοσ ἀννάμλω, ἀνήνατο. ἢ μετὰ φ ἀωτοῦ προθέσεωσ ἀωτῆναρ.

Ἀ ποφθίμλν ϑ᾽, φθίω, φθίσω· τὸ παθητικὸν φθίομαι, φθίμενοσ κατὰ συγκοπὴν, καὶ ἀποφθίμλν ϑ᾽.

Ἀ ωβλύζω, ἀωτεμῶ· τὸ βλύζω, ἐκ τοῦ βάλλω, βλῶ, βλύζω.

Ἀ πόρσειν, ἀωτίνιξε, ὀνέφθαρεν, ἐῤῥέω τὸ φθείρω ὁ μὴ ῥῶ· ὁ καὶ ὀλίκὸσ, ἔρσω· ὁ ϑ᾽ ἔρσα, ῥῶσασ, ἔρσε καὶ ἀπόῤῥσεν.

Ἀπὸ μηνίσας μηνίω, μηνίσω, ἐμήνισα, μηνίσας, ἀπὸ τοῦ μῆνις.
Ἀπὸ λαύω τὸ θέλω παράγωγον λαύω ὡς χῶ, χάω· ϕῶ, ϕάω· καὶ ἀπολαύω.
Ἀπ' ἔθεν, ἐμὲ σὲ ἑ πρίγμ πρόσωπον· ἢ πλεονασμῷ ϕλ θεν ἀπὸ κοῦ, ἐμέθεν· σέθεν· ἕθεν, ἐπεὶ οὐ ἔθεν ἐστὶ χρείων.
Ἀπὸ λυμαίνεσθαι, λύματα τὰ καθάρσια, ἢ ἢ αὐτὸ τὸ ῥύπος ϖλὰ τὸ λυμαίν' τὸ ὑπεκείμ', ἀπὸ ϲθῶ ὁ λύμα, λυμαίνω, ϵ ἀπὸ λυμῶ· ϕύσει ϲθῶ ὕδωρ ϕλ θαλάσσης καθαρτικόν ὄν, ϵ τὰ περιπώματα εἰς τὼ ἀπείρον θάλασσαν βάλλεται· τὸ ῡ λυμῶ ἐκ τοῦ ῥύπω, αἰολικῶς ῥύασω· ἔρυμαι· ῥῦμα, καὶ λύμα,
Ἀπόφαθι φημὶ τὸ λέγω, φήσω· ϖέφηκα, ϖέφαμαι ἐ φάμην, ἔφασο· ἔφαρ· ἐμὲ δὲ τὸ ἔφασο, τὸ προστακτικὸν, φάσο φάθω, φάθι, καὶ ἀπόφαθι.
Ἀποφήσει, ἀπὸ χωρίσει, ἀποδιώξῃ· ἔχω, ἔσχον· χῶ, χήσω· μεταβαλλομθ́ου εἰς ϲυνεσῶτα τοῦ δευτέρου μέλοντος, καὶ ἀπεχήσω, ϕλ ἀποχωρισμὸν δηλούσης.
Ἀϖόστιχε, ἀπαλλάσσου, ἀναχώρῃ· στίχω, ἔστιχον, ἔστιχες, ἔστιχε· τὸ προστακτικὸν, στίχε, καὶ ἀπόστιχε.
Ἀποκαίνυμαι· νικῶ ἀπὸ τοῦ καίμω, τὸ φονεύω, καινύω, καίνυμαι· καὶ ἀποκαίνυμαι· μεταφορικὴ ἡ λέξις· ἢ παρὰ τὸ αἴνυμι τὸ λαμβάνω· αἴνυνται γὰρ καὶ λαμβάνουσιν ἆθλον οἱ νικῶντες.
Ἀπὸφθίθω, φθίω, φθίσω, ἔφθικα, ἔφθιμαι, ἐφθίμλω, ἔφθισο· τὸ προστακτικὸν, φθίσω, φθίθω· καὶ ἀπὸφθίθω.
Ἀπώνατο, ἀπὸ τοῦ ὀνῶ ὀνήσω, ὄνησα, ὠνησάμλω, ὠνάμλω· καὶ τὸ συγκοπὴν, ὤνω, ὤνατο καὶ ἀϖώνατο, ἢ ὄνημι συζυγίας δευτέρας τ̃ ϖειρατωμθ́ων, ὡς ἵστημι τὸ παθητικὸν ὄναμαι· ὁ ϖ̃ ζ᾽ ὠνάμλω, ὤνασο, ὤνατο, καὶ σωθήσει, ἀπώνατο.
Ἀπάνθεν ἄνω, ἄνωθεν, καὶ ἀϖάνωθεν.
Ἀπάτερθεν ἄπωθεν, καὶ χωρὶς· ἀπὸ τοῦ ἄτερ ἐπιῤῥήματος, ἄτερ

θιν, ἀπάτηρθεν.

Ἀπαΰω ἀπὸ τοῦ πάτω, πατύω ἢ συγκοπῇ, παΰω.

Ἀπάχθη σημαίνει τὸ ἄρχει· ἀπὸ τοῦ χθῶ ῥήμαρος τοῦ σημαίνοντος τὸ πάρχω, γίνεται χθῶμι· χθῇς· χθῇσι ἢ καταὶ ἀπροσωπὶν, χθὶ· οὐ χθὴ παννύχιον ὕδλειν, ἢ ἐν συνθέσει ἀπάχθη.

Ἀπύρας ἀφελόμενος· ὅστιν αὐρῶ τὸ ἀπολαύω αὐρήσω ἠύρησα ὁ αὐρήσας· ἢ καταὶ συγκοπὴν αὔρας προσῇ τοῦ ᾱ εἰς ᾰ καὶ ἐν συνθέσει ἀπούρας· οἱ δὲ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀνθρώπων τοὺς ὄρους τινῶν ἀπωσαμένους ἢ ἐν συγκοπῇ ἀπούρας.

Ἀπεοικότα, ἐκ τοῦ εἴκω τὸ ὁμοιῶ.

Ἀπερωήσειαν, ἢ λῦσαι ποιήσειας· ἀπὸ τοῦ ῥώνυμι· τοῦτο παρὰ τὸ ἐρωῶ ῥωήσω.

Ἄπιστος, ἀπίβαλον· διὰ τὶ προσδοξώμενον; πᾶν ῥῆμα εἰς ᾰν λῆγον, χρόνῳ βραχεῖ προσαλήγει, ἀπλοῦν ἢ σύνθετον· ὅ ὅστι ῥῆμα δισύλλαβον, προσδοξύνεται· εἰ μὴ δισύλλαβον εἴη· προπαροξύνεται δ', μακρᾶς δ' οὔσης, ὅθεν τὸ μὴ ἄπιστον, ἵνα τὸ ἀπὸ τέλους ἔχει τὴν ὀξεῖαν· τὸ δὲ ἀπιστοῦν, οὐκέτι·

Ἀποφήλῃ μέγα ὄφελος ἀποφήλῃ πρόβατα, οἷον ἀποσφαλῆναι ἢ ἀπὸ τυχὸν ποίησιν τοῦ ἔργου· σφαλῶ ἔσφηλα καὶ ἔσφαλα, ἡ μετοχὴ ἐσφηλώς ἔσφηλας ἔσφηλαντος· τὸ δυϊκὸν σφήλαιμι σφήλαις σφήλαι, καὶ σφήλῃν· ἢ οὕτως, σφάλλω σφαλῶ ἔσφηλα, ἰωνικῶς, σφήλημα· ἀπὸ γὰρ τῶν ἐνεργητικῶν ὀριστικῶν πρώτων ἀορίστων οἱ ἴωνες προσοδῷ τῆς ει διφθόγγου· καὶ συστολῇ τῆς ἀρχούσης, ἴδιον δυϊκὸν ποιοῦσιν· ἔτυψα, τύψα, ἔσφηλα, σφήλα· ἢ σφήλειεν καὶ ἀποφήλῃν.

Ἀποθρέξῃ· κανόνισον· πρέχω ὁ μι θρίξω· καὶ ὁ μι μι πρῶτος θρέξομαι θρίξῃ θρέξεται· καὶ μετὰ φλ ἀπὸ τοῦ προθέσεως ἀπθρίξῃ.

Ἀποφῆναι· κανόνισον, ἀποφαίνω, οὗ ὁ μι ἀποφανῶ, ὁ ῳ ἀποφῆναι· ποφήνας· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, ἀποφῆναι·

Ἀποκιλόφονται· καρόνισον, ἀπολόπω· ὁ μὴ ἀποκόψω, ὁ ἐσ' ἀποκέκοφα· ὁ παθητικὸς ἀποκέκομμαι, ὁ μετ' μὴ ἀποκεκόψομαι.

Ἀπημάχην· κανόνισον, ἀπαμάπω· ὁ μέλλων ἀπαμάξω, ὁ ἀόριστος ἀπήμαξα, ὁ δεύτερος ἀπημαχόμην· ὁ παθητικὸς ἀπημάχην.

Ἀπωρεῖαθαι· κανόνισον ἀπωρέω ἀπωρῶ, ὁ μέλλων ἀπωρήσω· ὁ παρακείμενος ἠώρηκα· ὁ παθητικὸς ἠώρημαι ἠόρησαι ἠώρηται, ἡ τὸ ἀπαρέμφατον ἠωρεῖαθαι· μὴ ἀπηωρεῖαθαι.

Ἀποθέαθαι· ἀποβαλεῖν, διὰ τὸ μὴ ὦ ἀπόθεαθαι· ποιῶ ἀποθέω, ἀποθεάσομαι· φυλάττει τὸν ἴδιον τόνον.

Ἀπναίατο· καρόμοιον, ὀνάω ὁρῶ τὸ ὠφελῶ συζυγίας δευτέρας τῶν περισπωμένων· ὁ μέλλων, ὀνήσω· ὁ ἀόριστος ὤνησα, ἡ μετοχὴ ὀωνήσας τοῦ ὀνήσαντος· μὴ ὠκτικὸν ὀνήσαιμι· ἡ κατὰ συγκοπὴν ὄναιμι· καὶ μετὰ φ ἀπὸ προθέσεως, ἡ κατὰ συγκοπὴν, ἀπόναιμι· καὶ τὸ ξ ἴσον προσώπων παθητικὸν τ πλην θυμικοῦ ὄραιντο καὶ ἰωνικῶς κατὰ προσθήκην του ν εἰς α ἀπναίατο.

Ἀπόχρυ· κανόνισον ἔχω· ὁ μέλλων ἕξω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔσχον· ὁ μέσος, ἐσχόμην· ἔσχυ· καὶ τὸ προστακτικὸν, σχοῦ· μὴ μετὰ φ ἀπὸ προθέσεως, ἀπόσχου.

Ἀπάκρυ, ἀγῶ ἄξω ἀγήοχα ἦγμαι ἤχθαι· ἀκτὸν ὄνομα· ἡ ἀπὸ τούτου ἀποκτόω ἀπακτῶ ἔκταμαι.

Ἀπιπάμφος ἐπιπαμαι ἐνισῶς· ἐπιπάμην παραπατικὸς, πήσομαι μέλλων· ἐπιπην ἀόριστος δεύτερος· μέσος, ἐπιπάμην· ἀφ' οὗ μετοχὴ, πάμενος.

Ἀπύρασ· ἀπουείζω ἐνισῶς· ἀντὶ ἀφορίζω καὶ αἰγοτρίω· ἀπὸ φ ἀπὸ προθέσεως, μὴ τοῦ ὅρος τὸ ὁροθέσιον ὁ δασυνόμενον, εἰ προλάβοι τὸ ὑ, φιλοῦται· ὅσ τὸ ἔγκλος, ἀπὸ τοῦ ἔγκλος ὁ ἡσυχος· μέλλων ἀπουρίσω, ἀόριστος ἀπούρισα, ἀφ' οὗ

μετοχὴ ἀπουείσας· ἢ κῆ συγκοπὴν ἀπούρας.

Ἀπειρεισιαήγουν κατὰ μετάθεσιν εἰπεῖν ἀπειρεσία, ἤγουν λαμπρὰ· ἢ ὡς Ὅμηρος ῥηῖ, ἀλλὰ· πρὸς ἄπρ ἀποβείσειεν ἄνδρες λοχμόν, ἢ ἢ αἰγὸς ἢ σὺ οὗτος μόνον, ἀλλὰ ἢ τοῦ ἀπόλλωνος ῥηῖ σέμνα.

Ἀπιθεῖν, ἀεὶ παρ' Ὁμήρῳ χρέφεται διὰ τοῦ ῑ, ὡς ἀπὸ τοῦ πιθῶ δευτέρου μέλοντος γενόμενον, παρ' ἡμῖν δὲ, διὰ διφθόγγου γράφεται ἐκ τοῦ ἀπειθὴς ὀνόματος, καθὰ καὶ τὸ ἀφιδῶ ῥῆμα ἐκ τοῦ ἀφιδής.

Ἀποδαρθεῖν· μήτ' ἄρχον αἱρεῖσθαι· μήτ' ἀποδαρθεῖν· λῦ τίς τοι μνηθῆναι· ὅτι ἔπρεπε διὰ τοῦ ῐ· ἀποδαρθῖν· ἐν ὑπερβιβασμῷ τοῦ ᾰ εἰ δαρθον· καὶ ὁ μέλλων δεύτερος, δαρθῶ· ἢ ἐν ὑπερβιβασμῷ τοῦ ᾰ εἰ δαρθον· καὶ ὁ μέλλων β', δαρθῶ· ἢ ἁπλῶς· ἐδάρθην· ἢ ὁ μέλλων δεύτερος, δαρθῶ· τὸ ἀπαρέμφατον, δαρθεῖν κατὰ ἀντίφρασιν· δρᾶν γὰρ, τὸ ἐνεργῶ· οὐ παράγουσι γάρ· δράω οἱ γὰρ κοιμώμενοι, οὐδὲν ἐνεργοῦσι· σωπάσεται τὸ δρᾶν μετὰ δοτικῆς.

Ἀπνίζεσθαι ὁ ἢ νίπτεσθαι λέγεται, ὡς δηλοῖ τὸ μίψεν ἀπὸ χθονός· φασὶ οἱ παλαιοὶ ὡς οἱ παραντῖνοι· τὰ εἰς ζω λήγοντα ῥήματα βαρύτονα διὰ δύο σ προφέρουσιν, οἷον σαλπίζω, σαλπίσω· λαλιτίζω, λακτίσω· φραίζω, φράσω· ὅπερ ἡ Κόϊντος, φραίπω λέγει βοιωτικῶς· πάλιν ὅ, τὰ παρ' ἡμῖν διὰ δύο σ, οὗτοι δὲ τὰ διὰ τοῦ ζ προφέρουσι· τὸ πλάσω, πλάζω λέγοντες, καὶ τὸ ἀμάσω, ἀνάζω· καὶ τὸ νίπτω δὲν παρ' αἰολεῦσι νϊάσω λεγόμενον· ὡς πέπτω, πέασω· οἱ παραντῖνοι μεταθέσει τῶν δύο σ εἰς ζ, νίζω λέγουσι.

Ἀπολυμόπαρις δὲ ὁ δυσυχής· πότμος γὰρ, οὐ μόνον ὁ θάνατος, ἀλλὰ καὶ ἡ τύχη, παρὰ τὸ ποτεῖν ὅ ἐστι ποιεῖν· ἀφ' οὗ καὶ ἡ ποτειὰ τέα· τὰ γὰρ ἀπὸ τύχης συμπίπτοντα λέγοντες ἤγουν συμβαίνειν, ὅθεν εὐπότμος ὁ εὐτυχής· δυσπότμος δὲ ἢ ἀπότμος ἢ κακοτυχής.

Ἀποθανεῖται, ἐμοῦ θνῶ θνήσω, ὁ δεύτερος ἀόρ. ἔθανον, καὶ ὀξ
ὠ τὸ τοῦ ἔθανον ἕτερον θανῶ θανεῖσθαι γίνεται ξῆμα.
Ἀποξαίσει ἀπὸ τοῦ ξῶ ξαίω, ἀφ' οὗ ἐξαισιὸς ἡ σοφὸς α. καθὰ καὶ
ὠέτω τὸ πίπτω ἐν συγκοπῇ ὀξαγωγῇ πῶ πταίω τὸ προσ-
κόπτω. ὄτω ὁ ἐν λῶ λαίω. ὀξ ὄ καὶ τὸ λιλαίω. καὶ κεδῶ κεδαίω
τὸ σκεδάζω. καὶ κλῶ κλαίω καὶ κῶ καίω. ἐκ δὲ τοῦ ξαίω ἡ ξαϊσὶς,
ὀξ ἧ καὶ κυνοξαϊσὶς ἡ θυμοξαϊσία.
Ἀπεξείγασι οἱ δηλοῖ τὸ δειλιῶσι καὶ φείσονται ὡρισμένως ἢ ἀπὸ
ὡς ἐν τῷ ἀπωμνήσαντο ἐν τῷ ἐμοῦ ἀπομνήσαντο. μεῖ δὲ
ξοι τὸ ῥεῖσαι συγκοπεὶς ἐκ τοῦ ῥείγω καὶ μοίωσ τῷ βέβυλα
καὶ τοῖς τοιούτοις.
Ἀποξέωμι ἀλιταὶ· αἱ διεξοδοι ὡς οὕτω σόμα, εἶναι τῷ
λιμῷ.
Ἀπὸ τοῦ βλάπτεται ἡ βλάβη γίνεται· ὡς καὶ ἡ ἀποχρεύβη ἀπὸ
ἀρρήτου θέματος τοῦ κρύπτω, καὶ ἡ καλύβη· ὀξ ὁμοίου τοῦ
καλύβω· ἴσως ἐκ τῶν βέβλαφα· κέκρυφα· κεκάλυφα,
παρήχθησαν, ἀναγωγῇ σωθήσει, μακεδόνων ἔθει μεταβαλόν
των τὸ Φ· εἰς β·
Ἀράβησεν, ἤχησεν, κυρίως ἐπὶ τῆς φάττης, ἄραβος· καὶ ἄ
ραμος ἀράβω ἀράβησω, ἀράβησε δὲ παχὺ παῦ τῷ καταχη-
στικῶς δὲ, καὶ ἐπὶ τοῦ σιδήρου ὀξὰ τὸ ἄρειν ἢ τὴν βοήν.
Ἀράσω τὸ ἀποτίμνω ὀξὰ τὸ ἀρῆς· ὅ ὅστι σίδηξ, κυρίως ἀράσ-
σω· τὸ διὰ σιδήρου τίμνω.
Ἄραρεν ὅστι ἀρῶ τὸ ἁρμόζω, ὁ μέλλων, ἀρῶ· αἰολικῶς ἄρσω· ὁ πα
ρακείμενος, ἦρκα· ὁ μέσος, ἦρα· καὶ κατὰ ἀναδίπλασιασμὸν
ἀπικὸν, ἄρηρα· ἡ μετοχὴ, ἀρηρὼς· φρυσὶν ἢ σὶν ἀρηρὼς· δωρι-
κὴ ξοπῇ, ἄραρα καὶ ἄραρεν· οἷον ἄραρε γὰρ ὅρκος ἐκ θεῶν μέ-
σας· ἡ μετοχὴ, ἀραρὼς ἀραρότος, ἡ ἀραρυῖα τὸ θηλυκὸν, ἢ ἐ-
πειδὴ σωῷ χομμώους ἔχουσι τοῖς ἑνεστῶσι τοὺς ὀξῳχμμώους
οἱ ἴωνες· ὁ μεῖ ὀξ· ἄρα· ἡ ἀπικῶς, ἄραρεμ·

Αρκεῖ, ἱστέον ὅτι αἱ τοιαῦται δοτικαὶ ἐὰν μὴ ἔχωσι σύμφωνον ἐπιφερόμενον, διαιροῦνται δυομικὴ κρατερῷ εἰ δὲ φωνῆεν, ὁ διχρόνως· σῷ θάρσει, ἵν' μὴ καλύφ μέζον, ὡς τὸ χαριζομένῃ πόσει ᾧ, τινὰ δὲ καὶ χωρὶς μέτρου, παρήλασται, οἷον ἢ δεῖ οἴνῳ.

Ἀρέσκω, παρὰ τὸ ἄρω τὸ ἁρμόζω, γίνεται ἀρῶ ἀρέσω, ὡς τὸ λῶ τελέσω, καὶ ἀρέσκω, τὸ γὰρ ἀρέσκον, καὶ ἁρμόδιον καὶ ἀρεστόν.

Ἀρεσόμεθα, ἀβιλιωσόμεθα ἄρω ἀρῶ, ἀρέσω.

Ἄρημμένον κεκραταιημμένον, αἱρῶ αἱρήσω ἧρηκα ἧρημαι ἡρημένον, ἐξ ἀρηρμένος.

Ἀρήρει, ἄρω τὸ ἁρμόζω, ὁ μὲν ἀρῶ, ὁ δὲ ἧρκα, ὁ μὲν ἦρα καὶ ἀπίκως, ἄρηρα· ὁ δὲ ἤρήρειν καὶ ἀρήρει ποιητικῶς. τὸ τρίτον ἀρήρει.

Ἀρήγω τὸ βοηθῶ, γίνεται παρὰ τὸ αἶρην τὸν πόλεμον· ἀρήγω ὡς ὑπὲρ βοηθῶ λέγεται τὸ ἐπὶ βοὴν θέω· βοὴ γὰρ καὶ ὁ πόλεμος, ἀπὸ τοῦ παρεπομένου, ἀρήγω οὖν ἀρήσω ἠ ἀρῶ ἐς, ὥσπερ καὶ ἐήχμος ἐωχμός.

Ἀείγνωτος· δῆλος φανερὸς ἀπὸ τοῦ ἀρι ἐπιτατικοῦ μορίου, ἐξ οὗ γνωτός, ῥητόν ἐστιν γνώω γνώσω, γνωτὸς καὶ ἀρίγνωτος.

Ἁρμοῖ τὸ ἀρτίως, ἢ τὸ ἁρμοδίως, οἷον ἁρμοῖ πῦ κἀκείνῳ, ἐστὶ δὲ ἔχει λιπὸς ἴλος· εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἀρῶ τὸ ἁρμόζω ἧρμαι, ἁρμοῖ.

Ἄρμῳον ἀπὸ τοῦ ἀρῶ τὸ ἁρμόζω, ἢ ἀρ ἀρῶ ἀρ ἀρημμένον, ἢ κατὰ συγκοπὴν ἅρμῳον.

Ἀρῶν ἀρόω ἀρῶ ἀρώσω, ῥῦ οὖν ἀρῶ ὁ μέλλων ἤροον ἤρων, ἤροις ἤρως, ἤροιεν ἤρων, ἐξ τὸ ἀπαρεμφατον ἀρόμεν ἀρῶν, σημαίνει δὲ τὸ ἀροῦσαι· παρὰ τὸ ἄρεια τὸν σίδηρον, σιδήρῳ γὰρ τιμωρεῖται ἡμῖν.

Ἀρῶ ἐξ οὗ τὸ ἀρπάζω, ἢ χρήσει μὴν οὐκ οἶδε πρωτότυπον, τὸ γὰρ ἁρπῶ αὖ τὸ παρεμφερὲς, ἀπὸ τοῦ ἅρπη παρηγμένος

τῶν σημαίνοντος τὸ ὄρνεον, ὁ σ φωνή, φωνῶ· αὐδή, αὐδῶ· σιγή, σιγῶ· ἄρσις, αἴρω.

Ἄρσαντες, αἱρμόσαντες· παρὰ τὸ ἄρω τὸ αἱρμόζω, ἀρῶ ἄρσω, ἄρσαντες· ἢ ἀπὸ τοῦ αἱρμόζω ἥρμοσα ἁρμόσας ἁρμόσαντες ᾗ συγκοπὴν, ἄρσαντες.

Ἀρτύνω τὸ αἱρμόζω, ἢ ὠξιπίζω τὴν εἰρήνην ἠρτύνεν βουλήν· παρὰ τὸ ἄρω τὸ αἱρμόζω, ἦρμαι, ἦρται αἰρτὸς καὶ αἰρτῶ, καὶ ἀρτύω, ᾗ ἀρτύνω, ὥσπερ θύω καὶ θύμω δύω ᾗ δύνω.

Ἀρύω τὸ ἀντλῶ ἢ παρὰ τὸ αἰρῶ ἀρύω· ὡς πλήθω πληθύω. ἔρω ἐρύω καὶ ἐρύσω· ἄνω ἀύω καὶ ἀνύσω· οὐκ ἀνύω φθονέουσα.

Ἄρειτὸς αἰρῶ αἰρέσω ἤρεκα ἤρισμαι ἤρισται ἤρεσται αἱρετός.

Ἀρείων ὁ βελτίων, εἴρηται ἢ παρὰ τὸ αἴρης ἰωνικῶς ὁ κατὰ τὸν πόλεμον καλλίων.

Ἀργαλέος χαλεπὸς οἶμαι παρὰ τὸ αἴρην τὸν πόλεμον ἀραλέος καὶ πλεοναςμῷ τοῦ γ, ἀργαλέος· ἢ παρὰ τὸ ἄλγος ἀλγαλίῳ ὁ λύσας καὶ καλὰ ἐμποιῶν τροπῇ τοῦ λ εἰς ρ· αἰργαλέος.

Ἄρχμηθῳ αἴρχω αἴρχομαι αἰρχόμηθῳ, καὶ ἐν συγκοπῇ ἄρχμηθος.

Ἄρης σημαίνει τὸν πόλεμον παρὰ τὴν αἰρὰν καὶ λὴν βλάβην λὴν ἐκ πολέμου γινομένην· ἰστέον ὅτι πεζαχῶς αὐτὸ κέχρηται ὁ πρὶ ἡ ἦς ἐπὶ μὲν τοῦ πολέμου, ὄφρακεν ἀρείφοιμι ὀξὺν αἰχμήν· ἐπὶ δὲ τοῦ σιδήρου, αἵματος ἆσαι αἰχμήν, ἐπὶ δὲ τοῦ θεοῦ· ἄρες ἄρες βροτολοιγέ· ἐπὶ δὲ φλογὸς, κύθαι μάλιστα γίνεται ἄρης ἀλεξητὴρ οἰζυροῖσι βροτοῖσιν.

Ἄργεμον τὸ κατὰ πάθος γινόμενον, λεύκωμα ἐν τῷ ὀφθαλμῷ παρὰ τοὺς ἀργοὺς ὅ ὅτι λευκούς, ὅθεν καὶ κύνας ἀργοὺς τινές φασιν τοὺς λευκούς, ἢ τοὺς ταχεῖς· ὅτι γὰρ ἀργὸν τὸ ταχύ.

Ἀργεμμῆσιν ἐλ τοῦ ἀργὸς ὃ σημαίνει τὸν καθαρὸν, ἀργεννὸς καὶ ἀργεννὴ· ὡσὰν τοίνυν εἰς ος μετὰ συμφώνου πλὴν τοῦ ρ, ὅτι ἐχ θηλυκὸν, εἰς ων ὡ τὸ ποιεῖ· τὰ μὴ τοιαῦτα ος ὀξύτονα, ὥζ ὀνύμια διὰ φ εἰ διφθόγγ, φάος, φαεινὸς· ἄλγος, ἀλγεινὸς· πόθος, ποθεινὸς· ἔλεος, ἐλεεινὸς· οὕτως ἄργος, ἀργεινὸς· ἢ ἐπεὶ οἱ αἰολεῖς πρὸς τὰ ἐπαγόμενα σύμφωνα τρέπουσι τὸ ῑ φ εἰ διφθόγγου, οἷον φθείρω φθέρρω· κτείνω, κτέννω· ὥστως ἀργεινὸς, ἀργεννὸς ἢ ἀργυνή.

Ἀραρήκει· βεβαίωσε, ἡρμοσμένης· ἡ ὠθεῖα ἀραρυῖα, τὸ ῥῦ; διφθόγγου, ὡς ἐν τῷ πεπηνυῖα, μεμηχυῖα ὅθεν τὸ ἔῆμα ἀρῶ, τὸ ἁρμόζω ὁ μὲν ἀρῶ, ὁ μεῖ ὥζ ὁ, ἤρα· ὁ ἀπὸ κὸς, ἄρηρα· ἡ μετοχὴ, ἀρηρὼς, ἢ τροπῇ δωρϊκῇ τοῦ η εἰς α, ἀραρὼς ἀραρότος· τὸ ρῦ; μικρὸν· διατί; αἱ εἰς ὼς μετοχαὶ ὀξύνονται· εἰ μὴ κατὰ πάθος ὥστε· καὶ διὰ τοῦ ὸ κλίνονται· καὶ τὸ θηλυκὸν ἡ ἀραρυῖα, φ ἀραρήκασ.

Ἄρϊστος παρὰ τὸ ἀρείων· τοῦτο παρὰ τὸ ἄρηκς ὃ σημαίνῳ τὸν πόλεμον· τὸ συγκριτικὸν, ἀρείων· καὶ ἄρϊστος ὑπερθετικὸν, ὁ ἐν τοῖς πολέμοις ἀνδραγαθῶν· τὸ δὲ ἄρηκς ὃ σημαίνῳ τὸν πόλεμον, παρὰ τὸ ρῶ τὸ λέγω.

Ἀρήϊος ὄνομα ἀρσενϊκὸν, εἴδους τῶν παραγώγων παρωνύμου· ὅθεν ἄρηκς ἄρφος ἰωνϊκῇ διαλύσει, ἀρεῖος ἀρήϊος· ὡς ὁ δυασεὺς ὁδύασεῖος, ὁδυασεῖος, ὁ δυασεῖος οἶκος, ἢ ὁδυασεῖον μέγαθος.

Ἀρνύμεθα ἀντὶ τοῦ καταλαμβανόμεθα, ἐπεσδὴ διὰ τῶν ἀρνῶν, ἃ τ ἄμνοι ζώοντας ἀμοιβὰς ἐποιοῦντο οἱ ἀρχαῖοι· καὶ ὁ μόνον διὰ ἀργυρίου τοῦτο ποιεῖν οἶδεν Ὅμηρος, ἀλλὰ ἃ διὰ τέρων οἷον, ἄμοι μὲν χαλκῷ, ἄμοι δαΐθωνϊ σιδήρῳ, ἄμοι δὲ ἄνδρα πόδεσσιν, ἀπὸ μέρους δὲ τοῦ τεθραμμένου τὸ ἀρνοῦ, τὴν λέξιν, ἐπὶ τῶν ἀμείνονος ἔπαινον, ἢ παρὰ τὸ αἴρω, ἀρῶ ἀρνῶ· ὡς ἴλαος ἱλνῶ· οἴχομαι οἰχνῶ· ἀρνύμι ἄρνυμαι ἃ ἀρνύμην.

Ἄρθήσεται, ἐκ τοῦ αἴρω, ἀρῶ· ἦρκα· ἦρμαι· ἤρθην· ἀρθήσεται·
Ἀρτύνεσθαι πλεονασμῷ τοῦ ν̄ δωρικῶς ἀπὸ τοῦ ἀρτύω γίνεται, ὡς ἀπὸ τοῦ θύω τὸ θώω τὸ ὁρμῶ, καὶ ἀπὸ τοῦ χύω, τὸ ἐκχύνω· δηλοῖ δὲ τὸ ἀστηρτισμένον ποιεῖν·
Ἄρης ὑθεῖα Ὁμήρῳ ἄρρητος ὁ ἀρειδὸ αἰολικὴ, ὡς καὶ Ἡρῳδιανῷ δοκεῖ·
Ἄρίσαις μεῖ δεύτερος ὃς ὅστιν ὅμοιος τῷ ὑρέσθαι·
Ἀρτιώδυν ἀπὸ τοῦ ἀρτύω γίνεται πλεονασμῷ τοῦ ν̄, ὥσπερ δύω δύνω, καὶ θύω θύμω τὸ ὁρμῶ· καὶ χύω, χύνω·
Ἄσασθαι σημαίνει τὸ κορεσθῆναι· κυρίως δέ φασι σημαίνειν τὸ μετὰ κόρον εἰς ὕπνον ἐλθεῖν·
Ἄχετος οὐ παρίηται ὃ δὲ τὸ χέθω· ἐλέγετο δὲ ἀνχέτος, ἀπὸ τοῦ χῆμι· ἀφ' οὗ ἐχηκα ὁ ὃς· καὶ ἐχέθην ὁ ὃς· νῦν δὲ μὴ χήσω· ὅθεν οὐ κήχεσις· ὡς δὲ τὸ τίθημι γίνεται θετὸς· ἵημι, ἑτὸς, καὶ φετὸς· δίδωμι, δοτὸς· οὕτω χῆμι, χετὸς· καὶ ἄχετος·
Ἄσωτος, παρὰ τὸ σώζω, σέσωκα· σέσωσμαι· σέσωσται· σωστὸς· καὶ ἄσωτος·
Ἀχάλων, ἀδημονῶν· λυπούμενος· ὃ δὲ τὸ ἄχω, ἀφ' οὗ ἄχομαι, γίνεται ἀχάλω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ̄, ἀχάλω· ἐξ οὗ τὸ ἀχάλωσ γίνεται ἔνμα περισπώμενον ἀχαλῶ· τὸ πρόσωπον, ἀχαλᾶ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ᾱ ἀχαλάα ἢ παρὰ τὸ χῶ χάλω· ὁ ἐστὶ χέω οὐδὲ νάμεθα·
Ἀσχολιάζειν ἐφ' ᾧ· ὁ δὲ πρὸς ἐφάλλεσθαι· εἴρηται δὲ ὃ δὲ τὸ σκῶλον· ὅ ὅστι σκόλοπα, ἀπὸ τῶν παλούντων σκόλοπα καὶ χωλυόμενον· σκωλιάζειν οὖν, ἢ κατὰ πλεονασμὸν, ἀσκωλιάζειν· τινὲς δὲ παρὰ τὸν ἀσκὸν λέγουσι πεπονέναι κυρίως· ἀσκωλιάζειν γὰρ τὸ ἐπασκῶν ἅλλεσθαι·
Ἀσίω, ἀπὸ φλ ἀσίας ὑθείας· ἡ γυϊκὴ ἀσίου, Ὁμήρου, ἀσίω ἐν λῃ μονὶ καὶ ῥίζ ἀμφὶ ἑέθρα· ἐν τῷ φλ ἀσίας συμφύλῳ πῷ· ἢ ἐν τῷ ἰλυώδῃ πῷ· ἄσιος γὰρ κατὰ διάλεκτόν ὅστιν ἡ ἰ-

λὺς

λὺς· ἄμοι δὲ (ὡσεί ῥηται) ἀσίω ὀνοματικῶς ἀπὸ ἀσίου τοῦ λυ
δοῦ· ἔστι δὲ πώσεως γενικῆς, ἤτουν τοῦ ἀσίω διὰ τοῦ ρ ὀκε
χϛ τὸ προσγεγραμμένον, ἦν γὰρ τις Ἀσίας ἥρως· οὗ ὁ μώνυμ
Ἀσίας λϛμών· εἶπε ἰωνικῶς ἀσίεω· ὡς ἀπρείδεω· αἰνείεω· ⸋ χζ
κράσιν ἢ συγκοπὴν, ἀσίω· ὡς δὺ μελείεω, δὺ μελέω· πρὸ ἀμοιο·
ϛ αἰνείεω ἑτέροιο· ⸋ βορέω νῶϊν· ὅτι Ὧρ ἐν τῇ ὀρθογραφίᾳ·
Ἀωτέρϛν ὁ δηλοῖ τὸ ἀσαθῆς, ϛ ὡς ὀξ αὐρῦ νὴ τὸ ἀσαείξϛν γίνε-
ται, ἐδηλώθη ἀμαχοῦ· νῦν δὲ οὐ πάρξϛν εἰπεῖν, καὶ ὅτι κα-
θὰ ἀσαίρω, καὶ κατὰ πλεονασμὸν, ἀασαίρω· οὕτω ⸋ σάχυς, ἄ
σαχυς, ⸋ σαφὶς, ἀσαφὶς· νὴ σφοδρῶ, ἀσφόδρω· ὡς ϛ ἐν τοῖς ἑξῆς
πρῦ ῥηθήσεται· ἐν μὼ τοῦ τῷ ἀμορῦϛν, ἄδηλον· εἴτε τὸ ἀμέρ
ἐκ τοῦ μέρ ⸋ πλεονασμὸν· εἴτε νὴ ἀνά παλ ἐκεῖθεν τὸ μέρξϛν
κατὰ ἀφαίρεσιν· ὀξ οὗν νὴ ἀμοιροίφασι πόλεως ὄλεθροι· οἱ
δὲ ὄυροὶ ⸋ μοιροὶ· οἱ ἀμέλλοντες δηλαδὴ τὸ κοινὸν, νὴ ἐκ μυζῶν
τες δηλαδὴ τὰ ἀλλότρια· ἐν μὼ τοῦ τῷ μαῦρον, νὴ ἀμαυρόν·
φανερῶς τὸ μαῦρον, ἀφαίρεσιν πάσχον ἐκ τοῦ ἀμαυρόν·
Ἀτενίζω, τείνω, τενῶ· ⸋ ἀτενὴ ἀτενίζω, ρῦ ἅ· ἐπάσιν σημαί-
νοντος, ἵνα τὸ λίαν ϛ ἐπὶ τεταμένως βλέπω·
Ἀτέλλων παρὰ τὸ τλῶ τὸ μαρτυρῶ καὶ ὑπομνῶ, γίνε ⸋ τλὰς
νὴ ἄτλας, ὁ μὴ δυνάμενος τλῆναι ὀξ αὐτοῦ, ἀτέλλω ϛ ἀτάλ
λων ὁ μὴ δυνάμενος, μὴ δὲ κακοπαθεῖν·
Ἀτίμβω στερῶ, εἴρηται παρὰ τὸ τίμω, ὅπερ προπερισπᾶται τὸ
τίμνω, ἀτίμω· πλεονασμῷ τοῦ β ἀτίμβω, ἢ ὀξὰ τὸ ἀτῶ τὸ
βλάπτω, γίνεται ἀτίμβω, τὸ δὲ βλάπτω στερῶν, ὅμηρος ἐν ὀδυ
σσείᾳ οὐ γὰρ, οὐκαλὸν ἀτίμβϛν·
Ἀτιτάλλϛν σημαίνει τὸ τιθηνεῖν, καὶ ἐκτρέφϛν· ἐκτῶν νηπίων, ἔ-
στι γὰρ ἀτιτάλλος ὁ νήπιος ὁ τλῆναι καὶ μακροπαθῆσαι μὴ δυνά-
μενος ϛ ὀξ αὐτοῦ τὸ ἀτιτάλλϛν, ϛ ἀτιτάλλϛν ⸋ διὰ δὺο λλ ποιοσιασμός·
Ἀξέμας παρὰ τὸ τρέμω τρεμῶ γίνεται ἀξεμὰς, νὴ ἀτρέμας,
οἷς σιγῶ σίγας· διὰ τῶν, ἄντας· νὴ πλεονασμῷ τοῦ σ, ἀτρέμας·

Ἄπαξ· ἐπὶ φθέγμα τιμητικὸν νεωτέρου πρὸς παλαιότερον. Ὅμηρος· ἄπαξ μεμαώς, εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ πάπταξ, ἄπταξ· ἄσασα· ὁ δηλοῖ κατὰ μακεδόνας τὸν πατέρα κατὰ ξοπτὴν τῶν δύο π̄, εἰς τὸ δύο π̄· ἄπαξ τὸ ἀπλοῦν· ὁ πρ̄ ὁ ποιητὴς, ἄσασθαί τε γέγονε ἢ ἀπὸ τοῦ παιδωνικοῦ τοῦ σημαίνοντος τὸ τινὰ ὅπερ δὲ θλασιασμῷ τῶν σ̄ μετὰ τοῦ ᾱ, ἄσασα λέγεται· μὴ φιλοῦντας· πρέπει δὲ τὰ δύο σ̄ εἰς π̄· καὶ λέγεται ἄπαξ· σημαίνει δὲ φιλόμυον τὸ τινὰ· δασυόμυον δὲ τὸ ἄπινα.

Ἀτυχθείς, λεύχω τὸ ἐπιτυγχάνω ὁ μετ' ἰδύξω· ὁ δὲ πρ̄ ἔτυχον, ἐτύχην, ἡ μετοχὴ ὁ τυχείς, καὶ ἀτυχθείς μετὰ θλεονασμῷ τοῦ θ̄, καὶ τοῦ σερητικοῦ ᾱ, ὁ μὴ βουλόμενος τυχεῖν, ἀλλ' ἀποσφεφόμενος, εἰς τὸ διαμαρτεῖν· σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀκαταθλαγείς· φοβηθείς· ὄψιν ἀτυχθείς, ἀτυχῆσαι· φυλὴ αἰνὶ τὴ ἀτωτυχεῖς.

Ἀτυζόμενοι, ταραττόμενοι, ἀτύω τὸ ταράττω, ἀτύσω καὶ ἀτύζω αἰολικῶς.

Ἀταρτηροῖς ἐπέεσιν· ἀπὸ τοῦ ἄτη ἀτηρὸν καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν τῶν γραμμάτων ἀταρτηρὸν ἐν προθήκῃ τοῦ ρ̄ διὰ τὸ μέτρον ἀταρτηρόν· ὅτι μὴ οὖν ἀταρτηρὸν τὸ βλαπτικόν· ἐν ταύθα ἤγουν παρ' Ὁμήρῳ ἀταρτηροῖς φησιν ἐπέεσι κατὰ μεταφορὰν ἀντὶ τοῦ ὑβριστικοῖς.

Ἄτλαρνος τῆς κλίσεως ὁ καρὼν τοιοῦτος καθ' Ἡρωδιανόν· τὰ πρὶ μετοχὴν εἰς ᾱς διὰ μιᾶς βακλίνεται διὰ τοῦ ντ, οἷον ἄτλας ἄτλαντος· φὰς, φαντός· φαίης φαίης φαντός· οὕτω καὶ ἡ κλίσις ἐκεῖνο ὑπάρχει ὅσα δὲ τὸ αὐτὸ σύμφωνον ἔχει γίνεται γέγαντος.

Ἄξυτώνη ἀθηνᾶ ἡ ἄξυτος ὅτι ἀτειρὴς· ὡς ἀπὸ ξέω, ξῶ· ἐξύω καὶ τὸ τείρω· ἢ τὸ ξύω· ἀφοῦ καὶ πρυτάνη ἐπὶ ζηνοῦ ἡ τειρομένη τῷ βάρει τῶν ὤμων· ἀπαυτοῦ δὲ καὶ ξύμη παρὰ τῷ κωμικῷ ὁ ταινοῦργος ἢ καττύκεινον ἴτης ὅτι ἰτέα μός.

Ἄυδα, ἔστιν αὐλέω, αὐλῶ· αὔδαον αὔδων· αὔδαθον, αὔδᾶ· αὔδαε, αὔ

δαι. ⸫ τὸ προστακτικ", αὐδαι, αὐδα. Ὄμηρ. ὀβαὐδᾱ μὴ κυδιόωντι. Ἄντις ἰωνικόν, τὸ δὲ αὐθις κοιν". Ἀφάμαρτιν. ⸫ δύτηρος, ἀμῆτῶ, ἤμῆτην· ἰωνικῶς, ἄμαρτι. ⸫ ἀφάμαρτι. Ἀφέθησαν, ἵημι τὸ συγχωρῶ· ἧσω· ἧκα. ὁ ⸫ ᾱ, ἕμαι, ὁ ⸫ ᾱ· ἕθην. ⸫ μετὰ προθέσεως μὴ συγκοπῇ, ἀφέθην· τὸ ξίγον τ πληθντι ᾱ, ἀφέθησαν· ἡ οὕτως, ἀφίημι· ἀφήσω ὁ ⸫ ᾱ, ἀφεῖκα· ὁ παθητικὸς, ἀφεῖμαι· ὁ ⸫ ᾱ, ἀφείθλω· ⸫ ἀπροβολῇ τ ῑ, ἀφίᾱ, ὡς ⸫ ίᾱ. Ἀφίσατι ἄπρθεν ⸫ χωρὶς, ἐσήκατι ᾶν· ⸫ κ] συγκοπ-λω, ἔσατε. Ἀφεσᾶσιν· ἐσήκασιν· ⸫ ἐν συγκοπῇ, ἐσᾶσιν· ἡ ὕτως· ἐσήκω, ἐσήξω, ἔσηχα, ἔσηκε ἐκβολῇ τοῦ χ· ⸫ ξοπῇ τοῦ ῆ εἰς ᾱ, ἔσαα, ἐσάασι· κράσει τ δύο ᾱα, εἰς ᾱ ἐσᾶσι, καὶ ἀφεσᾶσιν. Ἀφέωλκα καὶ ἀφέωνται· ἀφίημι· ἀφήσω ὁ ⸫ ᾱ, ἀφεῖκα· ὁ ἀπλοῦς, ἀφέωκα· οἱ δ ἀπικοὶ ἡνίκα πλεονάσωσι τὸ ῑ κ] τὸμ ⸫ ου, τότε ⸫ τὸ ἐπαγόμθμον φωνῆεν, ξέπουσιν εἰς ω· ὁ παθητικὸς ἀφέωμαι· ⸫ τὸ ξίγον τ πληθωτικῶ, ἀφέωνται· ὁ ⸫ ᾱ ἀφεῖλα· μὴ πλεοναςμῷ τοῦ ῶ, μὴ ἐκθολῇ τοῦ ῑ, ἀφέωκα· ὡς εἴθω, εἴωθα· αἴρω, αἴωρῶ· ὁ παθητικὸς ⸫ ᾱ, ἀφεῖμαι· τὸ τρίγον τ πληθωτικῶν, ἀφεῖνται· ἀφέωνται, ⸫ ἀφέωνται.

Ἀφέλεσθαι, ἕλω τὸ λαμβάνω· ὁ παθητικὸς, ἕλομαι· ἑλόμεθα· ἕλεσθαι· καὶ ἀφέλεσθ.

Ἄφηκα· ἐκτῶ ἵημι· ἧσω· ὁ ⸫ ᾱ ἧκα· ⸫ ἀφῆκα.

Ἄφήμθος, πόξξω καθήμθῳ.

Ἀφεῖναι, εἴρηται ὡς θεῖναι καὶ ἀφεῖμαι.

Ἄφιᾶσιν, ἐκτῶ ἵημι, ἵης, ἵησι, ἵεμθ καὶ ἀφίεμθ· ἵετε καὶ ἀφίετε· τὸ τρίτον τῶν πληθωτικῶν, ἱεῖσιν· ⸫ ἰωνικῶς ἱέασιν· ὡς πιθεῖσι, πιθέασι· ⸫ ἐν σωθέσει, ἀφιέασι· καὶ ἀπικῇ σωναιρέσει, ἀφιᾶσι.

„ Ἀφυασόμθοι ἀφύασω, ἀφύξω· ὅθεν τὸ ἄφενος ⸫ πλοῦτον ἀφύξειν· γίνεται ἐκ τοῦ βρέχω, ὕσω· μὴ ἐνσωθέσει, ἀφύσω· μὴ πλεοναςμῷ τοῦ ἐτίρου σ, ἀφύσω, τοῦτ ἔστι τὸ ἀπὸ πνοῆς ἰσχύοντ, ἀ

παντλεῖν καὶ ἀπαρύεσθαι. ἢ ἐκ τοῦ φύω τὸ κρατῶ, ἐντεῦθεν αἱ φῦλαι χθρὶ ἔπος τὸ φατὸν τὸ νόμαζε. μετὰ γοῦν τοῦ ἐπιπαντικῶς ἀ, ἀφύω. ἀφύσω. πλεοναστικῷ γοῦν ἑτέρᾳ σ̄ μεταγομένου μέλοντος εἰς ψιεσῶται. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀρύω τὸ ἀπαντλῶ. καὶ προπῇ γοῦν ρ̄ εἰς φ̄, ἀφύσω.

Ἀφίγμεθα, ἵκω, ἵξω, ἵγμαι ὁ παθητικὸς ϛξ΄. τὸ προῶτον τ̄ πλεονασμῷ τοῦ θυντιπλῶν, ἴγμεθα, καὶ ἀφίγμεθα.

Ἄφιδος ἡ ῥῆμα ἰωνικὸν. ὅπερ μέλλοντα ἀπὸ τοῦ ὦ. καὶ ἁλματικὰ ἀναπλασιασμῷ, ἰῶ. ὡς ἀπὸ τοῦ ϛῶ, ἵϛω. ὁ παθητικὸς ϛ΄. ἵαν, ἵφς, ἵφ, ἠγ ἀφίφ.

Ἄφραίνω, ἐκ τοῦ φρλῶ, φρενὸς, φραίνω. καὶ ἀφραίνω.

Ἄφευκτος. παρὰ τὸ φεύγω, φέφυγμαι. φέφευκται. φευκτὸς ἐπ ἄφευκτος. ὡς ἔχω ἐκτὸς. καὶ κατὰ συναίρεσιν τοῦ ε̄, φυκτὸς. καὶ ἄφυκτος. Ὅμηρος οὐκέτι φυκτὰ φέλονται.

Ἀφηρπτάδαο ἀπὸ τοῦ φέρνος, φέρητος, γίνεται ὄνομα φορητάδης. ἢ πλεοναστικῷ γοῦν ᾱ, ἢ ξοπῇ τ̄ ε̄ εἰς η̄ ἀφηρπτάδης.

Ἄφοσιοῦνται πληροῦνται. ὅσιος, ὁσιῶ, ἐπ ἀφοσιῶ.

Ἀφόωντο ἡλαφῶντο. ἀπὸ τοῦ ἀφή, ἀφάω, ἀφῶ, ἀφῶντο. ἢ πλεοναστικῷ τοῦ ō, ἀφόωντο, ὡς ἀμπιόωντο.

Ἀφεῖθ΄. κανόνισον ἀφίημι. ὁ μϛ ἀφήσω. ὁ ϛξ΄ ἀφεῖκα. ὁ παθητικὸς, ἀφεῖμαι. ἀφεῖσαι. ἀφεῖται. καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, ἀφεῖσθϛ.

Ἄφενος μὲν ὀλίγου σωματικόν. πλοῦτος δέ, ὁ καὶ πολλῶν ἐτῶν οἰονεὶ πολύετος τις ὤν. γίνεται δὲ ἄφενος ὡς τοῖς πλείοσι δοκεῖ. ἀπὸ τοῦ ϛῶ οὐ ὅστις χρόνου. ὃς εἰ καὶ παρ ἡμῖν φιλᾶται, ἀλλὰ παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἀπλικῶς δασυνόμενον λέγεται.

Ἀφέλῃ. συνήθη πλεονασμὸν ἔχει τοῦ ε̄, τὸ γὰρ κοινὸν ἀφῆ αὐτὸ τοῦ ἀφέμην. ὁ καὶ ἧσται. πρὸ τούτου ἔφη, ὥσπερ δὲ ἐν τῷ ἀφέω ἄτω ἢ ἐν τῷ ἀφέωνται πλεοναζῃ τὸ ε̄.

Ἀχέων λυπούμενος, παρὰ τὸ ἄχος, ἀχέων. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀχθύω.

Ἀχαὸς δ΄ χα. τοῦ χϛ. τῷ δίφθογγον ῑ προφέρουσιν οἱ αἰολεῖς καὶ-